

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘/๒๕๔๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะผู้สมาชิกมาประชุม ๑๖๑ ท่าน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม การประชุมครั้งนี้มี
วาระ หมายเหต ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เนื่องจากได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้ พระยาตติยประจักษ์ พลจัตวา
ขุนเสนาทิพและพันโทติติต หงส์นันท เป็นสมาชิกสภาผู้แทนประเทศที่ ๕
แทนตำแหน่งที่ว่าง ทั้งสามท่านได้มาในที่ประชุมแล้ว ขอให้พิจารณา
โปรดยกขึ้นฉันจะได้อ่านคำปฏิญาณหน้า และโปรดถามว่า “ข้าพเจ้า
(ออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า
จะรักษาไว้และ ปฏิบัติตาม ซึ่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยทุก
ประการ”

(พระยาตติยประจักษ์ พลจัตวา ขุนเสนาทิพและพันโทติติต
หงส์นันท ได้ขึ้นอ่านคำปฏิญาณต่อที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
นอกจากนี้ไม่มี

หมายเหต ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่
๘/๒๕๔๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑

ไม่มีส่วนชดเชยที่ควรเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้ายกอาทประชนไม่มีความเห็น
เป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขออาทประชนรับรองรายงานการประชุมครั้งที่สาม
ไว้แต่เดี๋ยวก่อน เป็นอนาทประชนรับรองรายงานนั้นแล้ว

ต่อไป หมายเลข ๓ กระตุถาม กระตุคณคณตบ ๑ ของนายบุญเท่ง
ทองสัวดี ตามเรื่องโรงงานนาตาตปางหักเงินชาวไร่ชัย ตามกระ-
หวงออกด้ากรรม

นายบุญเท่ง ทองสัวดี (ลำปาง) : ข้าพเจ้าต้งกระตุคณ
ตามสำนวนนี้ว่า การกระหวงออกด้ากรรมต้งต่อไป

ด้วยปรกฏอำนันต้งเต โรงงานนาตาต ได้เบิดค่านินการผลิต
นาตดเป็นคณมา ซึ่งเบิดเตลจะถคานเตลทุก ๆ ทางโรงงานได้หัก
เงินได้จ้งคชาวไร่ชัยและพนักงานเจ้าหน้าทของโรงงานเอง โดยคิดหัก
๓ เปอรเซนต์ของรายได้ ซึ่งถ้งถ้งจะนำเงินจ้านอนไปจ้กบิการสาธารณะ
เกี่ยวกับ การ พยาบาศรักษา คณบ่อยเจบ และได้หยกชา แต่จันคณ
ไม่ปรากฏ ว่า โรงพยาบาศนี้แพทย ervice หัก ค่อยเบิดในทาง บ่อยเจบ
คณกับจันคณเงินจ้งคณจันคณจันคณบ่อยเจบได้หักไว้ จ้งขอคณว่า

ก. เงินที่หักได้จ้งคณคณเป็นเงินเท่าไรในระย ๓ คณบ่อยเจบ

ข. เงินจันคณได้จ้งไปในทางใด คณเหตุทเท่าไร

ค. ทางโรงงานจะค่านินการจ้กต้งโรงพยาบาศ มีนายแพทย์
ประจำเบนกัรตคณเพอช่อยเหตุช่พยาบาศชาวไร่ คณจันคณหักเงิน
จันคณได้หรือไม

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงออกด้ากรรม : กระทรวงออกด้ากรรมช่คณบ่อย
ต้งต่อไป

๑. โรงพยาบาลของโรงงานได้เริ่มจัดหาทุนสร้างเมื่อ ๒๔๗๕ โดย
เรียกเงินจากพนักงานคนงานและชาวไร่ช้อย. ตลอดจนหาทุนปลูกสร้าง
เมื่อสร้างเสร็จเป็นเขตสงเคราะห์คนชราและคนพิการ. กองทุนนี้ชวาทได้ยื่น
สถาน. ให้ทราบและได้ส่งคนเมื่อกรกฎาคม ๒๔๗๖ เมื่อโรงงานได้รับคน
สถาน. ได้จัดการเปิดเป็นโรงพยาบาลคน. โรงพยาบาลของโรงงาน
เป็นอาคาร มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้นประมาณ ๕๕๐ ตารางเมตร แบ่งเป็นห้อง
ต่าง ๆ เช่น ห้องพักคนไข้ ห้องตรวจโรค ห้องจ่ายยา ห้องคนไข้หญิง
ห้องคนไข้เด็ก ห้องคนไข้ชรา ห้องทำแผล ห้องศัลยกรรม ห้องคนไข้
ย่นมห้องนารี ห้องต้อนรับประจำห้องต่าง ๆ ตลอดจนโรงเก็บศพ ซึ่งได้
ปลูกสร้างไว้ในบริเวณใกล้กับโรงพยาบาลคนชราคนหนึ่ง สำหรับเงิน
บำรุงนั้นได้จากผลกำไรของพนักงาน คนงานและชาวไร่ช้อย โดยโรงงาน
หักเงินรายได้เป็นจำนวน ๑ เปอร์เซ็นต์. เงินนี้เก็บสะสมโดยอกรายได้
ตั้งแต่ ๑ มิถุนายน ถึง ๑ มีนาคม ๒๔๗๖ อันเป็นระยะเวลาที่โรงงาน
ขาดรายได้จากโรงงานบริพัตรตั้งเดิมอุตสาหกรรมไทยจำกัด มาชอยู่
ตั้งกิจการโรงงานอุตสาหกรรม เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๒. เงินจำนวนหนึ่งได้ถูกส่งไปเพื่อชดเชยและแทนที่กับ
จ่ายให้ โรงพยาบาลที่เมืองลำปางเมื่อครั้งส่งคนไปชวาทหนัก
ในกรณีแรกใหญ่. ผลการเป็นรายจ่ายเบ็ดเตล็ด. เงินค่าส่งของให้ใน
สถานพยาบาล จำนวนเงินเล็กน้อยเพียง ๑๑ มีนาคม ๒๔๗๖ มี ๑๔๗,๖๔๗.๖๔
บาท

๓. ทางโรงพยาบาลของโรงงานได้จัดการรักษาพยาบาลพนักงาน
คนงาน ชาวไร่ ตลอดจนครอบครัวของเขา. ทั้งนี้โดยมิได้คิดค่า
ธรรมเนียมหรือค่าพยาบาล. เช่นในปี ๒๔๗๕ ได้จัดการตรวจโรคและ

รักษาพยาบาลพนักงาน คนงานชาวไร่ช้อย ตลอดจนคาชชกรทั่วไปตั้งแต่
๒๐,๖๒๓ ราย ยังมีรายการต่อไป

คนงานแต่ละพนักงานเจ้าหน้าที่ ๑,๗๕๖ ราย คัมภีร์ คัมภีร์คนงานแต่ละ
เจ้าหน้าที่ ๑,๓๔๐ ราย ชาวอินเดียช้อย ๔,๕๔๗ ราย ครอบครัวชาวอินเดีย
ช้อย ๓,๗๗๗ ราย คนใช้คนงานแต่ละครอบครัว ครึ่งหนึ่งทำกรรมมาตย์ใหญ่ที่โรง
พยาบาลลำปาง โดยโรงงานช่วยเหลือโดยผู้เจ็บป่วย ไม่เสียค่ารักษา ๓๐๐
ราย ชาวอินเดียช้อยและครอบครัวครึ่งหนึ่งทำกรรมมาตย์ใหญ่ที่โรงพยาบาลในเมืองโดย
โรงงานช่วยเหลือทุกประการ ๔๑ ราย คนใช้ภรรยาคนมารับการช่วยเหลือ
๓๒๕ ราย คนใช้คนงานแต่ละชาวไร่แต่ละครอบครัวที่มารับการรักษาพยาบาล
ในสถานพยาบาลอื่น ๑๒๖ ราย รวมเป็น ๒๐,๖๒๓ ราย สถานพยาบาล
ของโรงงานได้จัดให้มีนายแพทย์ ๑ นางพยาบาล และคนงานประจำอยู่
กันโรงงานดังนี้ นายแพทย์ปริเยญา ๑ คน พยาบาลชาย ๓ คน พยาบาล
หญิง ๒ คน คนงานชายหญิง ๕ คน ค่าใช้จ่ายในการจ้างนายแพทย์
พนักงานพยาบาลและคนงานนี้ โรงงานเป็นผู้ยกให้ โดยมีได้ศึกษาจากเงิน
ของโรงพยาบาลที่ได้หักไว้โดย

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ท่านรัฐมนตรีตอบกลับ
เป็นไปตามที่เจ้าหน้าที่รายงานเข้ามา แต่ว่าข้อเท็จจริงมันต่างกันอยู่มาก
ขอประทานประทานเถิดว่า นายแพทย์ทวีมนครดตคนหนึ่ง ที่ว่าได้จ้าง
นายแพทย์ไว้หนึ่งนาย แพทย์ปริเยญา แต่มีบุตรพยาบาลและนางพยาบาล
ช้อย นายแพทย์นั้นได้ไปทำงานที่ โรงพยาบาลหัวตเปต่า ไปจ้างไป
ประจำหรือไปพักกันเข้ามาช้อยนะ มีแพทย์ของโรงพยาบาลนี้จริง ๆ
ใหม่ ขอชักคณน

พลอากาศโท บุนนาคสันทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : นายแพทย์ที่ลงพยาบาลของ
โรงงานได้จ้างไว้ เป็นนายแพทย์อยู่ในเมือง นายแพทย์ผู้มาทำงาน
ทุกวัน โดยปกติจะมาตรวจคนเจ็บที่คนไข้หรือช่วยเหตุอื่นๆ หากถาม
การตั้งการบรรเทาพยาบาลโดยคนแต่อาจะเรียกทั่วได้ก็เหมือนเหตุ
ได้สถานพยาบาลจึงไม่มีนายแพทย์ประจำอยู่ แต่ที่สถานหนึ่งแห่งเดียว
เพราะว่าการหานายแพทย์ ในต่างจังหวัดนั้นหายาก โดยมากเจ้ากตัง
หาคนในทางส่วนคดีอะไรอะไรอย่างนั้นธรรมดา เรื่องนี้เป็นเช่นนี้ แต่
ทว่าได้ปฏิบัติงานจริงๆ คงยังไม่ได้นายแพทย์ประจำอยู่ที่ใด ๑๔ ชั่วโมง
หรืออะไรเช่นนั้นเป็นคนแต่จากได้มาทำงานทุก ๆ วัน ในระบอบจากนั้นถ้า
จะเรียกได้ขอยกเมื่อ อยู่แล้วใน เวลาที่คนเจ็บป่วยคนเจ็บ โรงงาน สถาน
พยาบาลก็ ได้ช่วยเหลือ ถ้าหากว่า มีการเจ็บไข้หรือคนเจ็บหรือคนเจ็บ
สามารถที่สถานพยาบาลจะจัดการให้ได้แต่ ได้ได้ลงไปรับการรักษา
พยาบาลที่ โรงพยาบาล ในเมือง ที่ใหญ่กว่าเห็นจะเท่า ช่วยเหลือคนเจ็บ
คนเจ็บถ้าจะจัดได้ ในขณะนี้

นายบุญแห่ง ทองสวัสดิ์ (ถ้าปึง) : ถ้าเราให้ฟังคำตอบใน
ตอนแรกจะเห็นว่าโรงพยาบาลเป็นกิจลักษณะมีแพทย์ มีนางพยาบาล มี
บรรดาพยาบาล แต่ที่นั่นก็เขาก็ปรากฏว่านายแพทย์ไม่ได้มี ไม่จ้างเขา
รับนะ เพราะฉะนั้นในทางนี้เองก็คนป่วยต่าง ๆ ที่ซึ่งมาคิดต่าง ๆ
อะไรต่าง ๆ ทดอย่างก็ไม่ได้มี นอกจากมีคำตายหรือสิ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ขอจะทราบว่าคุณค่าของสิ่งหนึ่งที่ยังมีอยู่ ที่เรียกกันว่าโรงพยาบาลของ
โรงงานนี้ ทางโรงงานก็ยังมีเงินอยู่แต่เงินที่มากนี้ น่ะเพราะเงินในงวด
หลังที่ โผล่มาจากบริษัทมา ก็ถ้าจะมีเงินค้างแล้ว ๆ ถ้าคิดบัญชีให้ตกคง

เท่านั้นเอง ราว ๆ นั้นเท่านั้นเอง ก็ไม่ใช่จำนวนมากมาย ที่เป็นเงิน
 ครึ่งศตวรรษเหลืออีก ๆ งบประมาณนั้นเอง เมื่อถึง พ.ศ. ๒๔๘๕ นั้นได้มี
 เป็นจำนวนหนึ่ง แต่ว่าในการที่จะบำรุงหรือทำให้สถานพยาบาลดีขึ้น
 ทางองค์การนำศาลไทยได้ตระหนักอยู่เสมอเหมือนกัน แต่ส่วนด้านยานอย่าง
 สถานพยาบาลอย่างใดก็ตามคนเดียว ใหญ่กว่านั้นเราจะพูดถึงทุกอย่าง
 ก็คงไม่ได้ ควรจะนัดหมายว่าปัญหาที่จะใช้เท่านั้นเอง ยานบางสิ่งบางอย่าง
 ก็อาจจะไม่มี มีแม้โรงพยาบาลบางสิ่งบางอย่างก็อาจจะไม่มี โรง
 พยาบาลเล็ก ๆ ส่วนเงินเหล่านี้แต่เมื่อคิดแล้วพอ แต่ก็เห็นด้วยที่จะ
 จะไรศก ให้จ่ายในการรักษาพยาบาล ได้แล้วแต่จะมีอะไรต้องเสียค่าใช้จ่าย
 เมื่อแล้วจึงใช้ให้ ชุมชนเห็นแก่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คือไปกระทรวงอื่นด้วย ในเรื่อง
 นายประสิทธิ์ ชูพินิจ ตามเรื่องบริการขนส่งชาวไทยก็ทำตาม ตามกระทรวง
 มหาดไทย

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) : ซึ่งในที่สุดก็
 กระทรวงมหาดไทยได้เข้าเป็นผู้ดำเนินการจัด

โดยที่ได้ทราบว่า กระทรวงมหาดไทยได้เข้าเป็นผู้ดำเนินการจัด
 บริการในด้านขนส่งชาวไทยก็ทำตามไปทำพิธี-ณ นครนายกกระทรวง
 ขนถ่ายออร์แกน โดยได้มอบให้บริษัทเอกชนเข้าร่วมมือจัดทำขึ้น
 ขนถ่ายออร์แกน

๓. ตามที่กระทรวง มหาดไทยได้ ร่วมมือกับ บริษัท เอกชน บริษัท
 เพื่อจัดการขนส่งชาวไทยก็ทำตามไปนั้น บริษัทที่ทางราชการได้
 มอบหมายให้เป็นผู้ทำการแทนขอบริษัทอะไรในของเอกชนหรือของทาง
 ราชการ และบริษัท ดังกล่าวนี้ เคยดำเนินการ ในเรื่องมาแล้วหรือไม่

ประการใด บริษัทนั้นใครเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์จัดการ บริษัทที่ได้รับมอบ
หมายนั้นได้เป็นเจ้าของเรือโดยคนเช่าหรือไม่ ถ้าเป็นเรือของบริษัทของ
เรือนหรืออะไร ถ้ามิได้เป็นเจ้าของเรือบริษัทนั้นได้ดำเนินการจัดหาเรือ
มาโดยวิธีใด และใช้เรือชนิดใดเป็นพาหนะขนส่ง

๒. ผู้คน - ทราบว่ากำหนดการ เดินทางของผู้โดยสาร ทางขึ้นตาม
ทิศไปนครเม็กซิโกจะต้องออกเดินทางกันในสองวันนั้น บริษัทเดิน
เรือของกระทรวงมหาดไทยได้มีขอมหาขัย กิจการนั้นในสัปดาห์แรก
ออกได้ตามกำหนด เรือหนึ่งเป็นความจริงเพียงใด และกระทรวงมหาดไทย
ได้เตรียมการแก้ไขข้อขัดข้องนี้ไว้อย่างใดหรือไม่ ถ้าจะให้บริษัทเช่า
เรือของตนเองและเป็นบริษัทของคนไทยรับขนส่งคนโดยสารแทนบริษัท
เดินเรือเดิมเพื่อบำบัดความเสียหายของผู้โดยสารที่ไม่ได้ทำตามกำหนด
จะดีหรือไม่

๓. การจัดการบริการนี้ ทราบว่าทางราชการ โดยเฉพาะ กระทรวง
มหาดไทยได้มีส่วนใดเกี่ยวข้องเป็นเงินทองกับการนี้ด้วย เรือหนึ่งมุดความจริง
หรือไม่

๔. ทูลกระทรวงมหาดไทยทราบหรือไม่ว่า เพราะเหตุการเข้า
แทรกสอดเข้ามาจัดการในท่านั้น เป็นเหตุให้การเดินทางของชาวไทย
ขึ้นตามต้องพบอุปสรรค ถ้าทราบจะจัดการแก้ไขประการใด เมื่อไร

พลเอก เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้

๑. การเดินทางไปประกอบศาสนกิจ ณ เมืองเม็กซิโกของชาวไทย
ขึ้นตามในขึ้น กระทรวงมหาดไทยได้มอบให้บริษัทเอกชนรับบริการจัด
เดินเรือรวม ๓ บริษัท คือ บริษัทกรุงเทพ ฯ คอมเมอร์เชียลเชอร์วิซ

บริษัทสยามไรซ์จำกัดและบริษัทเทพวิวัฒน์จำกัด จำกัดละบริษัทมี
ประธานกรรมการ หรือผู้อำนวยการและผู้จัดการดังนี้

ก. บริษัทกรุงเทพ ฯ คอมเมอร์เชียลเชอร์วิสต์ นายชาญ เรียบสกุล
เป็นผู้จัดการ นายชม เกษมกุล เป็นผู้ช่วย

ข. บริษัทสยามไรซ์จำกัด นายสุริยงค์ ไรดา เป็นประธานกรรมการ
นายสยาม อัครศิริคำ เป็นผู้จัดการ

ค. บริษัทเทพวิวัฒน์จำกัด นายใหญ่ นันทวิวัฒน์ เป็นประธาน
กรรมการ นายภานต์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นผู้จัดการ

บริษัทกรุงเทพ ฯ คอมเมอร์เชียลเชอร์วิสต์ กับ บริษัท สยามไรซ์
จำกัดได้เคยจัดการบริการในเรือขนาเมอิก่อน และในบ้นบริษัทรวมกัน
เช่าเรือจากบริษัทไท่ทองชก ซื่อหมยฮง เป็นถึงสัญญาโดยดลาร และ
ได้รับผู้โดยสารชกเดินทางจากกรุงเทพ ฯ ไปเมืองเมกเกะตงแต่วันที่ ๒๔
มิถุนายน ๒๔๘๖ ถึงท่าเรือเมกเกะ ตระ ประเทศชอเคียฮารเบย์ เมืองหน
๒๘ กรกฎาคม ส่วนบริษัทเทพวิวัฒน์จำกัดเป็นบริษัทใหม่ท้นค้าชก

บริการจำเค้นเรือผู้โดยสาร ไปยังนครเมกเกะโดยมิ ษกได้เช่าเรือจาก
บริษัทไท่ทองชก ซื่อหมยฮง รับผู้โดยสารจากกรุงเทพ ฯ ไปตงแต่วันที่
๑๘ กรกฎาคม และถึงท่าเรือชกตระ ประเทศชอเคียฮารเบย์เมื่อวันที่ ๒๔
สิงหาคมแล้ว บริษัททั้งสามนกได้จัดเรือและนำผู้โดยสารเดินทางไป
ประกบกับสำนกกได้เป็นผลเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นคำถามในข้อ ๒ ก็ควร
จะหมดไป

ข้อ ๓. กระทรวงมหาดไทยไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นเงินชกกับ
การนอชงใด ตรงข้ามกลับเป็นการช่วยเหลือให้พ่นชกชาวไทยชดตามผู้
ประสงค์จะไปประกบกับสำนกกท่นนครเมกเกะได้รับความสะดวก

๖. ข้อ ๖. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเข้าไปร่วมจัดการทำของนี้ ไม่
ได้เป็น การแทรกแซง หรือทำให้ การ เดิน ทาง ของ ชาวไทย บิด ดอน พม
๗. ข้อ ๗. แต่เป็นกรณีช่วยเหลือเพื่อให้ได้มาความสะดวกยิ่งขึ้น

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (หัวหน้าเพชร) : กระผมได้ฟังคำตอบ
ชี้แจงของท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยแล้วก็ยังเกิดข้อสงสัย อยู่หลาย
ประการซึ่งกระผมจะได้เรียนขั้ถามดังต่อไปนี้

โดยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ แห่งสยาม
 ๒๕๐๖ ซึ่งในขณะนั้นพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗
 ทรงมีพระชนมายุ ๗๕ พรรษา และทรงมีพระอาการประชวรหนัก
 โดยเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส
 และเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส
 ซึ่งทรงพระชนมายุ ๗๕ พรรษา และเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส
 เกิดความแตกตักกัน เนื่องจากเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส
 มหาไทยจึงเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส
 เสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส
 จนบรรดาเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส โดยเสด็จในพระโอรส

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายโพธิ์เดช

นายประสิทธิ์ ขุนนิมิต (ก๊วยเพงเพง) : เมื่อประมาณ
 กระผมจะชักชวนประธานที่เคารพ เป็นอดีตคณบดีของมหาวิทยาลัย ...
 จนได้บรรทุกกระเป๋ากลับไปสองกองแล้ว เพราะเขาคำนวณบริษัทเพื่อพัฒนา
 โดยกระทรวงมหาดไทยได้จัดสรรงบประมาณไว้ประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท
 มหาดไทยรับรองว่าบริษัทเพื่อพัฒนาเป็นบริษัทซึ่งกระทรวงมหาดไทยจัด
 มีการกระจายดำเนินการลงทุนของไทยยึดตามไปตามกำหนด และเมื่อ

แต่ส่วนในรายก ๖๐๐ บาท ของ บริษัท เพชร จำกัด นั้นไปทั่วทุกหนทุก
 ทั่วของมหาชาติไทยไม่อาจระดมเงินได้จนจะไปทำเป็นข้อต่อลง เพียงได้
 มาประมาณครึ่งหนึ่งเท่านั้น ส่วนในท้องที่อื่นที่คนไทยไม่พบเห็น
 ก็คงหาวิธีไปไม่ได้แน่ ไม่ได้เพราะระดมของมหาชาติไทย แต่เป็นเพราะ
 ทุนทรัพย์ในบริษัทของเขาส่งเขาจึงไม่อาจจะส่งไปได้ ส่วนคนที่
 ตกค้างที่เมืองนครราชสีมาผู้หนึ่งได้ช่วยถามนัย เสด็จมาถามว่าได้รับ
 รายงานบริษัทแห่งราชวงศ์อังกฤษบ้างหรือไม่ ถ้าจะได้พิจารณาช่วย
 เหลือเท่าที่จะทำได้เต็มความสามารถ

นายประสิทธิ์ ขุนพิทักษ์ (ถ้าแห่งเพชร) : กระผมจำแนกถึง
 รัชกาลที่ ๖ ไม่อีก ในที่นี้ขอถามว่าเมืองการบับทอง คือว่าพระเมษ
 ษณุนั้น ในขณะนั้นเขาหาเงินได้โดยง่ายถ้าส่งเขาส่งขึ้น และในขณะ
 นั้นกระทรวงมหาดไทยก็ได้ รับของ บริษัท เพชร จำกัด ไปแล้วว่าเป็น บริษัท
 ซึ่งทางราชการจะได้ความรับรองแน่นอน กระผมจึงเรียนถามว่า
 ก่อนที่กระทรวงมหาดไทยจะรับของ บริษัท เพชร จำกัด นั้น และในการนี้
 การจัดการ เดิมที คือว่า กระทรวงมหาดไทยได้ รับของ ๑๐๐๐๐
 หกพันห้าร้อย หกสิบห้า บาท ซึ่ง กระทรวงมหาดไทยรับของ นั้นได้ เคย
 ดำเนินการงานในประเภทมากน้อย ซึ่งที่จริงปรากฏว่าบริษัท เพชร จำกัด
 นั้นเป็นบริษัทค้าขายสินค้าของชาวสยามและต่างประเทศนั้นมา ทำการ ๑๐๐๐๐
 ๑๐๐๐๐ บาทรับผู้ โดยส่งจากประเทศไทยไปเป็นค่าเมษณะ คือการจะรับ
 ของอีก ๑๐๐๐๐ บาท แต่ถ้าถามว่ากระทรวงมหาดไทยได้ รับมีค่าเงินรับของ
 อย่างนั้น อย่างน้อยจะต้องให้หักกับประกันแก่ประชาชนเขาด้วย ด้วยเหตุ
 ที่เกิดความอดอยาก ด้วยเหตุที่ว่า การดำเนิน การรับของ กระทรวง
 มหาดไทยได้ไปรับเข้าโดยกระทรวงแล้ว เป็นคนขายของราษฎรในทาง

นี้ ซึ่งได้ให้เส้นทางไปกับบริษัท เทพทองดมน์ นาน ๆ ทางบริษัท เทพทองดมน์
 นั้นไม่พร้อมที่จะรับบริการอย่างนี้ กระผมจึงขอฝากจะเรียนถามว่ากิจการ
 ของกระทรวงมหาดไทย จะรับของ บริษัท ไบรท์พลูมดมน์ กระทรวง
 มหาดไทยจะรับของในกิจการของ บริษัท ไบรท์พลูมดมน์ ในเขตของ
 บริษัท เป็นไปหรือไม่ ๑. เพราะข้อ ๒. กระผมขอฝากจะเรียนถามว่าเคยมี
 เรียงผู้ โดยส่งรถคันนี้ในนครเมกกะ จัดให้จริงไปมาก ๆ ซึ่งที่แต่ก่อนนี้
 จากบริษัทนั้นหยุดไปตั้งที่กระผมได้ทราบเรียนต่อท่านรัฐมนตรีแล้ว และ
 ยังมีคนตกค้างอยู่อีก ๘๐๐ คนที่นครเมกกะซึ่งจะต้องโดยส่งมากับเรือ
 ซึ่งมีหลายเล็กที่มีกิจการไป ทางท่านรัฐมนตรีบอกด้วยว่าท่านได้รับคำ
 รับจากบริษัท ไบรท์พลูมดมน์ ทางกระทรวงมหาดไทยจะพิจารณาให้ตามข้อเท็จ
 เนตจากท่านพอเป็นเจ้าของมากี่ครั้งตกค้างอยู่ ในเรือและต่างประเทศ
 กระทรวงมหาดไทยใหม่การขึ้นการคงตามระเบียบราชการ สมมติว่าระเบียบราชการ
 คิดศึกษาจะแน่นอน ในส่วนทางกระทรวงมหาดไทยได้มีแนวหรือ
 นโยบายในส่วนที่จะช่วยเหลือชนเคราะห์ที่เปราะบางด้วยความที่ขาดการ
 ขังชาวไทยอีกตาม ๘๐๐ คนที่จะต้องตกค้างอยู่กับนครเมกกะให้ ได้มีโครงการ
 กับเมืองไทยตามกำหนดเวลาโดยที่ทางรัฐบาลได้เตรียมการตั้ง แต่ บัดนี้
 จะได้หรือไม่

พลเอก เศษ เศษประคัมภ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยจะรับแจ้งว่าในเรียงการรับของบริษั
 นั้น กระทรวงมหาดไทยได้รับของ กับนั้นจะรับของนั้นจะต้องพิจารณา
 จะเห็นว่าการแต่กิจการของบริษัท เมื่อเห็นว่าไม่พอใจแล้วจึงได้
 รับของ แต่ส่วนการที่บริษัท เทพทองดมน์ ไปไปขึ้นที่ทางนิคมพัฒนาทาง
 กระทรวงมหาดไทยไม่อาจจะทราบได้เพราะเป็นเรื่องภายในของ

อย่างไรก็ตามขอเรียนว่าเราได้รับของขวัญปีใหม่จากกระทรวงมหาดไทย การแต่งเครื่อง
การไม่ใส่เสื้อหรือปกคอ แต่เป็นการที่กรมราชทัณฑ์เทพรัตนนั้นเป็นบริษัทซึ่ง
จะเริ่มเข้ามาใหม่ สันติไม่ได้เลยที่ตนนั้นก็ขอเสนอว่าทางกระทรวง
มหาดไทยก็ขอให้ขยายที่จะส่งเสริมบริษัทเดินเรือซึ่งเป็นของคนไทย เพราะ
ฉะนั้นบริษัทเทพรัตน ซึ่งเป็น บริษัท ของ คนไทย จะรับ บริการ อัน
กระทรวงมหาดไทยก็ย่อมพิจารณาด้วยดี

ส่วนข้อที่ ๔ ที่ท่านผู้แทนกรมราชทัณฑ์ผู้ตกค้างอยู่ที่เมืองนั้น เสนอ
นทางกระทรวงมหาดไทยไม่ทราบเลย การที่ประชาชนจะเดินทางไปที่
ไหนนั้นก็ย่อมเป็นเอกสิทธิ์ของเขาเขาเดินทางไปที่ไหนก็ย่อมสะดวกกับ
บริษัทที่เดินเรือเป็นเรือของราษฎร โดยส่วนและบริษัท เขาไม่ได้นำคนแรง
หรือไม่ได้มีการทำงานอะไรให้กระทรวงมหาดไทยทราบ ที่นั่นถ้าหากว่า
การที่ไปตกค้างอยู่นั้นบริษัทที่รับไปไม่อาจจะรับมาได้ ก็ควรจะให้มีการ
ร้องเรียนหรืออาจจะโดยผ่านทาง ท่าน ผู้แทน ราษฎร ซึ่งจะให้ กระทรวง
มหาดไทยทราบและขอความช่วยเหลือว่าเดี๋ยวนี้ใครบ้างที่ไปตกค้าง อยู่
ที่นั่น ก็จะได้มีการพิจารณา ในขณะนั้นเอง เมื่ออาจจะพิจารณาอะไรได้
เพราะเหตุว่ายังไม่ได้มีการร้องเรียน และกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ทราบ
ว่าใครไปตกค้างอยู่ที่ไหนเมื่อไร เขาอาจจะกลับหรือไม่นั้นเป็นเรื่อง
ละเอียดจึงเป็นเรื่องที่พิจารณา อยู่ตลอด ๆ จะให้พิจารณาเตรียมการ
อะไรต่าง ๆ นั้นก็ไม่อาจจะเตรียมการได้ถูกต้อง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ข้าพเจ้าไปอยู่ที่
บ้านของนางสนั่น เสด็จตาม ตามกระทรวงกลาโหม เรื่องทหารไทยกับการ
ส่งกลับในเกาหลี

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

๑. การส่งบังคับเกณฑ์ในเกณฑ์สงคราม จะเห็น การ ส่ง บัง คั ก ทั่ว ทั่ว ทั่ว หรือ
อย่างไร

๒. เมื่อส่งบังคับเกณฑ์ ทหารไทยในเกณฑ์จะได้อะไร

๓. ในการส่งบังคับเกณฑ์ มีข้อตกลงซึ่งกันและกันกับประเทศไทย
อย่างไรหรือไม่

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
กลาโหม : กระทรวงกลาโหมขอตอบกระทู้ดังต่อไปนี้

๑. การส่งบังคับเกณฑ์เป็นการส่งบังคับเกณฑ์ตามเพศเฉพาะทาง
ผู้ตั้งวิชาพันเอกและพันโทจะมีชั้นตึกได้หรือไม่มีชั้นยศขึ้นอยู่กับ
กองส่งประจำกองในกรณีต่าง ๆ จะแตกต่างกันหรือไม่ และการจะมี
ข้อตกลงซึ่งกันและกันหรือไม่

๒. เมื่อส่งบังคับเกณฑ์ ทหารไทย จะได้รับได้ ตึก เมื่อ มี ชั้นยศพัน
เอกพันโท และได้รับยศตามชั้นของกองส่งประจำกองของกองทัพ
ส่งประจำชาติด้วย

๓. ข้อตกลงในการ ส่ง บัง คั ก ครัวเรือน เข้าใจว่า จะไม่มี ข้อตกลงกับ
ประเทศไทยแต่อย่างใด แต่การเจรจาซึ่งไม่ชัดเจน จึงยังไม่ได้
ในทางราชการจะเข้เป็นทางการ

นางสนั่น เตลาน (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอประทานเรียน
พลเอกท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมดังต่อไปนี้ว่าถ้าหากการ
ประชุมกันในปัญหาเรื่องการเมืองของประเทศเกาหลีไม่เป็นเหตุตลกใน
ประชุม แล้วก็จะยังคงมีการส่งครามต่อไป รัฐบาลไทย จะยังคงขัดกั

นโยบายเดิม ก็หมายความว่าเรายังคงจำตั้งสหภาพไว้รวมใน
เขตติดต่อไว้หรือไม่ หรือจะเปลี่ยนนโยบายเป็นประการใด

๒. ดิฉันใคร่จะขอทราบเรียนตามคำ... ในที่ประชุมแห่งการ
เจรจาเพื่อตกลงสงบศึกกันนั้น ฐานะของประเทศไทยเป็นอย่างไร ก็
ในทางเกียรติภูมิและในทางอื่นได้เสีย

๓. ดิฉันใคร่จะถามในการเกี่ยวเนื่องกับการสหภาพไว้รวมในเขตติดต่อ
ตั้งแต่เริ่มสงครามมาจนกระทั่งบัดนี้ ความเห็นด้านไหนเท่าใดแล้ว และ
ได้ทราบมาว่าหากมีการสงบศึกแล้ว กองประเทศไทยจะต้องรับภาระใน
ทางที่จะตั้งใช้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสงครามเท่าใด ซึ่งฝ่ายสหประชา
ชาติหรือประเทศพันธมิตรเป็นผู้ชดเชยค่าใช้จ่ายไปกี่คนแล้ว เป็นความจริง
หรือไม่ ถ้าเป็นความจริงจะเป็นจำนวนสักเท่าใด

พลเอก ศุภนัฏฐ์ ชนนีรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
กลาโหม : ในประการแรกสิ่งที่... หมายความว่าเมื่อได้ทราบว่ามีฐานะ
เปลี่ยนแปลงหรือไม่ ก็ควรจะทราบเสียเสียเสียเสียเสียเสียเสีย
รัฐบาลไม่เปลี่ยนแปลงนโยบายและจะปฏิบัติตามนโยบายเดิมทุกประการ
ทั้งนี้รวมทั้งนโยบายเดิม... ก็จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสหประชา
ชาติด้วย

ในการประชุมเพื่อวางสงบศึก ความที่รัฐสภาประเทศไทยเรา
มีเกียรติยศมาก... เราจะต้องพิจารณาประเทศซึ่งได้ตั้งกำลัง
ไปรบกับประเทศทั้งหลายประเทศ... ไม่ให้มีความเข้าใจเป็นการ
เช่น เป็นต้นว่าประเทศพิชิตแผ่นดิน หรือ ประเทศซึ่งได้รบและ
ประเทศไม่ได้เข้าร่วมในการเช่นสัญญา... ประเทศไทยได้ตั้ง
ทั้งนายพลไปเป็นกรรมการร่วมในการเช่นสัญญาสงบศึกด้วย

ค่าใช้จ่ายในการทำสงคราม ในประเทศเกาหลีสงครามยังไม่ลง มานาน
สงครามเกาหลีได้ยุติ เพราะทหารยังไม่ได้กลับจากประเทศเกาหลี

๔. ท้าถามว่าในการรวมควาญ ในประเทศไทย จะให้ ผู้ชกเงิน ค่า
ใช้จ่ายทั้งสิ้น แต่ในขณะนี้ประเทศอเมริกาได้เป็นผู้ชกเงินของไต้หวัน
นั้น ขอตอบว่าไม่เป็นความจริง

นายสุทิน เตลาน (นครสวรรค์) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณา
ตอบเมื่อคราวที่แล้ว ประเทศไทยจะต้องเป็นผู้ใช้ เป็นผู้มีต้นทุนค่าใช้จ่าย
ใช้จ่ายที่ใช้ไปในการทำสงครามเกาหลี ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานรับทราบ
ว่าค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเป็นผู้ชกได้ เห็นเป็นเหตุอันควรอย่างยิ่งได้ เพราะเรา
เป็นประเทศเล็ก ถ้าหากเราจะต้องเป็นผู้ไปรบ เราได้ตามสัญญาของ
ประเทศ คือถ้ายังไม่ทราบว่าจะรบด้วยกับใครก็ยังไม่รบได้ ถ้าหากว่าเรา
ต้องไปรบแล้วเงินเบี้ยรบจึ้นมาจกต่างประเทศ ข้าพเจ้าเกรงว่าเงินการรบนั้น
แก่ประเทศไทย หรือใคร่ใคร่จะขอประเทศ เกือบจะหมดไปทางท่านรัฐมนตรี
ทราบหรือไม่ ทางประเทศอเมริกาแล้วสหประชาชาติมีมติตกลงที่จะ
ชกค่าใช้จ่ายไม่ไกลเกินกว่าที่จะไปรบ ประเทศไทยจะต้องเป็นผู้ชกการรบใน
การที่ชกค่าใช้จ่ายในการทำสงครามเกาหลีครั้งนี้

พลเอก ศฤงค์ พลตรีรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
กลาโหม : ถ้าหากเงินค่าใช้จ่าย ทางที่ท่านสมเด็จผู้ชกเงินคือ จะ
เข้าใจผิดไปก็ได้ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดนั้นเป็นเงินของอเมริกาและ
ใช้จ่ายของประเทศไทยเท่านั้น คือหนึ่ง ซึ่งส่งไปสนับสนุนรบกับใน
จีน มิได้มากมายนัก จะต้องแยกค่าใช้จ่ายทั้งหมดไป สงครามเกาหลี
ความแน่นอนมิได้

ผู้ทำการแทนโรงเรียนสหประชาชนสยาม : ต่อไปจะปฏิบัติตาม
 จรรยาของนายแพทย์ นรปติ ถวายพรของศึกษาธิการ เมืองนคร
 เพิ่มรณเวียนของโรงเรียนประจำอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

นายแพทย์ นรปติ (ขอแนบ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกรมศึกษา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้

๑. ปราศจากโรงเรียนประจำอำเภอบ้านไผ่ มีชนชั้น สูงสุดเพียง
 ชั้นมัธยมศึกษา ๓ เทอม เด็กที่จบชั้นเรียนต่ำกว่ามาก เพราะ
 โรงเรียนประจำจังหวัดขอนแก่นกับบ้านไผ่ จึงขอทราบจากกระทรวง
 ศึกษาธิการให้เห็นทางแก้ไขในกรณีนี้หรือไม่

๒. ขอทราบจากกระทรวงศึกษาธิการจะเห็นด้วยหรือไม่ โรงเรียน
 ประจำอำเภอบ้านไผ่ ต้องมีชั้นมัธยมศึกษา ๓ ชั้นหรือไม่ และจะ
 เห็นว่าในการนี้ควรพิจารณาอย่างไร

พลเอก มังกร อรรถนโณ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบว่ากระทรวงศึกษาธิการ
 ได้พิจารณาแล้ว

๓. โรงเรียนมีของดีมีอยู่แต่บ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น มีสถาน
 ที่เรียนจากที่ จัดชั้นเรียนได้เพียง ๓ ชั้น ๆ ต่ำ ๆ ซึ่งเรียนเท่านั้น ทั้งนี้
 ในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ ก็ได้ปรับปรุงประมาณ ๑๐๐ คน ขยายชั้นเรียนเพิ่มขึ้น จึง
 มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ๓ ชั้นในโรงเรียนโรงเรียนได้ เด็กที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษา
 ๓ จากโรงเรียน ข้าราชการชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ได้ไปโรงเรียน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเกิดสับสนหลายแห่ง
 กันกัน ที่อำเภอบ้านไผ่เอง โรงเรียนขยายระดับชั้นจนถึงชั้นมัธยมศึกษา ๖
 ขยายชั้นเรียนอีกชั้น ชั้นโรงเรียนอีกชั้น ขยายจากนั้นจึงอาจเข้าศึกษา

ด้วย ขันมนาน อาจารย์ศึกษาตบะ ปรารถนาใจโง่เขลา เห็นว่า ขันมนาน จึงมอบ
 ครอบแก้วมโหฬารแด่คนกลางข้างวัดนี้ แต่คนกลางไม่ได้รับด้วย พาก
 กระพวงก็เขย่งการนั้นใจว่า กรณีนพาค้นพบแก้วมโหฬารก็ควรเชย
 ทบเรียนแต่ก็จะมีคนอยากตามมากในคราวหน้า เว้นเสีย

๒. โรงเรียนวัดบ้านคูหาศึกษาทำเนียบไว้ มีโรงเรียนทั้งชายและ
 หญิงให้ถึงชั้นมัธยมศึกษา แต่ระดับได้เรียนไม่เพียงใด เพราะเมื่อไหน มี
 การสอบได้ใบชั้นเรียน ทั้ง นตส. และ นตอ. ต้องเงินงบประมาณเพื่อตรวจ
 ศึกษารับได้บ้าง จึงหวังว่าคงจะได้รับข้อความสนับสนุนจากผู้
 ศึกษานิเทศก์ ในการพิจารณางบประมาณแก้ไขการศึกษา

นายเลอ นรปดี (ขอนแก่น) : ตามที่ท่านกล่าวว่าโรงเรียน
 แห่งนี้ควรเรียนต่อได้ทั้ง โรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลนั้น ขออนุญาต
 ว่า สำหรับโรงเรียนรัฐบาลนั้น ขออนุญาตเรียนว่า โรงเรียนประจำ
 จังหวัดขอนแก่น ขอนแก่นวิทยายน ขอนแก่น ๑ ขอนแก่น ๒ ขอนแก่น ๓ ขอนแก่น ๔ ขอนแก่น ๕ ขอนแก่น ๖ ขอนแก่น ๗ ขอนแก่น ๘ ขอนแก่น ๙ ขอนแก่น ๑๐ ขอนแก่น ๑๑ ขอนแก่น ๑๒ ขอนแก่น ๑๓ ขอนแก่น ๑๔ ขอนแก่น ๑๕ ขอนแก่น ๑๖ ขอนแก่น ๑๗ ขอนแก่น ๑๘ ขอนแก่น ๑๙ ขอนแก่น ๒๐ ขอนแก่น ๒๑ ขอนแก่น ๒๒ ขอนแก่น ๒๓ ขอนแก่น ๒๔ ขอนแก่น ๒๕ ขอนแก่น ๒๖ ขอนแก่น ๒๗ ขอนแก่น ๒๘ ขอนแก่น ๒๙ ขอนแก่น ๓๐ ขอนแก่น ๓๑ ขอนแก่น ๓๒ ขอนแก่น ๓๓ ขอนแก่น ๓๔ ขอนแก่น ๓๕ ขอนแก่น ๓๖ ขอนแก่น ๓๗ ขอนแก่น ๓๘ ขอนแก่น ๓๙ ขอนแก่น ๔๐ ขอนแก่น ๔๑ ขอนแก่น ๔๒ ขอนแก่น ๔๓ ขอนแก่น ๔๔ ขอนแก่น ๔๕ ขอนแก่น ๔๖ ขอนแก่น ๔๗ ขอนแก่น ๔๘ ขอนแก่น ๔๙ ขอนแก่น ๕๐ ขอนแก่น ๕๑ ขอนแก่น ๕๒ ขอนแก่น ๕๓ ขอนแก่น ๕๔ ขอนแก่น ๕๕ ขอนแก่น ๕๖ ขอนแก่น ๕๗ ขอนแก่น ๕๘ ขอนแก่น ๕๙ ขอนแก่น ๖๐ ขอนแก่น ๖๑ ขอนแก่น ๖๒ ขอนแก่น ๖๓ ขอนแก่น ๖๔ ขอนแก่น ๖๕ ขอนแก่น ๖๖ ขอนแก่น ๖๗ ขอนแก่น ๖๘ ขอนแก่น ๖๙ ขอนแก่น ๗๐ ขอนแก่น ๗๑ ขอนแก่น ๗๒ ขอนแก่น ๗๓ ขอนแก่น ๗๔ ขอนแก่น ๗๕ ขอนแก่น ๗๖ ขอนแก่น ๗๗ ขอนแก่น ๗๘ ขอนแก่น ๗๙ ขอนแก่น ๘๐ ขอนแก่น ๘๑ ขอนแก่น ๘๒ ขอนแก่น ๘๓ ขอนแก่น ๘๔ ขอนแก่น ๘๕ ขอนแก่น ๘๖ ขอนแก่น ๘๗ ขอนแก่น ๘๘ ขอนแก่น ๘๙ ขอนแก่น ๙๐ ขอนแก่น ๙๑ ขอนแก่น ๙๒ ขอนแก่น ๙๓ ขอนแก่น ๙๔ ขอนแก่น ๙๕ ขอนแก่น ๙๖ ขอนแก่น ๙๗ ขอนแก่น ๙๘ ขอนแก่น ๙๙ ขอนแก่น ๑๐๐

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

100-443887-1

การนำเอาข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์
เพื่อประโยชน์สาธารณะ

ความทอเย็บขัดต่างนาม ดังนถ
การนเรียนโดยคตงคหยา ๒๗ คตง

กระทรวงศึกษาธิการ
กรมการศึกษานอกโรงเรียน
สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑
จังหวัดเชียงใหม่

จะขอให้ทางกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการไปด้ยตรงหนึ่ง จะได้อหรือไม่

ของใต้ถนนของโรงเรียน ประจำตำบลเวียงบ้านไผ่ นักศึกษามารดจะเพิ่มขึ้นเรื่อยได้

ขอขอบคุณมาว่าผมสนใจได้ ทาง

กระทรวงศึกษาธิการเพมิให้ตั้งโรงเรียน
โรงเรียนดงชนนายมนตรี & กต

[illegible]

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

คณะกรรมการ : ผมได้เรียงกับท่านสมัครคุณเกษรคนแถวๆ โคม ๒๔๘๗

เพื่อป้องกันปริมาณแสงที่จะเพิ่มมากขึ้นในอีกสามวันให้ เพราะฉะนั้น

มีแนวความคิดของแต่อย่างใด กรมจะพิมพ์ให้ แล้วในขณะนั้น

ก่อนจะมาขอคัดลอกจะให้เรียนตนๆ ตามที่ทางสำนักพิมพ์เคยบอก

๖. วัตถุประสงค์ ให้เยาวชน ตาหว ข้าราชการ ข้าราชการ ให้ เป็นการเหมาะสม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี : ทางกระทรวงศึกษาธิการจะได้

แต่ทว่า ได้สอบถามแล้วก็ไม่สามารถจะเปิดแบบ

เพราะฉะนั้นจึงจำต้องหาเงิน

ผลการทบทวนก็จะเพิ่มให้ตามความประสงค์

นายแคล้ว นรปดี (ขอนแก่น) ; ข้าราชการกองความมั่นคง

นางสาวกนกพร เกษมทรัพย์
นางสาวกมลทิพย์ เกษมทรัพย์

1. ข้อบกพร่องที่พบในการดำเนินงาน ได้แก่ ๒.๔๘/๖

เรือนไทยที่เรือนบ้านไผ่ถึงมีจำนวนที่ ๔ มีกรมที่ ๕ มีกรมที่ ๖ ทำไว้เพื่อ
ยอความมีใจจากท่านรัฐมนตรี

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
งบประมาณปี ๒๔๘๖ ออกไปแต่ยังไม่ได้นำงบประมาณเพิ่มเติม
สำหรับสำนักงานที่ทราบอยู่แต่ก็ ถ้าจะคงงบประมาณปี ๒๔๘๗ เพราะ
ฉะนั้นในปี ๒๔๘๗ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งงบประมาณไว้แต่ก็
จะเอาไปเต็มทั้งจะต้องเพิ่มจากงบประมาณปี ๒๔๘๖ ถึง ๖๕๐ ล้าน ถึง
จะออกใบในการศึกษาปี ๒๔๘๗ และก็จะเพิ่มอย่างใหญ่ ๆ นี้ เพราะฉะนั้น
ท่านที่ทราบอยู่แต่อย่างงบประมาณจำกัด เพราะฉะนั้นก็จะให้บริษั
ให้เงินที่แน่นอนว่า ในข้อเท็จจริงท่าน ที่จะได้ นั้นก็จะ พยายาม ที่จะคงบ
ประมาณให้พอสมควร แต่มีหลายแห่งด้วยกัน แต่อย่างไรก็ดีถ้าจะให้
ข้าพเจ้ารับความสัญญาแน่นอนแต่ความจำเป็นก่อนหนึ่ง เพราะฉะนั้น
เจตนาของกระทรวง ศึกษาธิการของทางส่วนนี้ ผู้มีเกียรติก็ คงใจจะ
ให้เป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านคิดว่าโรงเรียนจะต้องเพิ่ม
หนึ่งหลายร้อยโรงเรียน เพราะพดเมของเพิ่มขึ้นตามสถิติได้สำเร็จแล้ว
เมื่อปี ๒๔๘๖ พดเมของเพิ่มขึ้นถึงประมาณสี่แสนคน ฉะนั้นขอให้ท่าน
คิดว่า โรงเรียนแต่ละรัฐบาล จะต้องเพิ่มเงินในการ ศึกษาอย่างน้อยเพียงไร
เพราะฉะนั้นจึงเป็นข้อยากของเรื่องกันไป ท่านจะให้ข้าพเจ้ารับเงินค่า
มันสัญญาแน่นอน ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะพยายามให้ ได้เพิ่มขึ้นพอที่จะ
ทำไม่ได้ ดังที่ทางส่วนนี้ผู้เกียรติได้ถามมาเมื่อครั้งก่อน

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของ
นายประจักษ์ ไชยะโท เรื่องขอหนังสือเดินทางไปประกาศพิธีเสด็จ
เมืองมณฑล ตามกระทรวงการต่างประเทศ

นายประสาน ไชยะโท (อ. ต.) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าบรรพหนึ่งสี่เดินทางของชาวไทยอิสลาม เพื่อไป
ประกอบพิธีทางศาสนาที่จังหวัด น. เมืองเมกกะ ประเทศซอุดีอาระเบีย
ก่อนมาไม่ได้ได้รับความสะดวก เห็นสมควรขออนุญาตให้ตั้งกระทรวง
การต่างประเทศ ให้บรรพหนึ่งสี่เดินทางโดยสะดวกโดยเร็ว เรียบร้อยทางคนรับ
หนึ่งสี่เดินทางจนกระทั่งเข้าเขตประเทศซอุดีอาระเบียเดินทางไปยัง เมือง เมกกะถึง
๒ เทียบเคียง ไม่ได้มีหนึ่งสี่เดินทาง บางคนต้องค้างคืนไม่สามารรถไป
ประกอบพิธีเขาฮัจญ์ได้หมดเวลา ดังกล่าวยังใหม่ เพราะหนึ่งสี่เดินทาง
ไม่เสร็จเรียบร้อย

ขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะกรุณาให้หน่วยงานดังกล่าวทำหนังสือเดินทาง
ให้แก่ชาวไทยอิสลามซึ่งจะเดินทางไปประกอบพิธีทางศาสนา
ณ เมืองเมกกะให้โดยมีหนึ่งสี่เดินทางเรียบร้อยแล้ว หากเป็นเช่นนั้น
ได้หรือไม่

นายเกษม ชาติ บุณยรัตพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ : กระทรวงการต่างประเทศจะตอบว่า ในเรื่อง
ทำหนังสือเดินทางให้แก่ชาวไทยไปประกอบศาสนกิจ ณ เมืองเมกกะนั้น
กระทรวงการต่างประเทศได้มีระเบียบและวิธีการทำด้วยความรวดเร็ว
อยู่แล้ว แต่ถ้าเพื่อให้เป็นการช่วยเหลือให้การทำหนังสือเดินทางให้เป็น
ไปด้วยความรวดเร็วและแน่นอน ถ้าผู้ขอจะมาจากหนึ่งสี่เดินทางใน
ระหว่างเวลาเดินทางผ่านถึงต้นแม่น้ำของบพ.แล้ว การทำ
หนังสือเดินทางก็จะรวดเร็วขึ้น

นายประสาธน์ ไชยวิท (ยะลา) : ข้าพเจ้าขอเรียนถามต่อไป
ว่า การยกหนังสือเดินทางตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่าให้มาขอในเคาน์
เตอร์ภาพหรือที่เคาน์เตอร์เมษายนนั้นหากจะทำได้แต่ถ้าในบางกรณีเขาได้ขอ
มาแล้วก็นับเป็นเวลานาน ซึ่งทางข้าพเจ้าและจังหวัดได้ทำการส่งหนังสือแล้ว
ว่า ผู้ขอหนังสือเดินทางนั้นเป็นผู้ที่มีความประพฤติเรียบร้อยไม่มีความ
เสียหาย จึงมีหนังสือรับรองไปยังกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อขอให้
ออกหนังสือเดินทาง แต่ที่กระทรวงการต่างประเทศอาจจะออกหนังสือ
เดินทางให้ก็เป็นเวลานาน ทั้ง ๆ ที่จังหวัดและข้าพเจ้ารับรองว่าผู้มีความ
ประพฤติเรียบร้อย และไม่มีคดีเสียหายแต่อย่างใด และที่ทราบมา
จะรับมากไปก็ยังไม่คิดไปเกิดอยู่ที่สันติบาล ทำให้ผู้ที่ขอหนังสือเดินทาง
ต้องคอยเฝ้าเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ด้วยตนเองทำให้เสียเที่ยวรายทางไปเป็น
จำนวนมาก บางครั้งต้องตั้งคนเฝ้าเฝ้า และเปิดตงเงินทองเป็นจำนวน
มาก ในเรื่องนี้จะทราบว่า ถ้าหากว่าทางข้าพเจ้าและทางจังหวัดมีหนังสือ
รับรองมาว่าผู้มีความประพฤติเรียบร้อยสมควรจะออกหนังสือเดินทางให้
ได้แล้ว ขออย่าประวิงเวลา ขอให้กระทรวงการต่างประเทศออกหนังสือ
เดินทางให้เลยจะได้หรือไม่

นายเชมชาติ บุญยรัตพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ : จากการสำรวจในเรื่องการออกหนังสือเดินทางให้แก่
ชาวไทยผู้ไปประกอบศาสนกิจนั้น ตามธรรมเนียมในเรื่องการเขียนหนังสือเดินทาง
นั้นไม่ยาก แต่เนื่องจากเราออกหนังสือเดินทางเป็นเรื่องระหว่าง
ประเทศ ซึ่ง มีการตกลงกันระหว่างประเทศ ถ้าจะตั้ง ทำให้เสียไปให้ถูก
ระเบียบ ในระเบียบการเขียนก็มี ว่าเราจะออกให้ทันที เพราะระเบียบ
ในเรื่องระเบียบเอง จึงจะตั้งให้มีการส่งคนมาผู้ที่จะตั้งเดินทาง

ไว้ในต้นทอที่จะได้รับหนังสือเดินทางฟรีไม่ เพราะฉะนั้นในระหว่างนั้น
สมมติจะให้มีการออก หนังสือเดินทางเข้าในข้างนั้น ก็คงจะเนืองด้วยผู้ขอ
หนังสือเดินทางได้นำหลักฐานมาไม่ครบถ้วนบ้าง เช่นใบรับรอง หนังสือ
รับรอง ทะเบียนสำมะโนครัว รูปถ่ายอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น หรือ
นำผู้ขอหนังสือเดินทางได้นำตัวขึ้นก็จะเดินทางไปเมกะฮ์ ทำกันในระยะ
กระชั้นชิดของมันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ดี ก็อย่างที่เขาเจ้าได้
เขียนแต่อย่างให้ขอมาเสียแต่เนิ่น ๆ สำหรับผู้ซึ่งอยู่ในจังหวัดพระนครหรือ
จังหวัดนนทบุรีหรือที่ใดก็ตามให้มาขอด้วยตนเองที่กระทรวงการต่างประเทศ
สำหรับผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดนั้นขอไว้รวมส่งไปยังจังหวัด และให้จังหวัด
นำส่งไปยังกระทรวงการต่างประเทศ และเรื่องที่เขาห้ามขอยุ่หนึ่ง คือ
ว่าผู้ขอหนังสือเดินทางนั้นได้ไปติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งไม่เคยรู้เขามาก่อน คือ
ไปติดต่อกับคนกลาง เพราะฉะนั้นจึงได้ดำริว่าเพราะว่าคนกลางคั่งมา
ติดต่อกับที่ใดก็ตาม ไม่รู้เขามาก่อน ดังนั้นในลักษณะหนึ่งที่เขา
ดำริว่า แต่สำหรับทางกระทรวงการต่างประเทศนั้นก็จะให้คนกลาง
ติดต่อให้ทราบเร็วหรือช้าให้เป็นไปโดยสะดวก

นายประสาธน์ ไชยะโท (มอ) : ข้าพเจ้าขอเรียนถามด้วยไป
ว่า ด้วยปรากฏว่าได้มีหนังสือพิมพ์หนึ่ง ที่คนกลางนี้ และเจ้าหน้าที่
ได้เดินทางไปยัง ประเทศ ไทย ข้าราชการไทย ได้ไปส่งเอกสาร ไปขอ
สำเนาของงานไทยติดงาน โดยหนังสือเดินทางของกระทรวงการ
ต่างประเทศอยู่ด้วยแล้ว แต่ว่าพอไปถึงเมืองเมกะฮ์ ทางประเทศฮัจญ์
ระเบียบทางการไม่ยอมให้ขอยื่นขึ้น แล้วก็มีให้ขอยื่นได้เองซึ่งยังไม่
บังคับให้ขอยื่นจากต่างประเทศ เพราะว่าถ้าทำไปจึงได้เป็นเช่นนั้น แต่ทั้ง
ในคนกลางนั้นซึ่งไม่ใช่เป็นว่า ไทยติดตามทำในเมกะฮ์อยู่ในประเทศนั้นได้

แต่คนผู้หนึ่งทำไม่ ถึงยังไม่ ได้ทั้ง ๆ ที่เขามีหนังสือเดินทางถูกต้องของฝรั่งเศสด้วย
แล้ว แต่ถึงขอทราบว่าเป็นคนไทยกับประเทศชอติวาระเบียช ได้มีความ
สัมพันธ์ทางการทูตกันแล้วหรือไม่ และรัฐบาลไทยก็ได้ส่งกงสุลไป
ประจำอยู่แล้ว แล้วทำไมกงสุลจึงไม่ดำเนินการติดต่อยุติความเรื่องนี้การ
กับประเทศชอติวาระเบียในเรื่องนี้

นายเขมชาติ บุญธรรมพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ : สำหรับมีหนังสือพิมพ์ที่มิได้รับอนุญาตให้ตีพิมพ์
อยู่ในประเทศชอติวาระเบียหรือว่าขัดขวางในการเดินทางนั้น ทางข้าพเจ้า
ยังไม่ได้รับทราบเป็นทางการ แต่ว่าโดยเฉพาะสำหรับรัฐบาลไทยนั้นได้
พยายามขจัดเหตุอันมิได้มีการติดต่อกับประเทศนั้นอยู่แล้ว แต่ว่าได้
ส่งกงสุลใหญ่ไปประจำที่เมืองมิดคาแล้ว และเขาพึงไปถึงและเขาได้ตั้ง
สำนักงานอยู่ที่นั่นแล้ว แต่สำหรับเรื่องของเราไม่ได้มีทราบเป็นทางการ
แต่เป็นเรื่องของประเทศชอติวาระเบีย บางทีผู้เดินทางจะขัดขวางในเรื่อง
อะไรก็ไม่ทราบ

นายประสัท ไชยะโท (เบลา : กงสุลใหญ่ที่ทางรัฐบาล
ส่งไปนั้นขอทราบว่ามีอะไร แต่ก็ก็เป็นเรื่องสืบตามข้อกล่าว

นายเขมชาติ บุญธรรมพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ : กงสุลใหญ่ที่นายเขมชาติ เป็นคนไทย แต่ว่าเป็น
ข้าราชการซึ่งเหมาะสมกับตำแหน่ง แต่ว่าเขาได้จะทำงานใน
ตำแหน่งนั้นเป็นอย่างดี เรื่องการดำเนินการจะไม่ใช้สืบตาม แต่ว่า
เป็นคนไทย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของ
นายญาติ ไหว้ดี เรื่องการปฏิบัติงานของนายแพทย์ ตามทำนุรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข
นายญาติ ไหว้ดี (เสริมทรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้าขอทราบ ว่า โรงพยาบาลของรัฐในเขตจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา มีกี่แห่ง แต่ละแห่งหนึ่ง ๆ มีนายแพทย์ปฎิบัติ
ประจำกี่คน

๒. รัฐมนตรีทราบหรือไม่ ว่า บุรุษนายแพทย์ที่ประจำตามโรง
พยาบาลตามข้อ ๑ นี้ บางคนได้ศึกษาตั้งแต่อายุสิบขวบตามบ้าน
ของตน แต่บางคนก็ร่ำเรียนตั้งโรงเรียนแพทย์เอกชนหรือวิทยาลัย
เช่นเดียวกับโรงพยาบาลของรัฐบ้าง ดังนั้นข้าพเจ้าขอทราบ ว่า รัฐมนตรีได้
สนับสนุนให้จัดตั้งแผนกนี้หรือไม่ ถ้าไม่จัดทำไปตาม ศักยภาพของตนเอง

๓. ปราบกฏว่าคนไข้ที่มาจากต่างจังหวัดได้รับความสะดวกเรียบร้อย
กับการรักษาพยาบาล เนื่องจากนายแพทย์ไม่มีเวลาตรวจรักษาคนไข้
โดยอ้างว่า นายแพทย์ไปตากอากาศบ้าง นายแพทย์ไปปฏิบัติหน้าที่
ทางโรงพยาบาลอื่นบ้าง เป็นต้นเหตุให้คนไข้ต้องนอนรอคอยในโรงพยาบาล
หลายหลาย ๆ วัน แต่ถ้าคนไข้รายใดมีเงินจะจ่ายเงินไว้รับการรักษ
าพยาบาลที่บ้านนายแพทย์ คนนั้นก็จะได้รับการรักษาพยาบาลให้หายได้
รวดเร็ว ดังนั้น ท่านทราบหรือไม่ และจะจัดการอย่างไรให้มีเหตุเช่น
นี้เกิดขึ้นอีกโดยฉิวเช่นไร

๔. นายแพทย์ ปฏิบัติตามโรงพยาบาลต่างจังหวัด สุ่มมากมี

จำนวนไม่เพียงพอทั้งนี้รัฐบาลควรจัดส่งให้นายแพทย์ปริญาไปรับราชการตามโรงพยาบาลจังหวัดต่าง ๆ ให้ทั่วถึงและเพียงพอได้หรือไม่

พระยาบริรักษ์เวชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข: กระทรวงสาธารณสุขขอตอบ กระทรวงมหาดไทยสมาชิกผู้แทนจังหวัดต่าง ๆ ไปใน ข้อข้อ ๓. โรงพยาบาลของรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรี มี ๘ แห่ง แต่แต่ละแห่งมีนายแพทย์ปริญาประจำดังนี้ ๑. โรงพยาบาลศิริราช ๘๘ คน ๒. โรงพยาบาลหญิง ๘ คน ๓. โรงพยาบาลสงฆ์ ๖ คน ๔. โรงพยาบาลตาก ๑๒ คน ๕. โรงพยาบาลอุทัย ๕ คน ๖. โรงพยาบาลเถลิง ๓ คน ๗. โรงพยาบาลโรคจิตธนบุรี ๓๓ คน ๘. โรงพยาบาลโรคจิตต่อพญาไท ๓ คน ๙. โรงพยาบาลบางรัก ๔ คน

ตอบข้อ ๒. การที่นายแพทย์บางคน รับรักษาพยาบาลที่บ้านหรือโรงพยาบาลเอกชน กระทรวงสาธารณสุขทราบ และทราบดีว่ารัฐบาลได้ส่งมอบหรือทำกันเองนั้น ขอตอบว่าเป็นการทำกันเอง

ตอบข้อ ๓. โดยปกติมีนายแพทย์ประจำโรงพยาบาลทุกแห่งตลอดเวลา แม้วันหยุดราชการหรือวันหยุดเวลาว่างก็ตาม ก็มีนายแพทย์ประจำ การไปตากอากาศของนายแพทย์นั้น ย่อมมีได้ ในเมื่อเป็นวันหยุดราชการ หรือลาพักผ่อน ส่วนไปปฏิบัติหน้าที่ โรงพยาบาลอื่นนั้น แต่โดยปกติเมื่อแพทย์คนหนึ่งไม่อยู่ ก็มีผู้แทนมาทดแทนเช่น คนไข้ไปรักษาที่โรงพยาบาลนั้นจะต้องรอหรือไม่ แต่แต่การของโรค และความสละสลวยแก่สถานพยาบาลนั้นย่อมเสียเงินแล้วไปรักษาที่บ้าน แพทย์นั้นไม่ทราบ

ตอบข้อ ๔. ที่ถามถึงเรื่องโรงพยาบาลต่างจังหวัดซึ่งมีแพทย์ไม่พอ รัฐบาลควรจัดส่งนายแพทย์ไปรับราชการให้ทั่วถึง และเพียงพอหรือไม่ ตอบว่ากระทรวงสาธารณสุขกำลังดำเนินการอยู่แล้ว

นายญาติ ไหวดี (สุริยาพร) : ข้าพเจ้าขอถามเรียนซักถาม
ดังต่อไปนี้ โดยเฉพาะข้อ ๕. นั้น ที่นายแพทย์ไปรักษาพยาบาลโดยจัด
เป็นส่วนต้นตอจากบริเวณหรือนอกจากเขตของโรงพยาบาลของรัฐบาด
นั้น ตามปกติท่านทราบหรือไม่ว่าไปทำในเขตราชการดีอย่างไร เช่น นาย
แพทย์ที่ไปทำตามร้านต่าง ๆ ในถนนเยาวราช ในถนนเจริญกรุงอะไร
เหล่านี้ไปทำในเขตราชการ ท่านทราบ ท่านก็ยอมรับทราบแล้ว เมื่อท่าน
ยอมรับทราบแล้ว ท่านจะสั่งไม่ให้ไปทำโดยขโมยเขตราชการไปปฏิบัติ
งานหาเศษหาเลยส่วนตัวจะได้หรือไม่ เพราะว่าการขโมยเขตราชการ
ไปเป็นการทำลายและทรยศต่อประชาชนซึ่งเสียภาษีให้รัฐบาล อยู่แต่
เพราะฉะนั้นจะสั่งห้ามไม่ให้นายแพทย์ไปหาเศษหาเลยในเขตราชการจะ
ได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจัดเท็จจริงในข้อ ๕. นั้น ปกติตาม
สถิติของกรมมหาดไทยซึ่งได้รายงานว่า มีแพทย์เพียง ๑๒๔ คนต่อ
พลเมือง ๓๗,๐๐๐,๐๐๐ คน หรือนายแพทย์ ๓ คนต่อพลเมือง ๓๕,๐๐๐ คน
ทั้งนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขจะมีนโยบายหรือโครงการอย่างไรบ้างที่จะ
ผลิตนายแพทย์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอ กับความต้องการ ของ พลเมือง ทุก ๆ
จังหวัด

พระยาบริรักษ์เวชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ตามที่ท่านสมาชิกซักเรื่องแพทย์ออกไปทำร้านตามร้านเอกชนข้างนอก
เขตราชการนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ที่ตอบว่า ทราบนั้นทราบ
ว่าเขาไปข้างนอก แต่โดยที่ตอบนั้นหมายความว่า เขาไปนอกเขต
ราชการ ส่วนที่ไปนอกเขตราชการนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเขาจะมีบ้าง
แต่อาจบางทีเหตุจำเป็นที่คนไข้อาจจะมากติดต่อกันอยู่ในเขตอื่น และมี
เหตุการณ์เกิดขึ้นในเขตนั้นเขาอาจจะเชิญแพทย์ไป ซึ่งโดยมารยาทและ

เงินหน้าทของแพทย์ซึ่งมีคนไข้ของการแพทย์ ก็จะต้องไปให้การดูแลรักษาซึ่งเป็นหน้าที่ แต่อย่างไรก็ดีโดยปกติในเขตการแพทย์แพทย์จะต้องอยู่ประจำตามหน่วยราชการเดิม แต่ก็มีข้อยกเว้นอย่างทุกถ้าวถ้าหากว่าคนไข้มีอาการฉุกเฉินหรือจะเป็นที่แพทย์จะคงดูแลแล้วถ้าเป็นกรณีของผู้อื่น เขาก็อาจจะไม่ได้ โดยได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา

ส่วนในเรื่องจำนวนแพทย์ที่ท่านว่า ไม่พอตามหัวเมือง แต่ท่านว่า ตามรายงานทางกระทรวงมหาดไทยว่า มีแพทย์ ๘๐๐ กว่าคนนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยัน ตามจำนวนแพทย์เจ้าไม่ทราบ ข้าพเจ้ารู้เหมือนกันว่าในหนังสือพิมพ์ลง แต่ท่านจะหมายถึงหนังสือพิมพ์ ท่านจะได้มีเลขที่ตรงหรือจริงตามกระทรวงมหาดไทยให้หรือไม่ขอเวลานัก เป็นเรื่องซึ่งข้าพเจ้ายืนยันไม่ได้ เพราะว่าหนังสือพิมพ์นั้นไปลง ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่ว่าข้าพเจ้าอาจจะยืนยันได้ว่า ตามสถิติทะเบียนของผู้ประกอบโรคศิลป์ซึ่งมีอยู่ทางกระทรวงสาธารณสุข นั้นแพทย์แผนปัจจุบันคนหนึ่ง หมายถึงแพทย์ที่เรียนไปจากโรงเรียนแพทย์มหิดลขึ้นทะเบียนแล้วมีจำนวนประมาณ ๓,๕๐๐ คน นอกจากนั้นมีแพทย์ชั้นสองอีก ๒๐๐ กว่าคน มีแพทย์แผนโบราณอีก ๒๐,๐๐๐ กว่าคน ถ้าหากว่าจะพูดถึงเฉพาะแพทย์แผนปัจจุบันแล้วก็ตามจำนวนเท่าที่ประมาณเดาว่าประมาณ ๓,๕๐๐ คนก็จริงอยู่ ข้าพเจ้ารับว่า เฉพาะจำนวนแพทย์ของเรายังไม่พอรัฐบาลจึงได้มีนโยบายที่จะเพิ่มโดยตั้งโรงเรียนแพทย์เพิ่มขึ้นที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ซึ่งท่านทั้งหลายจำนวนอยู่แต่เฉพาะการเพิ่มจำนวนแพทย์ก็จะเพิ่มจำนวนขึ้นอีกเท่าหนึ่งของทราบที่ผลิตอยู่ทางศิริราช คือไปเราจะมีจำนวนมีประมาณ ๒๐๐ คน และในขณะนั้นกระทรวงสาธารณสุขกำลังพิจารณาที่จะขยาย

โรงเรียนแพทย์ออกไปให้มีตามกองต่าง ๆ อีก ซึ่งทงนทอยู่ ในระหว่าง
พิจารณา ถ้ามีกำลังเงินแล้ว มีคนแล้ว มีอะไรพอแล้วก็จะเริ่มได้
กระทรวงคลังควรเร่งดูกำลังเงินโครงการที่จะขยายให้มีโรงเรียนแพทย์
เพิ่มขึ้นอยู่ด้วย

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนรักค้อ
ดังต่อไปนี้ คือเฉพาะนายแพทย์ที่ไปทำงานเอาเวลาราชการไปประกอบ
อาชีพส่วนตัวนั้น ทวนก็ยอมรับว่าทราบ แต่ยังไม่ผิด แต่ทว่าความจริง
แล้วคนไข้ในโรงพยาบาลนั้นมาก แต่อีกหน้าที่ของแพทย์จะต้องรักษา
คนไข้ของรัฐบาล ซึ่งมาขอรับให้รัฐบาลด้วยเหตุอยู่แต่ก่อนแล้วทำไม
จึงยอมปล่อยให้นายแพทย์กับเอาเวลาราชการไปประกอบอาชีพส่วนตัว
หาเสียเวลาเลยจากคนไข้ภายนอก ข้างนรัฐบาลจะไปแนะนำโดยเฉพาะ
ของของกระทรวงสาธารณสุข จะไปแนะนำให้นายแพทย์คนนั้นลาออกไป
ประกอบอาชีพส่วนตัว หรือไม่เช่นนั้นก็ไม่ทำหน้าที่ราชการคือให้ยื่น
นายแพทย์ประจำโรงพยาบาลอยู่ตลอดไปอย่างนั้นจะได้หรือไม่ แยกเป็น
ส่วนอย่างนี้จะได้อย่างไร เพราะข้อ ๔ ของสถิติข้าพเจ้าได้ท้วงไม่
ขอทราบเรียนว่า ไม่ใช่สถิติจากหนังสือพิมพ์ เป็นสถิติของกรม
มหาดไทยซึ่งลงชื่อ ศ. ไทยวัฒน์ แล้วสถิติได้ส่งมาให้ยังท่านอธิบดี
กรมตำรวจแล้ว ปรากฏว่า มีสถิตินายแพทย์ ๑๒๔ คน ไม่ใช่พันกว่า
เก็บมาจากหนังสือพิมพ์เป็นสถิติฉบับแน่นอน จาก กรม มหาดไทย อยู่แล้ว
เมื่อจำนวนนายแพทย์ไม่พอก็กำหนดจำนวนเมืองอย่างนี้ ตามโครงการตาม
จะเพิ่มปริมาณของแพทย์ ให้มากขึ้นได้หรือไม่ ตัวอย่างเช่นจังหวัด
สุรินทร์ของข้าพเจ้าเอง มีจำนวนพดเมือง ๔๓๐,๐๐๐ คน มีนายแพทย์
อยู่ ๒ คนจะรักษาอะไรไหว นี่คล้าย ๆ กับว่า ไม่ได้ทำอะไรเลย ท่าน

จะมีโครงการชนบทแน่เชียวว่า จะมีโครงการ ๓ ปี หรือ ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี จะเพิ่มปริมาณแพทย์ ให้เพียงพอกับประชาชนจะได้หรือไม่

พระยาบริรักษ์เวชชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ตามที่ท่านสมาชิกพูดถึงเรื่องแพทย์ว่า ออกไปข้างนอกในโครงการ
จะทำให้เสียหน้าที่ทางโรงพยาบาลไปนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนว่าคง
ต้องตามธรรมชาติ โรงพยาบาลนั้นเราแพทย์หลายคน ถ้าเมื่อคนหนึ่ง
ต้องไปก็มีคนหนึ่งอยู่ และในโรงพยาบาลนั้นคนไข้จะไม่ได้ออกว่า คน
ต้องให้นายแพทย์คนนั้นนอนไม่ได้ แต่แค่ทางโรงพยาบาลเขาจะจัด
เจ้าหน้าที่แพทย์อยู่ ถ้าหากว่าเมื่อต้องมีการเฉพาะเจาะจงกัน ก็ต้องไป
ตกลงกันซึ่งอาจจะไปข้างนอกได้ แต่ในโรงพยาบาลนั้นท่านไปถึงไหน
จะคอยเฉพาะหมอคนนั้นคนนั้น ก็เห็นจะไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
ว่าที่ท่านถามนั้น อาจจะหมายถึงคนไข้ไปถึงที่จะเขาแต่หมอคนคนเดียว
จะไปไหนไม่ได้หรืออะไรอย่างนั้น ซึ่งถ้าท่านทราบถึงระเบียบที่เขาอาจ
ไว้ในโรงพยาบาลนั้น ต้องมีคนประจำอยู่เสมอ แต่เมื่อท่านไหนต้อง
ต้องมีคนมาเอกแทนต์ (Attend) ของประธานโทษ หมอจะเห็นว่าต้อง
มีคนอยู่ก็ต้องคอยรับบริการจากท่าน ในเมื่อเห็นว่าท่านจะต้องการเจาะ
จงเฉพาะบางคนที่เขาบางที่ไม่อยู่ บางที่เขาไปข้างนอกแล้วบางที่ไปอะไร
ก็อะไรอย่างนั้นถ้าจะเป็นได้ซึ่งที่ว่า ท่านอาจจะไม่พบเขาแต่ถ้า
เช่นนั้นข้าพเจ้าก็เสียใจที่จะกล่าวว่าจะถือเป็นความผิดของแพทย์คนนั้น
ไม่ได้ เพราะว่าโรงพยาบาลไม่ได้เจาะจงว่าแต่ใครจะเรียกใครก็ได้
ตามใจเช่นนั้น ที่ไปข้างนอกนั้นก็เห็นปัญหาว่า เคยจนเรื่อว่าแพทย์
ไม่พอ ท่านต้องการให้แพทย์ให้บริการแก่ประชาชนให้มากที่สุด ที่
เมื่อทางหลวงทางที่จะช่วยอีกทางหนึ่งได้ แต่อีกทางหนึ่งนั้น ท่านจะ

พอใจหรือว่า ถ้าอย่างนั้นไปรักษาใครไม่ได้เลย ถ้าอยู่โรงพยาบาลแต่ก็
ก็ต้องอยู่โรงพยาบาลตลอดเวลา ใครจะเรียกไปข้างนอกก็ไปไม่ได้
เช่นนี้ข้าพเจ้าเองก็เคยได้รับคำร้องว่า หมอบางคนพอคนไข้มาตามัน
หมอไม่ไปอะไรอย่างนี้ ทำเต็มวันรักษาคนไข้มาตามัน หมอ
ไม่ไปอะไรอย่างนี้ นักเสียอกทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถือ
แพทย์นั้นเป็นบริการทั่วไป ถ้าหากว่ามีโอกาสก็จะไปได้เพื่อประโยชน์
แก่คนไข้แต่จะไม่เสียทางอื่น ก็ควรจะอนุญาตให้เขาไปได้ แต่เขา
หัดเกลียดไปเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว เพื่ออะไรค้ออะไร โดยตรง
หน้าทราบดีว่า หมอเป็นขอเท็จจริงที่จะต้องสอบสวนคนเป็นกรรม หรือ
เป็นราย ๆ ไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกล่าวโดยทั่ว ๆ ไปให้ท่านทราบ
ดังนี้

ส่วนตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในหัวเมืองที่ทางข้างสถิตการของ
มหาดไทย นั้นก็เขาสถิตการของกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าก็ไม่ว่า แต่
ข้าพเจ้าเรียนในฐานที่ กระทรวงสาธารณสุขมีนายทะเบียนของผู้ประ
กอบโรคติดต่ออยู่ ข้าพเจ้าเรียนตามสถิตการ ซึ่งนายทะเบียนผู้ประ
กอบโรคติดต่อประจำมณฑลไว้ ทางกรมมหาดไทยอาจจะไปเพื่อประโยชน์อยู่
เอง นักเป็นเวชของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่แต่
ท่านจะเชื่อทางจำนวนไหม แต่ข้าพเจ้าต้องเรียนมานี้ เรียกตามจำนวน
ซึ่งมีทางซึ่งเป็นนายทะเบียนควบคุม เพราะทุกคนต้องมาขึ้นทางนี้ ไม่ได้
มาขึ้นมหาดไทย สำหรับแพทย์ท่านว่าทางสถิตการของท่านมีแพทย์
๑๐๐๐๐๐ มีแพทย์ไม่พอ ซึ่งข้าพเจ้าเรียนแต่เรื่องแพทย์นี้เรารู้ ตาม
ปกติธรรมดา มัน เวลามันจะส่งกรมสาธารณสุขหรือที่เคยจนเรียก
"ชามยั้งสด" คนหนึ่ง และโรงพยาบาลอย่างน้อยหนึ่งแห่ง ซึ่งใน

สรีรกรรม โรงพยาบาลแล้วในเวลานี้ แดรมแพทย์อยู่แล้ว โรงพยาบาล
นั้นเราคงต้องหารเพิ่มทดรองจังหวัดกัน สำหรับจังหวัดใหญ่ ๆ เหมอ
เงินพอ มีแพทย์พอ มีเจ้าหน้าที่พอ เราอาจจะขยายไปตามส่วนของ
พลเมืองได้ แต่ในขณะนี้เราต้องการให้มีที่ส่วนจังหวัด ๆ แต่ละจังหวัด ๆ
ไป ซึ่งรัฐบาลได้พยายามทำมาแต่ระหว่าง ๓-๔-๕ ปีมานี้ ซึ่งจะเก็บ
หัว เล็ดอีก ๒ จังหวัด ราว ๆ ๒ จังหวัดหรือ ๓ จังหวัดที่ไม่มี ซึ่งจะ
มีในบั้นท้าย อีก ๒ ปีเป็นอย่างช้าก็คงมีทั้งหมดทุกแห่ง และเมื่อหัวแล้ว
แพทย์เราก็จะพยายามมีมีแพทย์ออกมา เราปรับเข้ามาตั้ง ๗๐-๘๐ คน
เพิ่มทุก ๆ ปี ดังนั้นการเพิ่มนักแต่แต่จำนวนคน แต่แต่จำนวนเงิน
แต่แต่อะไรด้วย และรัฐบาลก็พยายามอยู่ในการเพิ่มแพทย์ เพิ่ม
อะไรก็ได้ทำดังที่โรงเรียนไว้แล้ว และก็มีโครงการไว้แล้ว ดังที่ข้าพเจ้า
ได้เรียนเมื่อครั้งก่อนแล้วมาเมื่อก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมวดเวลากระทู
แล้ว ท่านยังสงสัยอะไรอีก ท่านรัฐมนตรีก็รู้ดีกว่าได้ตอบขแรงมานาน
นายญาติ ไหวต์ (สุรินทร์) : ขอซักขณิดเดียว สำหรับ
เรื่องนายแพทย์ที่เกลียดกับไปทำงานรวงนอกนั้น ทางกระทรวงสาธารณสุข
ท่านรัฐมนตรีสาธารณสุขก็ยอมว่าไม่ได้ทำ แต่ความจริงคนไข้ ใน
โรงพยาบาลศิริราชหรือที่จุฬาลงกรณ์ ข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยม ๆ ดู อย่าง
เขาคนต่างจังหวัดไปรักษานั่น พอไปถามดูว่า “คุณนายแพทย์มา
ตรวจไหม” บอกว่า ไม่มี มีแต่คนเรียนพยาบาลทงนมาตรวจ” ทงน
เนื่องจากนายแพทย์เขาเวลาราชการไปใช้ไปทำ ส่วนตัว ฟุ่มเฟือยเกินไป
เมื่อทราบเหตุผลเช่นนี้แล้ว ทางกระทรวงสาธารณสุขจะต้องห้าม ข้าพเจ้า

ขอทบทวนคดีเดิมว่า...ระเบียบวินัยต่าง ๆ ก็มีอยู่แล้วในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน...จะสั่งห้ามไม่ให้ทำเช่นนั้นจะได้หรือไม่
เท่านั้น ยังไม่ได้ตอบประเด็น

พระยาบริรักษ์เวชชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่า ในการไปนั้นเขาจะจำเป็นต้องไป และถ้า
เขาไป เขาก็ควรได้ขออนุญาตบังคับบัญชา ถ้าหากว่าเขาไปโดยไม่
ได้รับอนุญาต เป็นการ ขาดราชการหรืออะไรนั้นเขาอาจมีความผิด
และเป็นข้อเท็จจริง ท่านอ้างว่า โรงพยาบาลไหน ศิริราช หรือ จุฬา
ตงกรณ์ คนไร้ทไปไม่พบ ไปวัดให้ข้าพเจ้าทราบว่ามีใคร ไปไหนไหน
ไปหานายแพทย์อะไร แล้วไม่กลับเขาไปไหน เพราะฉะนั้นถ้าได้เช่นนั้น
มันผิด ข้าพเจ้ายินดีที่จะสอบสวนให้ ถ้าปรากฏมีความผิดจริงอย่างที่
ท่านว่า ก็พร้อมที่จะลงโทษ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาสำหรับ
กระทู้เดิม คือไปเป็นการพิจารณากระทู้ ๙ เรื่องที่ค้างการพิจารณา
มาจากคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๒๒ (สามัญ) ชุดที่ ๓...แต่ก่อนที่จะ
พิจารณานั้น ทางรัฐบาลได้เสนอขอเปลี่ยนแปลงระเบียบการประชุมดังนี้
โดยขอให้ให้นำเข้าร่างตั้งข้อไปนคือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติพิทักษ์รักษา
ตลอดจนบท (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒ ๒. ร่างพระราชบัญญัติเงินคั่นอสัง
หาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอฝาง จังหวัดพิจิตร
อุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ๓. ร่างพระราชบัญญัติเงินคั่น อสังหาริมทรัพย์ใน
ท้องที่ตามตเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์
บุรี พ.ศ. ๒๕๒๒ ๔. ร่างพระราชบัญญัติ โอนกรรมสิทธิ์ หอวัดและ ที่ธรณี
สงฆ์วัด หักเมียง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดขันตุว

อีกด้วย บัดนี้จะได้ คำปลื้มใจขึ้นได้ ของเลขที่ของระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๘๖ ๕. ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
ที่ดินสงฆ์วัดท่าโบสถ์ ตำบลหนอง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ให้
แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๘๖ ๖. ร่างพระราชบัญญัติตั้งตำบล ๕
๕ ได้พิจารณาในชั้นกรรมาธิการ จังหวัดอุทัยธานี ในการที่จะได้
ยกเขาระเบียงเขาระดับกลางขึ้น มาพิจารณาแก้ไข

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นประการใด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่ทันผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันทำให้ยกเขาระดับกลางขึ้น มาพิจารณา
ตามลำดับ ตั้งแต่วันนี้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพักอาศัยตามภาคของ
ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖

(ดำเนินา)

ที่ ๕๐๓/๒๔๘๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพักอาศัยตามภาคของฉบับที่ ๕

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ ลงมติรับหลักการ ร่าง
พระราชบัญญัติพักอาศัยตามภาคของฉบับที่ ๕ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประเด็นด้วย

๑. นายเทียน วน สังขตา
 ๒. นายเนน เกษสุวรรณ
 ๓. นายโมรา ณ ถาง
 ๔. นางแรม พรหมโมรต มณฑลปรัสถ
 ๕. อุนจิจารย์ โดหศาสตร์
 ๖. นายเสริม วินิจฉัยกุล
 ๗. หลวงอรอดพรพัสด
- ที่ประชุมกรรมการได้เลือกเจ้าเป็นประธาน และเลือกนายเนน เกษสุวรรณเป็นเลขานุการ
- บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับ เดิมแล้ว จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติและบันทึกของเลขานุการมาพร้อม กับหนังสือนี้ เพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เสริมวินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

ประธานกรรมการคดีสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราค่าภาคหลวงดินบุก

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๖

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งมติไว้ให้กรรมการแห่งร่างพระ ราชบัญญัติพิทักษ์อัตราค่าภาคหลวงดินบุก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๖ (คณะ

รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการพิจารณานับ
 บัญชีได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอบันทึกการพิจารณาดังค
 ไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายเสริม อธิจักษ์ถิต เป็นประธาน
 กรรมการ และนายเนน เกษสุวรรณ เป็นเลขาธิการ

๒. ผู้ทศนะรัฐมนตรีมอบหมายให้ ชัยเจนแท่น คิชฌนกิจารณ
 โดยศาสตราจารย์

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่แปรญัตติ

๔. ผลการผลของการพิจารณาดังคไปน

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คาปรารภ

มาตรา ๑

มาตรา ๒

มาตรา ๓

มาตรา ๔

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไข

เพิ่มเติมมาพร้อมกันบันทึกด้วยแล้ว

(ตงชอ) เนน เกษสุวรรณ

(นายเนน เกษสุวรรณ)

เลขาธิการ

ร่างพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราค่าภาคหลวงตบุง
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม หมายความว่าด้วยพิทักษ์อัตราค่า
ภาคหลวงตบุง

มาตรา ๓. พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพิทักษ์
อัตราค่าภาคหลวงตบุง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๔. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗. เกจิธรแห่งพระราช
บัญญัติพิทักษ์อัตราค่าภาคหลวงตบุง พุทธศักราช ๒๕๖๖

“มาตรา ๗ ทวิ พิกัดอัตราค่าภาคหลวงตามทบัญญัติไว้ในมาตรา
๖ และ มาตรา ๗ นั้น รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้จะ
อัตราเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ โดยขอความเห็นชอบจากรอง
การตบุงเช่นว่านี้ รัฐมนตรีดังกล่าวได้จะขอออกกฎกระทรวงยกเลิก
หรือเปลี่ยนแปลงก็ได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพิทักษ์
อัตราค่าภาคหลวงดิบกัญ พุทธศักราช ๒๔๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้”

.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมา
ธิการเข้าประจำที่

คณะกรรมาธิการได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมา
ธิการมีอะไรจะแถลงบ้างไหม

นายเสริม วิจิตรยกุล ประธานกรรมาธิการ : คณะกรรมา
ธิการไม่มีอะไรจะแถลง

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติ
พิทักษ์อัตราค่าภาคหลวงดิบกัญ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๗๒ ซึ่งร่างพระราช
บัญญัติใหม่ทั้งฉบับไว้ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ ไม่มีอะไรแก้ไข

นายเพ็ญ ไชยน์ทน (ตัก) : ข้าพเจ้าสงสัยในมาตรา ๕
ที่ให้เพิ่มมาตรา ๕ ว่า “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้” คือพระราชบัญญัติกัญนั้นแก้ไขใน

ที่มีข้อความอย่างนั้นในพระราชบัญญัติ เดิม เห็นกรรมาธิการ ชำนาญออกเช่น
พระราชบัญญัติฉบับเดิมขอสงวนบทบัญญัติเดิมบนันท์ คราวนั้นผลใน
กรรมาธิการไม่เห็นด้วยเลย ถึงตั้งขึ้น

นายเสริม วิจิตรวิทยกุล ประธานกรรมาธิการ : เห็นกรรมา
ธิการไม่ได้แก้ไขอะไรเลย เพราะฉะนั้นบทบัญญัติเดิมที่กรรมาธิการ
เวลานี้ไม่มีสิทธิ์ที่จะพูดได้ ขอให้งดพูดขอสงวนด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการ
พิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว คือไปขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นสมควรให้ใช้
ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศเป็นกฎหมายได้

คือไป ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ลงนามลงนามในท้องที่ตำบล
บ้านใหญ่ อำเภอฝักใต้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่ง
คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่าสมควร
เข้าประจำที่

(สำเนา)

ที่ ๓๘๘/๒๕๕๖ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง : ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึง๔๓กระทู้ ในที่ซึ่งที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอแม่ใจ ให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๕๖
เรียน : ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมถึง๔๓กระทู้ ในที่ซึ่งที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอแม่ใจ ให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๕๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ได้พิจารณา และสั่งให้กรรมการร่างรัฐธรรมนูญคณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพุดดาวงเอก เภา ศรียานนท์ ประธานกรรมการ
๒. นายไกรสร สีสว่าง เลขานุการ
๓. นายแก้ว สึงหะจุเชนทร
๔. นายจอน กตธวณชัย
๕. นายจตุรเดช ไชยวงศ์
๖. นายฉัตร ศรียานนท์
๗. นายเพทาย อมาตย์กุล
๘. นายพงษ์เทพ พงษ์
๙. นายชน สมนการณ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจะต้องร่างพระราชบัญญัติและบทของเดชานาการมาพร้อมกัน

หนังสือ เพื่อยกเลิกได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาใน
วาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ฉัตร ศรียานนท์

(นายฉัตร ศรียานนท์)

กรรมการทำการแทนประธานกรรมการสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการ
การปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอฝักไห้ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๘๖

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอฝักไห้
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๘๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
และสั่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครองพิจารณา
นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอบันทึกการพิจารณา
ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง นายฉัตร ศรียานนท์ กรรมการ
ทำการแทนประธานกรรมการ และนายไกรสร สุขสว่าง เป็นเลขานุการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายเชน
สุยานนท์

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาข้างต่อไปนนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ "

มาตรา ๑ "

มาตรา ๒ "

มาตรา ๓ "

มาตรา ๔ "

มาตรา ๕ "

มาตรา ๖ "

แผนกและนายเจ้าของที่ดินท้ายพระราชบัญญัติ ..

๕. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไข
เพิ่มเติมมาพร้อมกันบนทุกหน้าด้วย

(ลงชื่อ) ไกรสร สุขสว่าง

(นายไกรสร สุขสว่าง)

เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในที่ดินที่ได้ทำการ
จัดซื้อแล้ว ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอฝักให้ จังหวัดพระนคร
ครุฑย่น ๖ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในที่ดินที่ได้ทำการ
จัดซื้อแล้ว ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอฝักให้ จังหวัดพระนคร
ครุฑย่น ๖ พ.ศ. ๒๔๘๖

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยึด กรมชลประทาน เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอ
ฝักให้ จังหวัดพระนครครุฑย่น ๖ ภายในแนวเขตตามแผนที่
พระราชบัญญัติ ซึ่งปรากฏรายชื่อเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดย
ชัดแจ้งตามกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญสำหรับราคาอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้แก่
เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ กำหนดตามราคาซื้อขายในตลาดใน วันที่
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กรรมวิธีการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการ
มีอะไรที่จะแจ้งหรือไม่

นายชงบุท พงษ์ภพ กรรมการ : คณะกรรมการไม่มี
อะไรจะแจ้ง

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติ
เสนอกันตั้งแต่ครั้งมกราคมในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองให้ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ
มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และบท
และบทบัญญัติของที่ดินท้ายพระราชบัญญัติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการ
พิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นวาระ
พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ประกาศเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมอชน

มีมติว่ายกมอชนพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมอชน

ไม่มีผู้คัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้ใช้
ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศเป็นกฎหมายได้

วาระต่อไป พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสนอกันตั้งแต่ครั้งมกราคม
ในท้องที่ตำบลเชิงกุดดี และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัด
สิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๓๘๘/๒๕๕๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบล
เชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบล
โพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๕๖ (คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ได้พิจารณาแล้ว และสั่งให้กรรมาธิการดำเนินการ
กรรมาธิการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพลตำรวจเอก เฉลิม คุ้มานนท์ ประธานกรรมาธิการ
๒. นายไกรสร ตั้งสว่าง เลขานุการ
๓. นายแก้ว ตั้งหะเสนทร
๔. นายจอน กุลตะณิษย์
๕. นายจิตตะเสน ไชยคำ
๖. นายฉัตร คุ้มานนท์
๗. นายเพทาย อมาตย์กุล
๘. นายขงยุทธ พงษ์
๙. นายพันธ์ ดับนการณ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้
แล้วจึงได้มีมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติและบันทึกของประธานกรรมการพร้อม
กับหนังสืออื่น เพื่อยกมาพิจารณาในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ) ฉัตร ศรียานนท์

(นายฉัตร ศรียานนท์)

กรรมการทำการแทนประธานกรรมการสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญ

คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่
อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และ
ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการสามัญคณะ
กรรมการการปกครองพิจารณา นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว
จึงขอเสนอบันทึกการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง นายฉัตร ศรียานนท์ กรรมการ
ทำการแทนประธานกรรมการ และนายไกรสร สุขสง่าง เป็น
เลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้เร่งแทน คือ นายเขียน
ผู้ช่วยนาย

๓. ร่างพระราชบัญญัติไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

”

มาตรา ๑

”

มาตรา ๒

”

มาตรา ๓

”

มาตรา ๔

มาตรา ๕

มาตรา ๖

แผนที่และบัญชีเจ้าของที่ดินท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไข
เพิ่มเติมมาพร้อมกันกับบันทึกโดยแล้ว

(ลงชื่อ) ไกรสร สุขสว่าง

(นายไกรสร สุขสว่าง)

เลขาธิการ

ร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชิงกลัดและตำบลโพธิ์ชนไก่
อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้ทำการ
สำรวจเสร็จแล้ว ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอ
บางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอ
บางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเชิงกลัด และ
ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ภายในแนวเขตตาม

แผนกทนายพระราชบัญญัติซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามระเบียบทนายพระราชบัญญัติ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕ เงินค่าทำขุดยี่สิบห้าสำหรับราคาต่งห้าม ทรีฟาย ที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ ถ้าคนใด คำนวณว่า ค่า ขุด ข้างใน ต่งต่งใน วันไร พระราชบัญญัติ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร วิชาการตามพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการ
มีอะไรจะขแรงหรือไม

นายบุญชู พืภพ กรรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรจะขแรง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเจียงคุด และตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ แผนกและระเบียบเจ้ากระทรวงที่ต่งทนายพระราชมบัญญัติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นกรรมการพิจารณากระท ๒ แต่ ขอบปฤษฎในวาระที่ ๑ ท่านผู้ใดเห็นคำร่างพระราชบัญญัติ ให้ใช้ประกาศเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาธิยกมือพร้อมเพียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีผู้ยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันทำให้
ร่างพระราชบัญญัติประกาศเป็นกฎหมายได้

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ ท้องที่และที่ดิน
ของวัดห้วยเมือ่ง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกตติ และวัดสันต์
วัดยาง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาเสร็จแล้ว

(อ่าน)

ที่ ๓๘๘/๒๔๙๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๐ สิงหาคม ๒๔๙๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ โอนกรรมสิทธิ์ ท้องที่และที่ดิน ของวัดห้วย
เมือ่ง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกตติ และวัดสันต์
วัดยาง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัด
สิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร ได้ ตั้ง มติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติ โอนกรรมสิทธิ์ ท้องที่และที่ดินของวัดห้วยเมือ่ง
วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกตติ และวัดสันต์ วัดยาง วัดสระแค ตำบล
โพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๔๘๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ได้พิจารณา และสั่งให้
กรรมการดำเนินการตามมติคณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมการ
๒. นายไกรสร สุขสง่าง เลขานุการ
๓. นายแก้ว สิงหะเศรษฐ์
๔. นายจอน กุศลวณิชย์
๕. นายจิตตะเสน ไชยาศา
๖. นายฉัตร ศรียานนท์
๗. นายเพทาย อดิชาติกุล
๘. นายขยงยุทธ พิงภพ
๙. นายสิน สืบนภารัตน์

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้
เสร็จแล้ว จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติและบันทึกของเลขานุการมาพร้อม
กับหนังสือนี้ เพื่อดำเนินการต่อไป และขอเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ฉัตร ศรียานนท์
(นายฉัตร ศรียานนท์)

กรรมการดำเนินการแทนประธานกรรมการดำเนินการ

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญ
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอน
กรรมสิทธิ์วัดและที่ดินสงฆ์วัดหัวเมือง วัดสิงห์ วัดกำแพง
ตำบลเชิงกลัด และวัดชั้นสูตร วัดยาง วัดสระแค ตำบลโพธิ์
ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. ๒๔๘๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์วัดและที่ดินสงฆ์วัดหัวเมือง วัดสิงห์
วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชั้นสูตร วัดยาง วัดสระแค ตำบล
โพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๔๘๖ (คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการ
การปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์วัดและที่ดิน
สงฆ์วัดหัวเมือง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชั้นสูตร
วัดยาง วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
บันทึกการพิจารณาดังต่อไปนี้

๓. คณะกรรมการได้เลือก นายสมัคร สุธยานนท์ กรรมการ
ทำการแทนประธานกรรมการ และนายไกรสร สุระสว่าง เป็น
เลขานุการ

๔. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายเขื่อน
สุธยานนท์

๕. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๖. ปราบกฏของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

๖

ใหม่การแก้ไข

มาตรา ๒มาตรา ๒มาตรา ๓มาตรา ๔แผนทนายพระราชบัญญัติ

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มี การแก้ไข
เพิ่มเติมมาพร้อมกันกับบันทึกด้วยแล้ว

(ตงชอ) ไกรสร สุขสงว

(นายไกรสร สุขสงว)

เลขาธิการ

ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์วัดและที่ดินสงฆ์
วัดหัวเมือง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลขงกลัด และวัดขันสุคร
วัดยาง วัดสระแคว ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน
จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยให้เป็นการสงวนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและทรัพย์สินของ วัดหัว
เมือง วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชันต์ตร วัดยาง
วัดสระแค ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่
กรมชลประทาน

.....
.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ออกของฉบับนี้
มาตรา ๔ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ออกของฉบับนี้
มาตรา ๕ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ออกของฉบับนี้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ออกของฉบับนี้

มาตรา ๗ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและทรัพย์สินของ วัดหัวเมือง
วัดสิงห์ วัดกำแพง ตำบลเชิงกลัด และวัดชันต์ตร วัดยาง วัดสระแค
ตำบลโพธิ์ชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ภายใต้อำนาจตาม
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รักษาการตาม
พระราชบัญญัติฉบับนี้

.....
.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการ
จะมิใช่หรือไม่

นายขยยุทธ พงษ์พร กรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไร
จะเสนอ

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและทรัพย์สินของวัดดังต่อไปนี้ วัดดังหี วัดกำเเพง ตำบล
เชิงกลัด และวัดชัยเสตร วัดยาง วัดสระเค ตำบลโพธิ์ใหม่ อำเภ
บางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งร่าง
พระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นกรได้พิจารณา
พิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรร่าง
พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ประกาศเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมอขึ้น

มีมตินายกมอชพร้อมเพรียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมอขึ้น

ไม่มีมตินายกมอช

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบให้ใช้ร่าง
พระราชบัญญัตินี้ประกาศเป็นกฎหมายได้

ต่อไป พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและ
วัดท่าโบสถ์ ตำบลหัวขง อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ (สำเนา)

ที่ ๓๘๖/๒๔๘๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๐ สิงหาคม ๒๔๘๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ ทูลเกล้าฯ ถวาย
 ดำเนินการโดย อธิบดีกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. ๒๔๘๖

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ ทูลเกล้าฯ ถวาย ดำเนินการโดย อธิบดีกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ให้แก่กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และสั่งให้กรมการที่ดินพิจารณารวบรวมการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพดด้วง จันทนกุล ประธานกรรมการ
๒. นายไกรสร ชูสวัสดิ์ เลขาธิการ
๓. นายแก้ว สิงห์เสนท
๔. นายจอน กุดตะดะนิษฐ์
๕. นายจิตตะเสน ไชยคำ
๖. นายฉัตร ศรียานนท์
๗. นายเพทาย อมาตย์กุล
๘. นายขงยุทธ พงษ์ภ
๙. นายชน สันนการณ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
 แล้ว จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติและบันทึกของเลขาธิการมาพร้อมกับ

หนังสือ * เพื่อท่านเจ้าที่ได้นำเสนอที่ประชุมผู้แทนราษฎรพิจารณาใน
 การที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
 (ลงชื่อ) ฉัตร ศรียานนท์
 (นายฉัตร ศรียานนท์)

กรรมการทำการแทนประธานกรรมการดำเนิน

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการ
 การปกครองพิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์
 วัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วยขุม อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท
 ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๘๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติให้หลักการแห่งร่างพระ
 ราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วยขุม อำเภอ
 หันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๔๘๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และ
 ส่งให้คณะกรรมการดำเนิน กรรมการพิจารณา การปกครองพิจารณา
 มีมติเห็นว่าการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอบันทึกการพิจารณาดังข้อ
 ไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง นายฉัตร ศรียานนท์ กรรมการ
 ทำการแทนประธานกรรมการ และนายไกรสร ศรีสง่าง เป็น
 เลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ไปแจ้งแทน คือ นายเชน
 ศรียานนท์

๓. ร่างพระราชบัญญัติ ^๕ ไม่ มีผู้แก้ไข

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ”

มาตรา ๑ ”

มาตรา ๒ ”

มาตรา ๓ ”

มาตรา ๔ ”

แผนกท้ายพระราชบัญญัติ ”

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันบนท่อนด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) ไกรสร สุขสว่าง

(นายไกรสร สุขสว่าง)

ประธานการ

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วย
อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๔๙๖

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมีวัดท่าโบสถ์ ตำบล
ห้วยยูง อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกรรม
สิทธิ์ที่ดินซึ่งมีวัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วยยูง อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท
ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประก
าศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมีวัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วย
อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราช
บัญญัตินี้ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร วิชาการ ตามพระ
ราชบัญญัตินี้

ผู้ทำการแทน ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการ
มีอะไรจะแข็งแรงหรือไม่

นายอภัยภูธร พิงภพ กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่มี
อะไรจะแข็งแรง

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราช
บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมี วัดท่าโบสถ์ ตำบลห้วยยูง อำเภอหันคา
จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ

คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ แผนกท้ายพระราชบัญญัติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นจากร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ให้ประกาศเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือพร้อมเพรียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยให้ใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศเป็นกฎหมายได้

ต่อไป พิจารณาคำแนะนำของ : ร่างพระราชบัญญัติการขาดตัว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(ดำเนินา)

ที่ ๓๗๔/๒๔๙๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๔ ถึงหกคม ๒๔๙๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการขาดตัว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๖

เรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ ทบประชุม สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการขาดตัว (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาประกอบด้วย

๑. นายสุวิชัย พันธุ์เกษมชัย

๒. หลวงอภัยวันชัยนิคม

๓. นายนิวัฒน์ พุนศรี ศรีสุวรรณนท์

๔. นายสิริวัตรเสนา ไชยาคำ

๕. นายพันธ์ อินทวงศ์

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือกนายนิวัฒน์ พุนศรี ศรีสุวรรณนท์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแต่งตั้งและจัดตั้งร่างพระราชบัญญัติและบันทึกของเลขานุการ มาพร้อมกันหนึ่งฉบับนี้ เพื่อกำหนดจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาในวาระที่ ๑ และที่ ๒ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุวิชัย พันธุ์เกษมชัย

(นายสุวิชัย พันธุ์เกษมชัย)

ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามที่พลประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ (คณะรัฐมนตรี

เป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้
ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอบันทึกการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง นายสฤษดิ์ พัทธเศรษฐ เป็น
ประธานกรรมการ และนายนิวัฒน์ พันธ์ ศรีสุวรรณ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะกรรมการมอบหมายให้ ชำแจงแทน คือ หลวงศักร
นิพนธ์

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๖ คน คือ ๑. นายธอง
มารังเกต ๒. นายทิม ไชยขงยศ ๓. นายเทิ้ม ไชยนิพนธ์ ๔. นายเสงี่ยม
เปี่ยมพงศ์ถำน ๕. นายเหตอม พันธุฤกษ์ ๖. นายสวัสดิ์ พงตน

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	”	”
<u>มาตรา ๑</u>	”	”
<u>มาตรา ๒</u>	”	”
<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	”	”
<u>มาตรา ๕</u>	”	”
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติ

มาตรา ๓ นายธอง มารังเกต นายทิม ไชยขงยศ นายเหตอม
พันธุฤกษ์ และนายสวัสดิ์ พงตน ขอแปรญัตติได้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเทียม ไชยรัตน์ ขอแปรญัตติได้ แต่ไม่ได้มา
 *
 ขแจ้ง

มาตรา ๔ นายเลื่อง มารังกูต แตรนายทิม ไชยงยศ ขอแปร
 ญัตติได้

กรรมวิธีการได้ ขแจ้งแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
 นายเสกตร เปี่ยมพงศ์สาห์ ขอแปรญัตติได้ แต่ไม่
 ได้มาขแจ้ง

มาตรา ๕ นายเสกตร เปี่ยมพงศ์สาห์ ขอแปรญัตติได้แต่
 ไม่ได้มาขแจ้ง

๖. ได้เสนอร่าง พระราชบัญญัติตามที่ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมา
 พร้อมกันบนทูลเกล้าฯแล้ว

(ลงชื่อ) นวรัตน์ พุนศรี สรสวรรนนท์
 (นายจวรัตน์ พุนศรี สรสวรรนนท์)

ประธานการ

ร่าง

พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการฆ่าสัตว์ให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอากรการ
ฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอากร
การฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ผู้ได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์ จะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรง
ฆ่าสัตว์ และในอันที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อพิธีกรรมในศาสนาอื่น จะทำนอกโรงฆ่าสัตว์
ก็ได้ แต่ต้องทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบ

หมาย

การฆ่าสัตว์เนื่องในงานตาม ประเพณีแห่งท้องถิ่น (นอกเขตเทศ-
บาล) ก็คือ การฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นที่ควรยกย่อง ถ้าทำนอกเขตเทศบาลและ
ไม่มี โรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่ในระยะทาง (๔) ๒ กิโลเมตร จากที่ทำการ
ขานนั้นจะทำนอกโรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(การฆ่าสัตว์ตามความในของวรรคก่อน จะต้องทำต่อหน้าพนักงาน
เจ้าหน้าที่หรือผู้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติอากร
การฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติ
อากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษ
(เป็นรายตัวบุคคลผู้กระทำความผิดโดยอัตราตามจำนวนสัตว์ที่ฆ่า ดังนี้)

(๑) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ รั้งตัวละไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ
จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

(๒) ถ้าเป็นสุกร แพะหรือแกะ รั้งตัวละไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

(ค่าปรับตามคำพิพากษานั้น ให้จ่ายเป็นค่าสินบนแก่ผู้นำจับ
หนึ่ง แต่ถ้าการได้รับชำระเงินค่าปรับไม่พอกับจำนวนค่าสินบนดังกล่าว
ก็ให้จ่ายค่าสินบนเพียงเท่าจำนวนค่าปรับที่ศาลได้รับ)

พระราชไทยปรับ ให้วางเงินประกันผู้กระทำความผิดและเวรของตัวต่อที่มา

ค่าปรับที่ศาลได้รับชำระตามคำพิพากษานั้น ให้จ่ายเป็นค่าสินบน
แก่ผู้นำจับหนึ่ง

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘

“มาตรา ๓๓ ทวิ การข่มขืนผู้กระทำความผิด ซึ่งผู้นำจับมีสิทธิ
จะได้รับสินบนตามมาตรา ๓๓ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลให้จ่าย
เงินสินบนนั้น(ได้)”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติอากร
การฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรมการเข้าประจำที่

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะขแรงหรือไม่

นายสุวิชัย พันธุ์สมฤต ประธานกรรมการ : คณะกรรมการพิจารณาสัญญะฉบับที่ร่างพระราชบัญญัติการจ้างงาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาแล้วแต่ยังไม่ให้สัตยาบันได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ นอกจากนั้นบทกมเดิมกรรมการไม่มอะไรจะขแรง

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติการจ้างงาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติคำปรารภ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

๑๐.๕๕ น.

นายเทียน ไชยพันธ์ (ตาส) : ข้างเจ้าห้องใจในเรื่องมาตรา ๓ ขอขแรงเล็กน้อย คือตามความในมาตรา ๓ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๖ น

ตามทศรมาธิการได้แก้ไขนั้นก็นำให้ประโยชน์แก่ราษฎรมากอยู่ แต่
 ว่ายังมีราษฎรบางแห่ง เช่นบางตำบลที่อาจจะติดขัดก็ในเรื่องน้อยบาง
 ก็อย่างตามมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๖ นั้นอยู่ว่า การฆ่าสัตว์เพื่อ
 พิธีกรรมในศาสนาอื่นที่นอกโรงฆ่าสัตว์ได้ ทนส่งที่นอกโรงฆ่าสัตว์
 ก็น้อย การฆ่าสัตว์เพื่อพิธีกรรมในศาสนาและการฆ่าสัตว์เนื่องในงาน
 ตามประเพณีแห่งท้องถิ่น และการฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นทหาร ถ้าทำ
 นอกเขตเทศบาลที่ไม่มี โรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่ ก็ในระยะ ๕ กิโลเมตร ก็ทำ
 การฆ่าได้ ทนการฆ่าสัตว์บางอย่างที่ไม่เข้าเกณฑ์นั้น แต่ว่าต้อง
 ทำการฆ่ามันก็ไม่มีข้อยกเว้นอะไรที่เขาได้รับยกเว้นสัตว์ คือว่า เช่นการ
 ฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นที่ไม่ทหาร คือบางตำบลไม่ขึ้นการเขาดังการฆ่า
 ข่ายบ้าง มหาโรงฆ่าสัตว์ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีข้อยกเว้นอะไรทำให้
 เขาฆ่าได้ โดยต้องนำมาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งห่างไกลจากเทศบาลมาก
 อาจจะเป็นถึง ๑๐ กิโลเมตรหรือ ๒๐ กิโลเมตรก็ได้ เพราะบางตำบลก็อยู่
 ในอำเภอ และบางตำบลก็ไม่มีเทศบาล คือว่า เช่นตำบลหนึ่งอยู่ห่าง
 ไกลอำเภอ ๑๕ กิโลเมตร แต่ก็ไม่มีเขตเทศบาล แต่ไม่ใช่ตำบลขึ้นการ
 เพราะมันทางไปมาได้สะดวกเหมือนกัน ตำบลนั้นการพิจารณาอนุมัติว่า
 เป็นตำบลป่า เป็นตำบลเขา หรือการคมนาคมไม่สะดวก เราก็นับว่า
 ขึ้นการ ทนตำบลนั้นไม่ขึ้นการ เราจะให้ทำอย่างไร จะต้องนำมา
 โรงฆ่าสัตว์ ซึ่งอยู่ห่างไกลถึง ๑๕ กิโลเมตรหรือ อย่างนั้นก็เป็นการ
 ลำบาก เพราะว่าฆ่าแล้วต้องหามกลับมาไป บางทีซึ่งการฆ่าสัตว์
 คดี แต่ขายในตำบลนั้น น้อยๆนั้นอาจจะ देखด้วยอยู่ เพราะว่าถ้า
 จะได้มาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์มันก็ไกลไป เพราะถึง ๑๕ กิโลเมตร ได้มาก
 ยาก ฆ่าแล้วต้องหามกลับมาไป อันนี้ยากก็เหมือนกัน เพราะจะต้อง

เสียค่าใช้จ่ายในการหาและอาจจะไม่ทันเวลาในการขาย ที่เราจะฆ่า
นอกโรงฆ่าสัตว์ก็ไม่ได้ เพราะถ้ากฎหมายนี้ไม่ได้ยกเว้นไว้ให้ ก็หมายความว่า
การฆ่าสัตว์ในพิธีทางศาสนา ก็ยกเว้นให้ได้ ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ได้
ที่อื่นไม่ได้ทำพิธี เพราะฆ่าขาย ที่การฆ่าสัตว์เนื่องในงานพิธีกรรมตาม
ประเพณี แต่อันนั้นเขาก็ไม่มั่งงานโทษจนกว่าจะกระไรเหล่านี้มันก็ไม่เข้า
เกณฑ์ ที่การฆ่าสัตว์ในที่ของคนที่ตนควรมันก็ไม่เข้าเกณฑ์ในที่ของ
ที่ตนควร ที่จะให้ทำอย่างไร อย่างนี้ทำไม่กรรมมาธิการไม่ช่วยเหลื
ไม่เบ็ดเตล็ดไว้ให้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะแก้ว่า การฆ่าสัตว์เนื่องใน
งานตามประเพณีแห่งของคนที่ตนควร การฆ่าสัตว์ในที่ของที่นอกเขตเทศบาล
ก็ตนควรจะทวงไว้อย่างนั้น ควรจะให้ไว้อย่างนั้น ถ้าหากว่าอยู่ในระยะ
ทางห่างจาก ๒ กิโลเมตร จากที่ทำการฆ่าสัตว์ก็ให้ฆ่าได้ โดยปฏิบัติ
ความเงื่อนไข ควรจะเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่แก้ไขอย่างนั้น ข้าพเจ้าสงสัย
อยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กตัญญูมาจนบัดนี้ก็ดำเนิน การ ประชุม
ต่อไป

นายพันธุ อินทวงศ์ กรรมมาธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกได้
อภิปรายเมื่อนักเลกรรมมาธิการก็ได้พิจารณาแล้ว ความจริงนั้นท่าน
เสนอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้มาชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมมาธิการ และ
ถ้าจะวินิจฉัยในชั้นนี้ควรจะเห็นว่าเอาตามกรรมมาธิการแก้ไข หรือว่า
จะขึ้นตามร่างเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมมาธิการก็ตอบ
ชี้แจงข้อข้องใจของท่านถามเมื่อนักเลกรรมมาธิการได้ชี้แจงในวาระฆ่าสัตว์เพื่อพิธีกรรม
ในศาสนาอื่น อันนั้นเมื่อนักกฎหมายที่ใช้อยู่ในชั้นนี้แล้ว ก็คือเป็นไปตาม
กฎหมายที่ตนอยู่นั่นเอง ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ก็ควรระบ ๓ ที่ว่าการฆ่าสัตว์

เนื่องในงานตามประเพณีแห่งท้องถิ่น และการ ชำ สัตว์ ในท้อง ถิ่น กษัตริย์
 ชน ในวาระคนเพิ่มขึ้นมาใหม่ ซึ่งคณะกรรมการก็ได้พิจารณาถึงความ
 จำเป็นและการเรียกร้องของสงฆ์ ทศยัง การให้ ความ สะดวก แก่ราษฎร
 ในการที่จะมาสดับจึงได้มาพิจารณาถึงว่าปัญหาที่จะพิจารณาอีกอย่าง
 ในงานตามประเพณี ซึ่งตามร่างเดิมก็มีอยู่ คณะกรรมการเห็นว่า
 นอกเขตเทศบาลนั้นก็ควรออก เพราะเพื่อให้ได้รับความสะดวกให้มาก
 ขน แต่ที่ชำ สัตว์ ในท้อง ถิ่น กษัตริย์ ก็อาจได้ตามร่างเดิมแล้วก็ได้ คำว่า
 “ทำนุบำรุงเทศบาล” และส่วนระยะทางจาก ๕ กม. คณะกรรมการ
 ก็ได้เห็น ๒ ก็เพื่อให้ได้รับความสะดวกแก่ราษฎรมาก ๆ นั้น ส่วนที่
 ท่านต้องการอย่างจะให้ราษฎรได้ชำ สัตว์ ในกรณีอื่น ๆ คณะกรรมการ
 ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาได้ เพราะเหตุว่าท่านไม่ได้ไปชี้แจง แต่
 อย่างไรก็ตามคณะกรรมการได้พิจารณาว่า คำว่า “ท้องถื่นทกนคาร
 ณ” ในทางปฏิบัติแล้ว ถ้าสมมติว่าตามดททางไกล ราษฎรจะเขาห
 มาฆ่าโรงชำ สัตว์ เป็นระยะทางไกล ถึงแม้จะมันหนทาง แต่อย่างไร
 ก็ตามก็อาจจะได้รับความเดือดร้อนนั้น ก็อาจจะสงเคราะห์เขาบน
 ท้องถื่นทกนคาร กอนญาติให้ชำ สัตว์ ไร่พอดมันนเกยกับดรูปบดข
 ความร่างก ให้อยู่ในเงื่อนไขที่จะได้กำหนดไว้ ในกฎกระทรวงอยู่แล้ว คณะ
 กรรมการขอ ข้างแรงเพียงเท่านี้

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตกร) : ที่ท่านกรรมการจะให้
 สงเคราะห์ว่าในท้องถื่นบางแห่งที่อาจจะไม่กษัตริย์ จะให้สงเคราะห์ว่า
 เป็นกษัตริย์อะไรนั้น มันเป็นการเข้าใจของกรรมการ แต่ว่าทางอำเภอ
 ท้องถื่นเขาอาจจะไม่ถือก็ได้ มันจะเป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎร อย่างไร

ความในเรือจนข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อให้ง่ายแก่การตรวจตราและเพื่อความ
สะดวก และเป็นการช่วยเหลือด้วย สำหรับความในอรรถ...

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : เดิมก่อน คุณเทียน... เรืองน
คุณแป้นติดใจ แต่เมื่อคุณไม่ได้มาแรง เพราะฉะนั้นปัญหาอยู่
ว่าจะเอาตามกรรมวิธีการ เพราะท่านผู้ปรารถนาดีกับพสกนิกรแล้ว เพราะ
ฉะนั้นของคณนั้นคุณจะเอาตามร่างเดิมนี้ หรือจะเอาตามกรรมวิธีการนัก
ขอให้เป็นอย่างนั้น ขอย้ำให้ไปอย่างอื่น ถ้าอย่างนั้นจะได้ระเบียบ...

นายเทียน ไชยนันท์ (ตลก) : เพราะฉะนั้นสำหรับข้อ
ในอรรถ ข้าพเจ้าก็ต้องการที่จะขอให้ไว้คงเดิม คือถ้าถ้าใช้คงเดิมแล้ว
แล้วการผ่านออกเขตเทศบาลได้ ถึงแม้ว่าของคณนั้นดาร์กได้ เพราะว่า
ตามความทกกรรมวิธีการถ้าออกนอก ถ้าไม่ออกนอกนั้นไปไฟทางนอก
เขตเทศบาลได้หมด คือถ้าจะเป็นตามดาร์กไม่กันดาร แต่ว่าขอยกเขต
เทศบาลได้ตามร่างเดิมเหมือนกัน เช่นข้าพเจ้าจะอ่านให้ฟัง "การ
จำกัดของในงานตามประเพณีแห่งท้องถิ่นนอกเขตเทศบาล" เพราะ
ฉะนั้นเมื่อเป็นนอกเขตเทศบาลนั้นแต่อกได้ แต่ถ้ามายังถึงหมู่บ้านอะไร
นั้นด้วยก็ได้ เพราะฉะนั้นเป็นการสะดวกที่ถ้อยว่านอกเขตเทศบาล
เป็นอันว่าไม่ต้องการเข้ามาในโรงจำกัดอะไร การจำกัดในที่ของคณ
กันดารนั้น อันข้าพเจ้าว่าถ้าหากไม่จำกัดก็แล้วนอกเขตเทศบาลก็ทำได้
โดยไม่ต้องนำมาในโรงจำกัดก็... ท่านเมื่อกกรรมวิธีการไปตัดอันนั้นนอกเขต
เทศบาลอันนั้นออกแล้วมาเพิ่มในที่อนท้าย... มาเพิ่มนอกเขตเทศบาลอนท้าย
มันก็เลยทำให้คณที่ไม่กันดารนั้นนำมาไม่ได้... นี่เช่นความคัดค้านอย่าง
นั้น เพราะว่าถ้าหากว่าเป็นท้องถิ่นที่นอกเขตเทศบาล... ถึงแม้ได้ไม่
เข้าในโรงจำกัดก็ได้... หรือเป็นการจำกัดตามประเพณีแห่งท้องถิ่นก็จะได้

๓๑.๑๕ น.

นายชาญบุท ไซยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) ; ราษฎรไท่เพียงถิ่น
 นกหมายความฉ้อ คณะกรรมการได้กล่าวหาว่า “ของถิ่นนอกเขต
 เทศบาล” ออกแล้วไปเดิม “การจัดทำนอกเขตเทศบาล” เขา จึงทำให้
 ขัดขวางของสัตว์ ๓ ในพระราชบัญญัติมาตรา ๑ เปลี่ยนแปลงไปหมด
 ผู้ที่เป็นคณะกรรมการได้เห็นเหตุผลแต่เพียงว่า “แต่ถ้าหากว่ากรม
 มาสัตว์จากกรมประมง ราษฎรทั้งหมดก็ควรจะได้อำนาจไปด้วย” ถนเมื่อ
 ทำไม่ได้ตามจริงหรือเท็จจริง หรืออย่างหนึ่งว่าคนเราซึ่งอยู่นอกเขต
 กติ อยู่นอกเขตไม่กั้นการกีดกันอาจมีความจำเป็นในทางกรรมสิทธิ์
 ทำการฆ่าสัตว์เพื่อแจกจ่ายกันบริโภค ซึ่งไม่ได้ทำพิธีบวงสรวงใด ๆ
 หากแต่กินเพื่อเลี้ยงชีพ ไซยคำมิ่งก็ปรารถนาอยู่ด้วย คือเดิมมีบ้านของตน คือ
 หมายคามฉ้อนอกเขตเทศบาล เป็นของถิ่นไป เช่นบ้าน ก. บ้าน ข. บ้าน จ.
 ซึ่งอยู่ไกลไปคือไม่เข้าเกณฑ์ในท้องถิ่นกันดารอย่างหนึ่ง ไม่มีการ
 อย่างหนึ่ง แต่ว่าเขาอยากจะทำมาดะ เขาก็ทำการฆ่าไม่ได้เสียแต่ทำ
 มาแก่อย่างนี้ ท่านโปรดให้ ท่านสั่งให้ผู้ซึ่งรับผิดชอบประโยชน์ของ
 ประชาชนคือตำรวจเห็นเขาใช้คำว่าของถิ่นนอกเขตเทศบาล คือหมาย
 ความว่าบ้านไหนก็ได้ ถ้าอยู่นอกเขตเทศบาลแต่ก็ไม่ต้องกันดารก็ได้
 แต่ถ้าหากว่ามาดะคำของถิ่นนอกเขตเทศบาลออกแล้ว ถ้ามาเพิ่มคำว่า
 ถ้าทำนอกเขตเทศบาลเขา คำว่าของถิ่นหรือบ้านอื่นๆ นั้น ถ้าไม่เข้าเขต
 เกณฑ์ของถิ่นกันดาร หรือทำตามประเพณีหรือทำพิธีทางศาสนาแล้ว
 ไม่ได้เคย จะต้องนำหมเข้านโรงฆ่าสัตว์ กฎหมายอื่นออกไปก็เพื่อ
 มุ่งหวังให้ประชาชนได้รับความสะดวก เมื่อประชาชนได้รับความสะดวก
 คือหมายความว่ารัฐบาลพอใจ แต่ถ้าคณะกรรมการถือสิทธิของท่าน

ซึ่งเป็นกรรมาธิการนี้ จะฆ่าออกเสียโดยทำให้ รัชชวงษ์ และ ความดีของ
ของประชาชนเกิดเป็นวิสัยยากขึ้นมา คำว่านี้ยังตีความความว่าบ้านไหน
ก็ได้ ถ้าหากว่าไม่ฆ่าออกอย่างนี้เสียหมด ท่านโปรดให้ดู ชาวเจ้า
เห็นด่าให้คงตามร่างเดิม และได้กรรมาธิการถอนถอนออกเสียให้คง
ตามร่างเดิม จระตุมก

นายนิวตัน พนศรี ศรีสุวรรณนี้ กรรมาธิการ : กรรมาธิการ
นี้ได้พิจารณาปัญหาในร่างให้ ความสะดวกแก่ประชาชนในการที่จะฆ่าสัตว์
ด้วยเหตุนี้โดยปกติคนเราฆ่าสัตว์ขายก็มีสิทธิการควบคุมหลายอย่าง เป็น
ต้นว่าถ้าหากฆ่าสัตว์แล้วไปขายในโรงสัตว์ที่มีเจ้าของแล้วจะฆ่าสัตว์
โดยปกติคนฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ : จะฆ่าตามวิธีที่เรากล่าวกันใน
ที่เท่านั้น คือการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ : แล้วก็จะฆ่าอย่างนี้
ที่เราเพิ่มใหม่ : คือการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ : แล้วก็จะฆ่าอย่างนี้
กันจากร : แต่จะต้องอย่างนี้ของสุนัขที่ฆ่าสัตว์ : ทยอยกัน
เช่นนี้ ก็เพราะเหตุว่าในเขตเทศบาล กรมโรงฆ่าสัตว์จะฆ่าสัตว์ที่
ตามเทศการฆ่าสัตว์ : มีการฆ่าสัตว์เพื่อกินเนื้อ : เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
จะให้พ่อค้าขายมาฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลได้ด้วย : ในกรณีอย่างนี้
ก็เป็นการแข่งขันกับกิจการของเทศบาลไป : เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึง
เห็นว่า : ถึงแม้จะเป็นอย่างนี้ ก็ได้รับความสะดวกโดยประการทั้งปวง
แล้ว : เพราะโดยปกติคนเราฆ่าสัตว์ตามกรรมาธิการกระทำใน
งานนี้ : เพราะโดยปกติคนเราฆ่าสัตว์อยู่กันเป็นหมู่กันหาง ๆ : ไม่มีใคร
ฆ่าสัตว์เป็นประจักษ์ : ถ้าหากว่าท่านใดต้องการฆ่าสัตว์เป็นประจักษ์
จนหมดหนทางแน่น : ก็อย่าไปยุ่ง : เขาก็ไม่ต้องไปโรงฆ่าสัตว์ให้ : ถ้าหากว่า

กรณีอย่างนี้ก็ได้มีความสะดวกอยู่เช่นเดียวกัน : ในกรณีอย่างทว่าน
โดยปกติเรามุ่งงานครึ่งหนึ่งก็มีการฆ่าครึ่งหนึ่ง ก็ได้รับความสะดวกอยู่ด้วย
เราจะมีในกรณีตามประเพณีแห่งท้องถิ่นก็ได้หรือจะมาได้โดยดัดแปลงที่
ในท้องถิ่นที่คิดหา แต่ข้าพเจ้าก็สงสัย : มันก็ควรในการคำนวน
ไปมาไม่สะดวกอยู่ด้วยอย่างนี้ เราจึงได้ขอยุติไว้ : ได้รับความสะดวก
อยู่ด้วย เช่นกรณีการจ้างได้นับเป็นได้ด้วยอย่างนี้

๑๑.๐๘ น.

นายอารีย์ ต้นคิ่วสีกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเห็นด้วย
กับผู้ที่ขัดแย้งต่อการทศนกรรมมาช้านานได้แก่ใจ คือถ้าอ่านเนื้อหาของ
พระราชบัญญัติแล้ว จะเห็นว่าการบังคับได้แต่แรกเรายังคงเพียงแต่
ถ้าหากความเนื่องในงานตามประเพณี การฆ่าสัตว์นั้น นอกเขตเทศบาล
แต่ก็เรายอมให้มาได้โดยวิธี ๔ กิโลเมตร ทนอย่างคณะกรรมการมา
แก้ไขคือคิดทศนคำว่า “นอกเขตเทศบาล” ตอนแรกขอกดแล้วมาเพิ่ม
ตอนหลังนั้น ทำให้เงื่อนไขอันนั้นไปจากข้อความเดิม คืออย่างกรุงเทพฯ
เป็นต้น ท่านลองคิดดูว่าอยู่แถวภาคใต้ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล โรงฆ่า
สัตว์คือโรงฆ่าสัตว์ อยู่ถนนตัด กว้าง ๒ กิโลเมตร ทั้ง ๆ ที่อยู่ในเขต
เทศบาล ท่านจะให้หมายความว่าอย่างไร ผมขอจึงขอคณะกรรมการ
โปรดพิจารณาเสียใหม่ ขอให้ไปเตรียมร่างเดิมหรือของเก่าดีกว่า

นายพันธุ อินทวงศ์ กรรมการ : กรรมการขอชี้แจงมา
ตามข้อที่กรรมการแก้ไขของวรรค ๒ นั้น มาจากเหตุผลง่าย ๆ ก็คือ
ว่าการฆ่าสัตว์เนื่องในงานตามประเพณีแห่งท้องถิ่นซึ่งร่างเดิมคำว่า “นอก
เขตเทศบาล” ก็แปลว่าเขาจะฆ่าจะฆ่านอกเขต เพราะฉะนั้นการ
จะฆ่าสัตว์ในที่ของท้องถิ่นหรือที่ กว้าง ๒ กิโลเมตร ไร่กว่า กติ ๆ ด้วยกัน

ทงนั้น คณะกรรมการได้ตั้งคำว่า “นอกเขตเทศบาล” ในการฆ่า
สัตว์ในงานตามประเพณี ออกแต่เดิมมาเดิมว่า “ถ้าทำนอกเขตเทศบาล”
นั้นมันก็ไม่เสียความเดิม คือว่าต้องทำนอกเขตเทศบาลนั่นเอง ถ้าทำนอก
เขตเทศบาลหนึ่งในงานตาม ประเพณีแห่งท้องถิ่น แล้วก็ได้ส่งกรรมการ
สัตว์ ในท้องถิ่นที่กั้นตารกนั้น ตามร่างเดิมนั้นไม่มีคำว่า “นอกเขต
เทศบาล” กรรมการก็พิจารณาว่าในเขตเทศบาลแล้วก็ไม่ควรจะให้
ทำได้ เพราะในครั้งจะให้ไปตั้งกฏหมายในเรื่องเทศบาล เพราะเหตุ
ว่าเทศบาลนั้น เมืองท้องถิ่นในชนมฐานะ เป็นเทศบาลแล้วก็ไม่ควรที่จะ
เป็นท้องถิ่นที่กั้นการอยู่ก็เลยให้เขาหลุดที่ว่า อยู่นอกเขตเทศบาลเสียด้วยที่
กั้นตารกนั้นก็ตัดจาก ๔ มาเป็น ๒ เพราะฉะนั้นหลักการอันจะอ่าน
อย่างไรก็ตามคณะกรรมการก็ขอเสนอว่าอยู่ในหลักเดิมนั้นเอง แต่ที่
เป็นประโยชน์ถ้าหากท่านสมาชิกจะให้คงยืนตามร่างเดิมแล้ว ท่านสมาชิก
โปรดดูวรรคสุดท้ายของคณะกรรมการนัดต่อกัน ซึ่งตามร่างเดิมนั้น
ใช้คำว่า “การฆ่าสัตว์ตามความใน ๒ วรรคก่อน” จะต้องทำค้อนหน้า
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย ก็แปลว่าถ้าฆ่า
สัตว์เพื่อพิธีกรรมในศาสนาแล้ว หรือฆ่าเนืองในงานตามประเพณีแห่ง
ท้องถิ่นหรือว่าใน ท้องถิ่นที่กั้นตาร กัดเหตตามวรรค สัตว์ที่ยกขึ้น ต้องให้ทำ
ค้อนหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย คณะกรรมการก็ได้ฟังความก็คิดความ
เห็นจากที่ประชุมก่อนในชั้นพิจารณาหลักการว่า ที่จะให้ทำค้อนหน้า
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายนั้นจะเป็นการเดือด
ร้อน จะเป็นการยุ่งยาก ก็คือของกับผู้แทนฝ่าย รัฐบาลโดยเฉพาะ
กระทรวงการคลังที่ได้มาร่วมประชุมคณะกรรมการด้วย ทางรัฐบาล
ก็ไม่ควรที่จะยอมให้ ยิ่งบอกว่าย่าให้ต้องทำค้อนหน้าเดิมนั้นจะเดือดร้อน

เราก็ได้ตอบของกันเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นถ้าท่านบอกว่าจะไม่เอาตามทบทวนมา
พิจารณาแก้ไขแล้ว เอาตามร่างเดิมเดิม ไปรดระดับ ถึงบรรทัดสุดท้ายที่
คณะกรรมการพิจารณาตัดสินออก แล้วคงให้เหตุผลเฉพาะการขาดตัวเพื่อพิช
กรรมในทางศาสนาซึ่งเขาไปยกไว้ในวรรค ๒ นั้น เท่านั้น ขอให้พิจารณา
ถึงปัญหาในข้อนี้ แต่อย่างไรก็ตามในข้อความนั้นกรรมการขอยืนยัน
ตามที่แก้ไขมาแล้วว่าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เพราะเหตุว่าเนื้อในงาน
คุณประโยชน์แห่งของกันนั้น ร่างเดิมบอกว่าคุณเขตเทศบาลใช้คำว่า
“กต” การขาดตัวในของกันนั้นการกต อย่างนั้นมันเป็นเรื่องนอกเขต
เทศบาลนั้นเอง แม้จะมาแล้วว่า ถ้าท่านยกเขตเทศบาลเดิมเขาคำนึงมัน
ก็ข้อความเดิม สำหรับวรรคแรก ประโยคแรกนั้นก็คงเดิมมันเองจึงขย
ยืนยันตามที่เสนอมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมมติว่าเห็นจะพอเข้าใจกันแล้ว
เพราะเหตุว่าเรากำลังพูดถึงเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็อยากจะถามท่านผู้
คัดค้านว่ายังคิดใจอยู่หรือ ถ้าคิดใจจะให้ที่ประชุมวินิจฉัย

๑๑.๑๓ น

นายชาญยุทธ ไชยคำมั่ง (กาฬสินธุ์) : ตามที่ท่านคณะ
กรรมมาพิจารณาได้มา ชี้แจงว่าในการ ที่ท่านได้ ขวอวรรค สุดท้าย ของมาตรา
ข้อนี้ เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยพล่าจะให้พ่อค้ามาซื้อผู้ค้าใน
มาคร้านให้คนเห็นชอบไปนั้นยังไม่ถูกต้อง การออกกฎหมายนี้ท่านก็ยอม
ทราบแล้วว่าเพื่อประโยชน์ของรัฐและเพื่อประโยชน์ของประชาชนไปด้วย
ถ้ายังท่านปล่อยให้ประชาชนมีอิสระในการขาดตัว การตอบขาดตัวหรือ
การขาดตัวผิดหลักก็ยอมจะมี อันนี้ก็ยังท่านเห็นว่าในการที่ได้ตัดสินออก
นั้นก็ยังไม่ถูกต้องกระทำคือหน้าเจ้าหน้าที่ ถ้ายังอย่างนั้นท่านก็ต้องเดิม

ให้ราษฎรมาคัดค้าน เหตุนี้ในการที่กฎหมายออกเพื่อควบคุม
การมาตั้งตัวให้อยู่ใกล้ชิด จึงอยู่ซึ่งโดยหลักเกณฑ์แล้วพนักงานเจ้า-
หน้าก็จะต้องมี ถึงแม้ว่าท่านคัดค้านแต่ไม่ได้คัดออก พนักงานเจ้าหน้าที่
ก็ต้องควบคุมอยู่นั่นเอง การที่ท่านไปคัดกฎหมายของคนอื่นนั้น มันอาจ
จะติดขัดในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่จะมากขึ้น คิด ในการคัดออกเจ้า-
โคจะมากขึ้นท่านไม่ควรจะคัดออกในวรรคนั้นเหมือนกัน เจ้าฟ้าไม่เห็น
ชอบแม้ว่าประชาชนของเจ้าฟ้าจะได้รับความสะดวก เจ้าฟ้าก็ไม่เห็น
ชอบในวิธีปฏิบัติ เพราะว่ามันจะเป็นโอกาสที่จะทำให้การ คัดออกเจ้าโค
กระชั้นมากขึ้น เพราะเมื่อก่อนการง่ายเหมือนกับโกกักง่า ก็ง่ายเหมือน
กับโกเช่นเดียวกัน ท่านไประคายถึงต่อสัตว์ในเรือน ไม่ใช่ว่าท่านมี
สิทธิ์มาจะกักออกเลย แต่จะเห็นความสะดวกในการมาสะดวก ท่าน
ต้องคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐ คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนให้มัน
สะดวกยิ่งขึ้น อย่าให้มันเดือดร้อนทางประชาชน และเสียประโยชน์
ของรัฐด้วย

นายสุวิทย์ พันธุเศรษฐี กรรมการ : คณะกรรมการ
ขอเรียนให้ประชาชนได้ทราบว่า ข้าพเจ้าที่สมัครผู้ลงได้กล่าวถึงกรรม
วิธีการได้แต่ไม่คำนึงถึงอะไรต่ออะไรในข้อเขียนของกรรมการได้คำนึงถึง
จึงได้เขียนทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายกระทรวงการคลังมา แล้วแต่เจ้า-
หน้าทบทวนถ้าจะคัดค้านออกเลยก็ยังคงทำได้ คือหมายความว่าไป
ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง จะกำหนดว่า
อย่างไร จะให้มีวิธีการที่จะควบคุม ด้วยอย่างไร ก็ไปกำหนดในกฎ
กระทรวง แต่ว่าคำนี้พนักงานนั้นต้องให้เป็นการสำหรับมาตั้งเพื่อพิช
กรรมในศาสนา เพราะพิธีกรรมในทางศาสนาที่น้อยก็โรงทำศพได้

แม้ในเขตเทศบาล ก็หมายความว่าแม่ในเขตเทศบาลนั้น โรงฆ่าสัตว์
อยู่ แต่ถาเป็นพิธีกรรมในทางศาสนาแต่ทำนอกโรงได้ เพราะฉะนั้นจึง
จำเป็นจะต้องทำดูหน้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่มอบหมาย เพราะฉะนั้น
กรรมการจึงขอขยันทว่าในการพิจารณาของวาระที่ ๒ และที่ ๓ นั้นมีอยู่
ประการเดียว คือจะเอาตามร่างเดิมหรือตามร่างซึ่งคณะกรรมการ
แก้ไข จึงขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา กรรมการขอขยันทตามร่าง
ที่เสนอมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าที่ประชุมก็ได้ฟังทั้ง ๒
ฝ่ายทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายกรรมการแล้ว ผมจึงขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ว่าจะเอาตามร่างเดิมหรือจะเอาตามทกกรรมการแก้ไขมา สำหรับใน
มาตรา ๓ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๖ น

นายसानนท์ สายสว้าง (นครปฐม) : กระผมขอประทาน
โทษถามกรรมการนิดเกิด พิธีกรรมในศาสนาแม่แต่ในเทศบาลก็ทำได้
อย่างเจ็ดครั้งขึ้น สวรรค์ขึ้นไม่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลทำได้ไหม
ตอบ เพื่เป็นสัตว์ปิตของกฎหมาย

นายสวัชช พันธ์เศรษฐ กรรมการธิการ : พิธีกรรมในศาสนา
ยกตัวอย่างเช่นขยันทการฆ่าโค ะไรต่างๆเหล่านี้ ซึ่งเป็นพิธีในทางศาสนา
โดยเฉพาะของชาไม่จำเป็นจะต้องทำข้างนอกคนอื่นจะไปแตะต้องของเขา
ไม่ได้ แต่ว่าพิธีกรรมอย่างนั้น เขาไปในศาสนาอย่างที่เขาห้ามไว้
ไม่ให้ใคร ไปแตะต้องสัตว์ที่เขาฆ่าแล้วเขาก็เหมือนกัน นี่แล้วแต่ศาสนา
ของใครจะมีอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะเอาตามร่างเดิม ไปปรึกษกัน

มีมติยกยกมือเป็นฉันท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้ขึ้นไป
ตามที่กรรมการแก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีเสียงมากแล้วท่านเป็นอันว่าเข้า
ตามข้อที่กรรมการแก้ไขมาต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มีแก้ไข

นายดิเรก มณีรัตน์ (อบลราชธานี) : สำหรับมาตรา ๕ ที่
มีการแก้ไขนี้ ผมก็อยากจะขอตั้งในแง่อักษรศาสตร์นิดหน่อย คือที่
กรรมการแก้ไขก็เติมในวรรคท้ายจากคำว่า "ทรงโปรด" ให้เป็น "เรียงตัว"
บุคคลผู้กระทำผิดนั้น คำว่า "ตัว" นั้นก็เห็นคุณศัพท์ แต่ปกติในแง่
อักษรศาสตร์ถ้าเป็นมนุษย์แล้วเขาไม่ใช้คำว่า "ตัว" นอกจากเป็นสัตว์
เพราะฉะนั้นกระผมขอแก้ไขดังนี้ คำว่า "การวางโทษทรงโปรดให้วางเรียง
เป็นรายบุคคลผู้กระทำผิด" หวังว่ากรรมการคงไม่ขัดข้อง

นายนิรัตน์ พนศรี ศรีสุวรรณในที่ กรรมการ : ที่ท่าน
สมาชิกอยากจะให้แก้คำว่า "การวางเรียงตัวผู้กระทำผิด" ให้เป็นการ
วางว่ารายตัวผู้กระทำผิด เพราะจะกลายเป็นตัวต่อไปจน ... (ความจริง
คำว่า "เรียงตัว" หรือ "รายตัว" ก็อันเดียวกันนั่นแหละ กรรมการ
ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าตามกรมตแต่งประกอบกัน กฎวิภาษานาพิจารณา
ด้วยก็เห็นว่าคำว่า "เรียงตัว" และ "เรียงตัวผู้กระทำผิด" "นี้" เป็น
ถ้อยคำที่ชัดเจนมากแล้ว

นายดิเรก มณีรัตน์ (อบลราชธานี) : ที่กระผมขอแก้ไข
ไม่ใช่ว่าแก้ไขอย่างทวนเข็มนาฬิกา คือขอแก้ไขจาก "ตัว" นั้นเขา
ออกเสีย แล้วเติมคำว่า "เป็นรายบุคคล" ขอแก้ ดังนี้

นายนิวัฒน์ พูนศิริ ศรีสุวรรณนท์ กรรมการ : ขอประทาน
โทษเถิดครับ ขอได้กราบทูลอีกครั้ง เพิ่งไม่รีด

นายติเรก มณีนันท์ (อุปราชธานี) : คือผมขอคัดคำว่า “ตัว”
ทั้ง ในวรรคท้าย และขอวรรคท้าย ให้การวงโทษปรับ ให้วางเรียงตัว
ผู้กระทำผิด” ความเดิมเป็นอย่างไรนั้น ผมขอคัดคำว่า “ตัว” ออก
แต่ขอเพิ่มเติมคำว่า “เป็นวาทะเทศ” (ดังไปแทน) แล้วก็ได้ขอได้ความว่า
“การวงโทษปรับ” ให้ลงเรียงเป็นรายผู้กระทำผิดผู้กระทำผิดและเรียงตัว
ดังที่ขอ”

นายพันธุ อินทวงศ์ กรรมการ : อย่างที่ท่านกรรมการ
ผู้หนึ่งได้แสดงแล้ว ก็จะเปลี่ยนแก้ไขอย่างไรก็ตาม มันก็ไม่เห็นความ
เดิมนั่นเอง แม้แต่ตามร่างเดิมก็ใช้คำว่า “วางโทษเป็นรายตัวผู้กระทำ
ผิด” คณะกรรมการก็ทรงยกเอาว่า “รายตัว” เป็น “เรียงตัว”
ใช้คำว่า “เรียงตัว” เพื่อให้มันมี แต่ทั้งเรียงตัว ผู้กระทำผิด ถ้าจะตัด
คำว่า “ตัว” ออกจะมีความความหมายที่เห็นว่ามันมันก็ คณะกรรมการ
ก็เห็นว่าไม่เห็นอะไรอะไรจะดีขึ้น นอกจกท่านตั้งใจว่ามีตัวอยู่ ก็คงว่า
จะไปฟ้องว่าคนเป็นสัตว์ไป ทั้งนิตยกรรมการก็ได้พิจารณาถึงแล้ว
ถึงปัญหาของถ้อยคำนี้ โดยเปิดอ่านตามอย่างที่จะแสดง แต่จะเอา
อย่างไรก็แสดงแต่ที่ประชุม แต่คณะกรรมการขอขึ้นยืนตามร่างที่
เสนอ

นายติเรก มณีนันท์ (อุปราชธานี) : คือผมขอว่ากรรมการ
พิจารณาไปเถอะ เกินนั้นๆ ตลอดจนถ้า อย่างนั้นจะไม่ถูกต้อง เพราะ
ว่าภาษาไทยของเราจะรักษามาตรฐานไว้บ้าง และที่กรรมการขอแก้ไข
มันเป็นในแง่อักษรศาสตร์ ถ้าหาว่ากรรมการจะยกเอาเขาไม่ว่า

ความเข้าใจ มันเข้าใจอยู่แล้ว อ่านแต่จกหัวใจ แต่ไม่แจ้งอักษรศาสตร์
มันไม่ถูก เพราะ “ตัวผู้กระทำผิด” ที่ “ตัว” มันเป็นคนพิทักษ์ “ผู้
กระทำผิด” เป็นนาม ทนผู้กระทำผิดในท นอ้นนายถึงมนุษย์ “บุคคล”
มันเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้นจะไปใช้คำว่า “ตัว” มันมันถูกหลักอักษรศาสตร์
ใหม่ ผสมขอกราบเรียนตามทนาย มันถูกหรือเปล่า เมื่อมันไม่ถูกแล้ว
จะไปยืนยันทำไม แก่เด็กใหม่ก็ด่าว่า แต่มันก็ไม่เห็นด้วยอะไร อ่อน
ขอให้รักษาทนอักษรศาสตร์ของไทยไว้สักหน่อย เพราะภาษาไทยนี้กว่า
จะคิดขึ้นมาได้ไม่ใช่ของเล่น แต่มันไม่เกี่ยวกับไวยากรณ์เป็นอักษร-
ศาสตร์อย่างนักกรจะรักษาเอาไว้ อย่างพอไปผิด ๆ มันก็จะไม่ถูกต้อง
นัก เพราะฉะนั้นถ้าอย่างงี้ก็อย่ายืนยันเดี๋ยวขอแก้ไข อย่างงี้ท่าน
กรรมาธิการ

นายสุวิชัย พันธะสาร กรรมาธิการ : คณะกรรมการ
ขอเรียนแจ้งว่าถ้าหากว่าท่านสมาชิกของใจในเรื่อง “ตัว” ก็ควรที่จะ
ได้เสนอแปรญัตติตั้งแต่มาตรา ๓๓ บรรทัดที่ ๑ “เป็นรายตัวบุคคล”
นั่น แก่จกหัวใจ แก่จกใจใจ” แต่ทนายทนายไม่ได้เสนอแปรญัตติ
ก่อนมาถึงกรรมาธิการก็ได้พิจารณา เมื่อทนายไปแก้ไขข้างต้นเพื่อป้องกัน
ไม่ให้บุคคลซึ่งถูกจำคุกเป็นรายตัวไปเป็นตั้งแต่ตัวละ ๓ ปี อะไรเช่นไป
จนถึง ๓๐ ปี อะไรอย่างนี้ ก็ถึงมาช่วยเรื่องใจข้างล่าง ก็จึงหยิบเอา
ข้อความข้างบนนั้นมาพิจารณา ประกอบกับได้เปิดกฎหมายที่มีคำว่าตัว
คำว่า “รายตัว” ก็จะถูกด่าเป็นว่า แต่ละราย ๆ อะไรต่าง ๆ นั่นก็ใช้
คำว่า “เรียงตัวผู้กระทำผิดและเรียงตัวผู้พิทักษ์” นั่นก็ด่าว่า จึงได้
นำเขามาเขียนไว้ข้างล่าง เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่ามาแก้ไขไว้ในตอน

ตัวมาชิกเองก็ไม่คิดใจ และกรรมการก็ได้ประชุมปรึกษากันแล้ว เห็น
ว่าข้อความของบัณฑิตข้างตางนทตรงกัน จึงได้ขณนว่าควรจะเป็นไปตาม
นายคิรก มณิรัตน์ (อุปราชธานี) : ความที่กรรมการ
ว่าตัวมาชิกไม่มีสิทธิจะพูดนั้น เห็นจะผิดไป เพราะว่าบัณฑิตท่านมาเพิ่มเข้า
ใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่านพูดได้
นายคิรก มณิรัตน์ (อุปราชธานี) : คือหมายความว่า
เดิมที่ถ้าไม่ได้แปรรูปคดีไม่เหมือนกัน ขอให้ท่านไปดูมาตรา ๑๑ ที่ท่าน
ได้ชี้แจงเอาไว้ใช้คำว่า “เป็นรายคดีบุคคลผู้กระทำผิด” แล้วก็มาแก้
เข้าเป็น “ตัวผู้กระทำผิด” มันให้มันต่างกันเมื่อไร ถ้าท่านว่า “เป็นรายคดี
บุคคลผู้กระทำผิด” ก็ฟังดูจะอ่อนสักระยะหนึ่ง แต่ถ้าไม่ได้ว่าเป็นตัวผู้
กระทำผิด เรียกคนเป็นตัวเอง ใช้ภาษาอย่างนี้ไม่ดูภาพไม่เหมาะสมใน
การที่เราจะใช้ในการออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมเองขอยืนยันว่าควร
แก้ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเป็นปัญหา
ที่ไม่ยากนักจะเอาคำว่า “ตัว” แก้เป็น “รายบุคคล” คำนี้มีผู้คัดค้าน
หรือไม่

นายसानนท์ สายสว่ง (นครปฐม) : ถ้าผมเห็นว่า เรา
สังเกตมันตรงกันตรงๆ มันก็แปลว่าเราสนใจที่คำที่มากมา ถ้าหากว่า
ทำให้มันคล้ายๆกันเข้าใจกัน ก็ได้ทั้งนั้น แต่กฎหมายนี้ไม่ใช่ของ
กรรมการ แต่ไม่ใช่ของใครคนหนึ่งคนเดียว ถ้ามีอะไรที่ผมเห็นว่า
เข้าหากันได้ ให้มันถูกต้องดีกว่า เพราะว่าไม่ใช่จะเอาแต่ใจกัน แต่ท
คนเป็นตัว ๆ ผมฟังดูแล้วรู้สึกว่า ตัวอะไรก็อย่างนั้นดูมากเหมือนกัน

เพราะฉะนั้นผมว่าเอาให้มันถูก เพราะฉะนั้นกรรมาธิการขอแก้ไขไม่ได้
หรือ รายบุคคล ไม่เห็นมีอะไรเสียหายให้มันมีตัวกำกับตัวสักคนหนึ่ง ที่จริง
คนก็ไม่ใช่ว่าใครหรือก็ ก็ตัวเหมือนกัน

นายนิวัฒน์ พนสิริ ศรีสุวรรณที่ กรรมาธิการ : กรรมาธิการ
ยังขอขยาย เพราะคำว่า "เรียงตัวบุคคล" หรือรายตัวบุคคล นั้นท่าน
ได้ความเพี้ยนกันแล้วจะพิจารณาในแง่ของคำที่อ่านว่าอะไรให้มาลง
หรือไม่เห็นสมควรก็ ถัดแล้วแต่จะคน คณะกรรมการ ไม่ใช่ใครจะมา
ตัวหนักกันได้ กันแต่ที่ประชุม

นายเลียม พันธุ์ (สุรินทร์) : ท่านผู้ว่าเมื่อก่อน
คำว่า "ตัว" เป็น "รายบุคคล" ข้าพเจ้านึกคำว่า "ตัว" น
ท่านได้อ่านเป็นคำกริยา ซึ่งไม่ควรจะใช้ในกฎหมาย ข้าพเจ้า
มีความคิดว่า แม้ในกฎหมายอาญาเรายังใช้คำว่า "มัน" อยู่ใน
กฎหมายอาญาซึ่งเป็นกฎหมายของมหาชน และเป็นกฎหมายมานานแล้ว
เรายังใช้คำว่า "มัน" ได้ ย่อมว่าใช้คำว่า "มัน" ได้ เป็นการเข้าใจ
กันมาแล้ว เพราะฉะนั้นก็คำว่า "ตัว" นั้นทำไมจึงจะใช้ไม่ได้ แต่ก็เป็น
การเข้าใจกันดีแล้ว เพราะฉะนั้นตามที่ท่านอ้างว่าเป็นการใช้ศัพท์ใหม่
ที่ให้ตรงกับอักษรศาสตร์นั้น ในแง่กฎหมายแล้วไม่ควรจะหนักงคำ
อย่างนั้น ควรคำนึงถึงแต่ทำให้ประชาชนเข้าใจได้แล้วก็เป็นอย่างนี้

นายสำนึก สายสว่าง (นครปฐม) : กระผมไม่ใช่ว่าข้อ
ความยาวยาวความยืด สำหรับ "ตัว" หรือ "รายบุคคล" ท่านน่าจะ
ทบทวนเถิด พุดว่าแม้แต่กฎหมายอาญาก็ใช้คำว่า "มัน" ได้
ขอประจักษ์โทษ ร.ศ. ๓๒๐ พระพุทธเจ้าทรงท่านเป็นผู้ตรัส ท่านบอก
ว่าไม่มีมลทิน เวลานั้นกรรมาธิการเขาทำดังยกร่างใหม่ ไม่มีแต่

คำว่า “มัน” ไม่มีแล้วไปดองอะ เขายกย่องมนุษย์ตามหลักของ
สหประชาชาติให้มีสิทธิเสรีภาพเป็นมนุษย์ ท่านบอกจะประวัติศาสตร์มาก
ไปเพราะฉะนั้นเราวางเสียใหม่นะ ให้มันเหมาะสมได้ ถ้าไม่เสียหาย ถ้า
ท่านชั่วใจร้ายอย่างไรก็ได้ ท่านว่าเขาดีออกได้ช่วยบุคคลหรือเขาอย่าง
ก็ได้เดิม “บุคคล” ลงไปเสียว่า ตัวมันไม่ใช่ตัวคล้ายตัวอื่น ไม่ใช่ตัวหมู่
ตัวเฉพาะ ตัวมัน เรียงตัวบุคคล เดิมบุคคลลงไปเสียท่านจะยืนยันของ
แบบใหม่เพื่ออะไรว่าไม่ได้ อย่างนั้นก็ตามใจ ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอย่างไร
เรียงตัวบุคคลก็ขัดแย้ง ให้มันแยกกันเสียตัวเมืองกับตัวหมา แยกกัน
เสียหน่อย

นายไกรสร สุขสว่าง (ชยันต) : กรรมการการถือว่าอย่าง
คุณส่วนหนึ่ง แต่ขอบุคคลนั้น ตัวบุคคล ตัวสัตว์ ถ้าบุคคลเรียงตัว
บุคคล วางกายบุคคลอะไร ก็เรียงตัวบุคคลนั่นเอง ท่านจะไปเรียง
อย่างหนึ่งอย่างใดกับบุคคลนั่นเอง ท่านตั้งคนนอกตัวสัตว์ อันนั้นเราคว
เรียงตัวบุคคลผู้กระทำผิด

นายสนั่นที่ สุขสว่าง (นครปฐม) : ไม่ได้อ่านแต่ก็มา
อภิปราย

นายศิริเอก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
ทั้งหมดข้างตัวหรือบรรดาความรู้นักมายเหตุเอเก้น ทุกครั้งตลอดมา
อภิปราย แต่ท่านไม่ได้อ่าน เขาเขียนว่า “เรียงตัวผู้กระทำผิด” ไม่มีคำว่า
“บุคคล” โดย ถ้ามักว่า “บุคคล” ข้าพเจ้าก็ไม่ถกชนมากนัก

นายสุทนต์ สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ปัญหาเรื่องตัวและบุคคล
นี้ ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า “ตัว” เป็นภาษาไทย “บุคคล”
เป็นภาษาแรก ที่กรรมการร่างมาว่าตัวผู้กระทำผิดเป็นภาษาไทยเรานี้

* เราไม่ควรที่จะมาหาบทยามเช้าของภาษาของเราเอง ท่านที่
ได้ร่างมา ตัวผู้กระทำผิด เป็นภาษาไทยเราจริงๆ เราไม่น่าจะมาหมิ่นค่า
ของเราเอง ผมเห็นว่าความหมายพอที่จะอ่านเข้าใจกันได้ เรื่องนี้เคย
ถามไม่น่าจะทำให้เสียเวลา กับเรื่องอนาคตของท่านเจ้าของที่ได้
สังเกตได้ ผมเป็นเรขของท่านเจ้าของร่างนี้ใหญ่กว่า ผมคิดว่าอย่าเอา
เป็นเรียงเนรवादเลย เรียงตัวผู้กระทำผิดเป็นภาษาไทยมาแล้ว “บุคค”
เป็นคำแรกไม่ใช่คำไทย ผมขอประพันธ์กราบเรียนท่าน

นายชาญยุทธ ใจคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ตามที่คณะกรรมการมา
พิจารณานี้จะไม่แก้คำว่า “ตัว” ออกนั้น ผมเห็นว่าเป็นค ึ่งเหตุผลกับ
หลักที่เป็นจริง คือในการที่จะใช้ถ้อยคำในภาษาไทยนั้น จะต้องรักษา
มาตรฐานเดิมจะต้องมีคำหนึ่งหรือสองคำหรือสองตัว อย่างที่คุณ
ได้ค้นมาแล้ว ตามหลักไวยากรณ์ ส่วนจะเป็นภาษาแขกหรือภาษาไทย
นั้นไม่เป็นของสำคัญอะไร เพราะว่าเราใช้จนเป็นประจำ จนเป็นมาตรฐาน
จนใช้ได้ เพราะว่าต้นรากของภาษาเรามาจากภาษาแขก มาจากภาษา
บาลี และสันสกฤต ซึ่งไม่จำเป็นต้องไปแปลว่าเป็นของแขกของใคร
ถ้าคำใดภาษาไทยเราใช้มาเป็นเหตุเข้าใจแล้ว เป็นภาษามาตรฐานแล้ว
หากว่าท่านไปอ่านอักษรศาสตร์เสียหน่อยแล้ว ใ้ทุกวันนี้เราจะต้อง
รักษามาตรฐานของอักษรศาสตร์ไว้มิให้คำนั้นเปลี่ยนแปลงไป เป็นคำ
ถ้อยหรือคำคำตงใจ เราจะต้องใช้คำที่เปลี่ยนมา แม้แต่หลักกฎหมายซึ่ง
กฎหมายที่ใช้บังคับประชาชนก็เปลี่ยนของชาติแล้ว จะต้องรักษา
สถาบันอย่างนี้ โปรดเรียนถามท่านของประธานคนทหนึ่ง ซึ่งท่านเป็นผู้
เชี่ยวชาญภาษาไทยด้วย เป็นภาษาไทยผิดหรือถูก

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมการการ : จอให้ท่านพิจารณา
ดูในมาตรา ๓๓ ไม่ได้ใช้คำว่าบุคคลผู้ใด ในมาตรา ๓๓ บอกว่าผู้ใด
ฝ่าฝืน เพราะฉะนั้นจึงหมายความว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ แล้วมีความผิด
ต้องระวางโทษ การวางโทษปรับเรียงผู้หนึ่ง ไม่ได้เรียงตัวผู้ใด ก็ไม่ได้ผิด
เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาดูให้ดีว่า ไม่ใช่เรื่องที่แปลกไป ถ้าใช้คำว่า
เรียงตัวบุคคลแล้วโทษจะเป็นอย่างนั้น ถ้าใช้คำว่าผู้กระทำความผิดแล้ว โทษ
ก็จะเป็นอย่างอื่น อย่างนี้กรรมการได้พิจารณารอบประกอบแล้ว ผู้ใด
กระทำความผิดผู้หนึ่งได้รับโทษ จึงยืนยันตามที่ได้เสนอมา

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : เรื่องเล็กๆ น้อยๆ
ก็จริง แต่เป็นเรื่องที่เราควรจะต้องพิจารณา ท่านกรรมการผู้มั่งคั่ง
ได้บอกกว่ามาตรา ๓๓ บอกว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวาง
โทษ แต่ท่านพูดเมื่อก่อนได้บอกกว่า มาตรา ๓๓ เต็มหน้า ใช้คำว่า
“รายตัว” มีข้อออก แต่ใจที่ว่าเป็นรายตัวบุคคล เพราะฉะนั้นผลแปร
เบ็ดตัวเป็นรายตัวบุคคล ไม่ใช่รายตัวเฉยๆ นอนหนึ่ง ทดสอบข้อ
ออกทั้งหมดที่ท่านได้บอกกว่า ตัว ตามที่ท่านได้เพิ่มเติมขึ้นตามอนุมาตรา ๒
จากข้างนี้ การวางโทษปรับ ให้วางเรียงตัวผู้กระทำความผิดและเรียงตัวสัตว์
ที่สัตว์ได้ได้ ที่ตัวบุคคลได้ไม่ได้ว่าตัวบุคคล เต็มบุคคลเสียให้ชัดเจน
ว่าแต่ตัวคนกระทำความผิด ทน ที่เรียงตัวสัตว์ได้ได้ แต่ตัวตัวบุคคลได้ไม่ได้
เพราะฉะนั้นเราจะได้ไม่ได้หรืออย่างไร เรียงตัวบุคคลที่กระทำความผิด และ
เรียงตัวสัตว์ที่ฆ่า ผมไม่เห็นจะจำเป็นเสียหยาอะไร

พระราชธรรมนิเทศ (ปทุมธานี) : ที่กรรมการท่าน
ก็เห็นว่าถูกต้องตามหลักภาษาไทยแล้ว เรายังเจียงกันเรื่องตัวคนตัวสัตว์
แต่เราเดิมทีคำว่า “ผู้” ถูกคำหนึ่ง “ผู้” เป็นคำแทนตัวบุคคล ไม่ใช่

แทนสัตว์ คำว่า "ผู้" นี้ก็ไม่หยาบอะไร เพราะว่าตามความหมายของไร
ก็มีความหมายแทนอะไร เป็นสัตว์หรือคน รู้สัตว์ เราเกิดรู้สัตว์
ขึ้นมาอย่างหนึ่งอย่างหนึ่ง สัตว์หรือคน เรารู้สิ่งเดียวกันสัตว์หรือคน แต่
ผู้ขึ้นมา ก็คือคนอยู่แล้ว ถ้าเทียบกันก็ไม่รู้จักกับจักกัน ถ้าจะพูดไม่
ผิดก็สัตว์ก็หาอะไร

นายพร มติทอง (สมุทรสาคร) : ร่างพระราชบัญญัติเห็น
เรื่องสัตว์เป็นเรื่องบาป ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด แต่ว่าเคยเห็นคน
พระท่านเอา ข้าพเจ้าอยากจะพูดบ้าง ที่ท่านว่าผู้เป็นคนนั้นไม่จริง ผู้เป็น
คำสำหรับเขมมชาติ สัตว์ผู้ใด หรือคนผู้ใด เป็นคำเชื่อมผู้อย่าง
ทองอย่าง น้อยอย่าง น้อยอย่าง เป็นคำเชื่อม ไม่ใช่เป็นคำ สัตว์
อย่างไรก็ดี คำว่า "ตัว" นั้นหมายถึงอย่างหนึ่ง เป็นตัวของเรา สำหรับ
สัตว์ ไม่ใช่สัตว์เป็นคำนามที่เดียว เพราะว่าข้อความพูดว่าตนเอง
แต่อย่างเดียว ในร่างพระราชบัญญัติ ใช้ตัวสัตว์เรา แทนที่จะใช้ตัวบุคคล
ประธานเป็นบุคคลแต่จะสละ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วมันก็ผิดกัน
ที่ท่านรองบอกรว่าเป็นคนสัตว์ ไม่จริง เป็นนามสัตว์ แปลว่าข้อความหนึ่ง
แต่ในทบทวนได้คำว่าเป็นสัตว์แล้ว ก็ควรจะใช้ตัวบุคคลว่าเห็นด้วย
กับฝ่ายค้าน

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : กระผมเห็นว่าเรื่องอันนี้
เสียเวลาเปล่า ๆ เพราะเหตุว่าเรื่องตัวผู้กระทำผิดนั้น ผู้กระทำผิดจะเป็น
สัตว์ไม่ได้ ตัวผู้กระทำผิดก็จะเป็นบุคคล หมายความว่าคนเป็นสัตว์ เรื่องตัว
ผู้กระทำผิดนั้นเอง ผู้กระทำผิด กฎหมายไม่ได้บัญญัติอย่างนี้ กฎหมาย
ไม่ได้บัญญัติว่าสัตว์กระทำผิด กฎหมายบัญญัติให้คนกระทำผิด คือ

หมอยกถามว่าคนนั้นเอง เวียงคันทะกุด เวียงคันทะกุด โดยหมอยกถาม
ว่าให้บุคคลเข้าไปในคันทะกุด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นว่าควรที่จะพอลิติกกันโดย
โดยให้บุคคลนั้นคันทะกุด เวียงคันทะกุดให้คันทะกุดโดยเกิด เพราะฉะนั้น
ขอให้บุคคลนั้นคันทะกุด สำหรับมาตรา ๕ แก่มาตรา ๓๓ ในหมอยกถาม
ว่าควรที่จะคันทะกุด มีผู้ทักท้วงคันทะกุด ขอให้แก้ไขเป็น “คันทะกุด” เดิม
กรรมการพิจารณาคดียกย่อง จึงขอให้บุคคลนั้นคันทะกุด จะเป็นไปตามผู้
คันทะกุดหรือเป็นไปตามกรรมการพิจารณาคดี ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามผู้เสนอ
สาขานี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตาม
กรรมการพิจารณาคดี โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้เป็นไปตามกรรมการ
พิจารณาคดี

๑๑.๑๑ น.

ร้อยโท พัฒน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : สำหรับพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ เมื่อนำเข้าสู่สภาครั้งแรกในการพิจารณาที่ผ่านมาในวาระ
ที่หนึ่งนั้น ได้มีมติของสภาว่าร่างของพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นไปในทาง
ประจักษ์ประจักษ์ให้ได้ว่าดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะ แก่ใจเถิดท่าน

ร้อยโท พัฒน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : ก็แก้ไขสำหรับ
มาตรา ๕ น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเอาตรงไหนก็คิดเสียท่าน ไม่
 ต้องไปแปลว่า ปราบปราม ไม่ต้องละท่าน

ร้อยโท พันธุ์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : ครั้นเมื่อกรรมการ
 มาแปรญัตติขึ้นมา ข้อความทำให้ความมุ่งหมายผิดไป คือข้อความ
 เดิมนั้นหมายความว่า “ค่าปรับตามคำพิพากษานั้นให้จ่ายเป็นค่าสินบนแก่ผู้
 นำจับกังหนึ่ง แต่ถ้าศาลได้รับเงินค่าปรับไม่พอกับจำนวนค่าสินบน
 ดังกล่าว ก็ให้จ่ายค่าสินบนเพียงเท่าจำนวนค่าปรับที่ศาลได้รับ” ซึ่งเป็น
 ความมุ่งหมายอันเดิมที่ได้ผ่านมาแล้วในวาระที่หนึ่ง ครั้นเมื่อพิจารณาใน
 วาระที่สองนี้ ท่านกรรมการได้มาแก้ไขใหม่ว่า “ค่าปรับที่ศาลได้
 รับชำระตามคำพิพากษานั้นให้จ่ายเป็นค่าสินบนแก่ผู้นำจับกังหนึ่ง” ซึ่ง
 ผมเห็นว่าทำให้วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้แปรไปจากเจตนาดเดิม
 คือแก้ไขในข้อนี้เมื่อความมุ่งหมายที่จะปราบปรามนั้น ซึ่งอ้างตามความ
 มุ่งหมายเดิม หมายความว่า สันนิษฐานว่าปรับห้าร้อยบาท อันนี้หมายความว่า
 ความเป็นเงินจ่ายค่าสินบนแก่หนึ่ง คือสองร้อยห้าสิบบาทอยู่แล้ว
 โดยพระราชบัญญัตินี้ ทนเมื่อศาลได้รับเงินชำระค่าปรับไม่พอกับ
 จำนวนค่าสินบนดังกล่าว สันนิษฐานว่ากรณีได้รับชำระเพียงสองร้อยบาท
 อย่างนี้เป็นต้น เป็นอันว่าทางการได้ตั้งเบ็ดจ่ายมาเพิ่มเติมให้อีกเช่น
 ๕๐ บาท ก็เป็นอันว่าคล้ายๆ กับว่าทางการจะมุ่งแต่เพียงการปราบปราม
 ครั้นมาแปรลงจนในรูปนี้หมายความว่า ค่าปรับที่ศาลได้รับชำระ ตามคำ
 พินิจฉัยนั้น ให้จ่ายเป็นค่าสินบนแก่ผู้นำจับกังหนึ่ง นี่หมายความว่า
 ยังในส่วนพินัยนั้นต้องเอากังหนึ่งละ แต่ในกรณีอย่างใดแม้จะมาใช้
 แต่เพียง ๑๐๐ บาทนั้นก็ขอแบ่งเสีย ๕๐ บาท อันนี้เป็นความผิดที่

ประสงค์ เพราะฉะนั้นผมขอถามความมุ่งหมายของท่านคณะกรรมการ
คณะว่า กรณีที่แก้กฎหมายความมุ่งหมายอย่างไร แต่ความมุ่งหมายที่จะ
ให้พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติ ซึ่ง ผลดี ชะมา เพื่อหารายได้
หมดยกเลิกจากผลแห่งการรวบรวมไปนั้น เป็นตัวบทของบทหรือบทหรือ
หมดยกเลิกของบทหรือบทหรือ

นายพันธุ อินทวงศ์ กรรมการ : ในปัญหาข้อนี้ คณะ
กรรมการพิจารณาเห็นว่า คณะกรรมการได้วางหลักในการที่จะคำนึงถึง
จ่ายเป็นค่าสินบนน้ำจืดนั้น มีที่มาจากจริง คือจากจริงเดิมให้คิด
คำนวณค่าบริเวณที่จะจ่ายเป็นเงินรางวัลจากค่าปรับตามค่าพิกัดชำระ ท่าน
คณะกรรมการมาเปลี่ยนเป็นว่า มาคำนวณจากค่าปรับที่ผู้ชำระค่าผิด
ชำระคือชำระชำระค่าผิด ที่คณะกรรมการได้เปลี่ยนวิธีการ หลัก
การคิดนั้นชัดเจนว่า ในเรื่องการที่จะให้เงินรางวัลสินบนแก่ผู้นำจับ
นั้นก็เป็นอันยอมรับกัน แต่วิธีการที่จะคำนวณนั้น ผมกฎหมายที่
เรากำลังจะออกนั้นหลักอยู่ กฎหมายที่หนึ่งคือพระราชบัญญัติให้บำ-
เหน็จเพื่อปราบปรามผู้กระทำความผิด ๒๔๔๔ อันนั้นให้คำนวณจ่ายจาก
เงินค่าปรับค่าโทษชำระคดีคดี ไม่ขอเป็นเช่นนั้นแต่ปัญหาที่ยากนั้นคือ ไม่
เคยเห็น ทว่าปัญหาที่ยากที่สุดคือความว่า ถ้าคำนวณจากค่าพิกัดชำระ
แล้ว ปัญหาที่แรกจึงจะชำระเงินไม่อิงจำนวนที่พิกัดชำระคดีเงินไว้
อาจจะได้จัดหย่อนเพราะการหักของเสียบ้าง หรือว่าลดลงเพราะรับชำระให้พ
เสียบ้างอะไรพวกนี้ แต่ปัญหาคือว่า ที่หลักคือความว่าเป็นปัญหาที่ยากที่
ข้าพเจ้าจะสรุปคืออย่างให้เห็นคือว่า ถ้าผมคิดจะคิด ๑. คำนวณให้มีค่าน้ำ
น้ำจืด แต่ถ้าจ่ายมา ๒. คนได้ก็พอจะคิด ค่าได้ไปคิดเสียว่าปรับหมดด้วย
คณะ ๕๐ บาท ๒. คนเป็นรายหนึ่ง ถ้าถอยตามร่างเดิมก็แปลว่าเงินค่าสินบน

อย่างไรจะโดยอ้างว่า ไปแก้ตรงไหนเพิกใช้นั้นมากอยู่แล้ว ะไรนี่ก็
กฎหมายอันนี้เป็นกฎหมายซึ่งแก้ไขกฎหมายเดิม แล้วมันเป็นกรณีที่
จำแบ่งรางวัลกัน เป็นแบ่งรางวัล นำจับสำหรับ พระราชบัญญัติ โดยเฉพาะ
อันจะใช้ไปบังคับในกฎหมายอันนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรณีเห็นอย่าง
นี้แหละ เพราะฉะนั้นถ้าหากในความเจตนาอันสมควรของกองให้ท่าน
คณะกรรมการพิจารณาเมื่อผิดก็จงรวบรวบ แต่ขอให้อีกเขียนเขาตาม
ร่างเดิมแหละ

นายบุญคุ้ม จันทศรีศรีวงษ์ (อุตรธานี) : ผมเสียใจที่
จะขอของคำคุณพัฒนา ก็อนึ่งขอยก ๆ ถัดกันแล้วไม่ตกลงกัน ก็
พัฒนาว่า “กรรมการแก้มันไม่ได้” ผมว่า “กรรมการแก้มัน
ไม่ได้แล้ว” เพราะกรณีมันจะเป็นไปได้ ในกรณีทวิ ส่วนการขอต่อ
คดีอื่น แต่คดีปรับ ทั้ง ในบางกรณีผู้ถูกปรับนั้น ไม่มีเงินชำระ
ตามคำพิพากษาเช่นยกตัวอย่างว่า ค่าปรับร้อยหนึ่ง ผู้ถูกปรับมีเงินอยู่
๕๐ บาท ก็ได้เสียให้ค่าแต่เพียง ๕๐ บาท อีก ๕๐ บาท นั้นของบ้าน
ตามมาตรา ๑๘ นั้นหาว่าเอาตามร่างเดิมแล้ว เงิน ๕๐ บาทนั้นจะต้อง
ยกให้แก่ผู้นำจับหมด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเอา เพราะว่าได้มาเพียง
๕๐ บาทไม่ตรงร้อยหนึ่ง ถ้าหากท่านเอาตามกรรมการแก้ไข ก็จะเสีย
เขาหลวงออกครึ่งหนึ่ง ค่าปรับมาได้ ๕๐ บาท น ให้ผู้นำจับไป ๒๕ บาท
แต่ได้เขาหลวงออก ๒๕ บาท นี่เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าแต่เดิมตอนหนึ่ง
เป็นทางหนึ่งที่จะได้เงินเข้าแผ่นดิน แล้วผมพิจารณาในทศมเรียนนั้นก็
ว่า ความจริงจริง ๆ นั้นในการจับ ในการลักลอบฆ่าสัตว์ตัด หรือการ
จับอย่างอื่นก็ ผมกฎหมายระบุให้เงินคืนผู้นำจับด้วยนั้น ความจริง
จริง ๆ นั้นผู้นำจับไม่มีหรอก ท่านประมาณ ๑๐๐ ราย ละเมิดอีก ๒-๓ ราย

โดยมากก็ไปไม่เข้า นายสี นายดำ มาตงแต่อกความจริงเงินห้าจับนั้น
ก็ทำรวกจับนั้นแหละเป็นใช้ได้ เพราะฉะนั้นแทนที่จะให้จับทั้งหมด ก็
เข้าเข้าหลอกลวงเสียครึ่งหนึ่ง นั้นผมเห็นว่าดีแล้ว ผมเห็นด้วยอย่างนี้ที่คณะ
กรรมการพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอเข้าใจกันแล้วท่าน ว่า
อย่างไรท่าน

ร้อยโท พันธุ์ นวลาง (ปรารภ) : ถ้าหมื่นที่พูดนั้นถูกมา
มาถูกปราย เมื่อถูกจับนั้น ในแง่ เจตนาที่อาชญากร จะไปคิดฉ้อฉลอะไร
เจตนาที่จะไปจับกุม เพราะเหตุความผิดอันข้อเท็จจริงว่า การจับกุม
ในกรณีพิพาทสันติวิธีอะไรก็ตาม ก็เจ้าพนักงานจับนั้นแหละเป็นตัวผู้จับ
จับนั้นเพื่อรักษารัฐเอารัฐไว้ ก็อันที่จริงสำหรับในเรื่องนี้ในฐานะที่มี
อยู่กับที่ซึ่งที่ถูกรับว่านั้นเป็นความจริงอยู่บ้าง แต่ว่าในกรณีอย่างนี้ ก็
เป็นการที่ทำให้สัมมรรคภาพที่ยังขึ้นแต่เป็นดังที่เขาคงจะได้ ถ้าหากว่า
ในกรณีที่ว่า เขาอาจจะรู้มาในทางอื่นด้วยอย่างหนึ่งอย่างใดก็ตาม แล้ว
เขามักจะหมิ่นทำกิจการงานให้มันขึ้น มันก็โผล่ในทางปราบปราม
สิ่งซึ่งเจตนาของพระราชบัญญัตินี้ ๆ ตั้งมาแล้วอย่างนั้นผมขอสนับสนุน
ว่า คงจะให้ไปตามเดิมคือที่เราตั้งใจที่จะปราบปรามกันหรือไม่
ถ้าปราบปรามเราไม่ควรจะหวง เพราะรัฐบาลจะค่าภาษาร้อยแปดพัน
ประการก็มาแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องมาเอาราย ได้หยาบหยาบจากนอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า สำหรับ
ในมาตรา ๔ ที่แก้ไขมาตรา ๑๑ ฉบับมาตรา ๒ วรค ๒ แล้วกรรมการ

แก้ จะให้คงไว้ตามร่างเดิมหรือทำให้เป็นอย่างกรรมการแก้ไข ผู้ใด
เห็นว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรเป็นตามกรรมการ
ที่แก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นว่าให้เป็นไปตามที่กรรมการ
พิจารณาแก้ไข

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ด่วนไปมาตรา ๑๖ ของบทว่า
แก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการแจ้งการพิจารณาครั้งที่ ๒
แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัติ
นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือ
ขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าทั้งประชุมเห็นสมควรให้
ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไป หมายเลข ๒ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง
กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

จัดตั้งกรมการข้าวขึ้นในกระทรวงเกษตร

ເທຊຸນ

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรมและชาวไทยเป็นสินค้า
หลักที่สำคัญอันดับ ๑ ของประเทศ แต่การดำเนินงานในด้านการผลิต
สินค้าเกี่ยวกับการผลิต เช่น การหาพันธุ์ คัดยววิชาการ คัดพันธุ์ และผสม
พันธุ์ การขยายพันธุ์ข้าว การศึกษาเรื่องดิน ไร่ ไร่ ไร่ การใช้เครื่อง
มือเครื่องใช้ ในการทำงานที่ทันสมัย การทำงานด้วยเครื่องจักร การปราบ
ศัตรูข้าว ฯลฯ การค้นคว้าเกี่ยวกับการรักษาผลิต เช่น การหุงนาง ฯลฯ
การค้นคว้าเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดินให้เป็นดินนา ซึ่งเป็นผลของการ
ค้นคว้าจะไปทำประโยชน์ได้โดยตรง ยังมีได้กระทำกันให้กว้างขวาง
เพราะขาดกำลังเงินและเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินงาน

เหตุการณ์ จึงสมควรที่จะตั้งกรรมการชาวชนเพชชยายงานทางในทาง
วิชาการและปฏิบัติในการค้นคว้าหาชาวพม่า ดัดด้วยการคิดค้น ผลิตพันธุ์
การขยายพันธุ์ชาวพม่า การศึกษาเรื่องอื่น การใช้ปุ๋ย การใช้เครื่องมือ
เครื่องใช้ ในการทำนาที่ทันสมัย การทำนาด้วยเครื่องจักร การเก็บผล
ผลิตโดยกลไกต่าง ๆ ตลอดจนการส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ที่ได้มาจากการ
ค้นคว้าแก่ชาวพม่า พ่อค้า และเจ้าของโรงสีทั่วประเทศ ซึ่งเป็นทาง

เพิ่มพูนคุณภาพและปริมาณในการผลิตข้าวให้ได้ผลเต็มที่ และจัดส่งไป
จำหน่ายยังต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น อนึ่งเป็นทางเพิ่มพูนรายได้ ของ
ประเทศ

(สำเนา) ๑๖๖ ๖๖๖๖๖๖ (๑)

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ (๑)

๑๖๖ ๖๖๖๖๖๖ (๑)

๑๖๖ ๖๖๖๖๖๖ (๑)

๑๖๖ ๖๖๖๖๖๖ (๑)

๑๖๖ ๖๖๖๖๖๖ (๑)

โดยที่เห็นสมควรควรแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖๕ หน้าพระราชกฤษฎีกาในกระทรวงเกษตรและปศุสัตว์

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการกสิกรรม
- (๔) กองตรวจวัดผลผลิตและเก็บภาษี
- (๕) กรมการประมง
- (๖) กรมการปศุสัตว์
- (๗) กรมชลประทาน
- (๘) กรมป่าไม้
- (๙) กรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลเสียที่หลวงสุนทรวิจิตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เกษตร : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๐ โดยมีหลักการว่า จัดตั้งกรมการชลประทานใน

กระทรวงเกษตร เหตุผลก็คือว่า เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศ

กสิกรรมและชาวไทยเป็นต้นค้าขายที่ค้าขายกันกับต่างประเทศ แต่การ

ดำเนินงานในด้านการชลประทานที่เกี่ยวกับการผลิต เช่น การทำพันธุ์

ข้าว การคัดเลือกพันธุ์ และผสมพันธุ์ การขยายพันธุ์ การศึกษาเรื่องดิน

และการใช้ปุ๋ย การใช้เครื่องมือเครื่องใช้ ในการทำนาที่ทันสมัย การทำนา

ด้วยเครื่องจักร การปราบศัตรูข้าว ฯลฯ การค้นคว้าเกี่ยวกับการรักษา

ผลผลิต เช่น การขังน้ำ ฯลฯ การค้นคว้าเกี่ยวกับการเปลี่ยนน้ำที่ดื่บ

ให้เป็นสินค้า ซึ่งเป็นผลของการค้นคว้าที่จะไปทำประโยชน์ได้ โดย

[illegible]

๑๑.๕๓ 14. นายทิม ภูริพัฒน์ (ฉบับราชทาน) : ข้าพเจ้ารักด้วยใจ
 ของกตัตตวรางพระรัตนอุยุดน ในกรรทกนฐนนิคกรการกระ-
 ทรงเกษศร ไตรแจงเหตุคนนทมนทนางอยม้าง . แล้วข้าพเจ้าก็ควา
 การชาพนม ไรความเนนการผลตตถลาคุมเฉพาะเดวณเทวณ มนเนน
 ททราบกนอยเตว . ราชานเนนสันคังราชอชกอนคบท . มาแต่ไหนแต่ไร
 แลว แต่เดวเรากมโตมกรมการชาอมา . แลวก็ปรากฏการทนางเรา
 โดยตตถอดมา . แลวเหตุไฉนเรากตองมาตงกรมการชาอชน ทานอว
 ภาเพอจะให้การทนางาไคผลตจนหรือเพอจะให้เพนพนรายค ให้แก่ประเทศ
 มากจนเนน ข้าพเจ้าเห็นวา ความจริงถลหาถวาไมมกรมการชาอนนเราก
 อาจจะทำไคตออย มีไรวาจะตองตงกรมการชาอชน เราตองเพนภาะ
 ให้แก่ราชฐวออีกมากมาย เพราะเราจะต้องมีอชบต มีชอวยอชบตหรือ
 รของอชบตแต่มีก้องต่าง . เพนเรนอกละถ่าน . ตำแหน่งทเพนชนนเราจะ

ต้องได้งบประมาณใช้เงิน เมื่อใช้เงินหนักเป็นภาระที่จะต้องเพิ่มให้แก่
 ราษฎร เวลานราษฎรต้องถูกเก็บภาษีอะไรแบบ ๆ ยับ ๆ มากมายเช่น
 แล่นหาทราบหรือไม่ว่าราษฎรเขารู้ของ กันมากแต่เวลาเวลาภาษีแทบจะทน
 ไม่ไหว แล่นหาในท่านจะต้องมาตั้งกรมการชาวนอก แล่นหาตั้ง
 กรมการชาวนาใน เช่น ท่านยอมทราบอยู่แต่ความเป็นการพยายาม
 แล่นหาในในเรื่องกรม คือถ้าหากว่ากระทรวงไหนได้เพิ่มตำแหน่งอะไร
 มากขึ้นก็มาถามราษฎรให้แล่นหาของของราษฎร โดยไม่คำนึงถึงความ
 จำเป็นในการบริหารตำแหน่งเพิ่มขึ้นนั้นมีความจำเป็นสำคัญมากน้อยเพียง
 ไດ เวลานท่านได้ทราบหรือไม่ว่าตามกรมกองกระทรวงต่าง ๆ นั้นมี
 ข้าราชการที่เหตุต้องมาคอยขึ้นขึ้นมาก ขาพเจ้าทำให้ท่านสืบสวนได้ ว่าถ้า
 นเติมยพพนักงานเจ้าหน้าที่บังคับบัญชาเขาเวลาในราชการนั้นเอง โดย
 ความยินยอมของหัวหน้าราชการบางแห่งไปศึกษาวิชาธรรมศาสตร์และ
 การเมือง พอมาขึ้นชื่อแล่นหาขึ้นไปศึกษาวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง
 บาง ๆ ศึกษาวิชาอื่นบ้างในเดิณราชการเช่นหมอยมมาก ถ้าท่านไม่เชื่อ
 ท่านลองสืบ ท่านลองสืบดูราชการเดิมอยู่แล้ว ท่านลองไปสืบดูว่า
 มีหมอยมศึกษาวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ข้าราชการที่เป็นนักศึกษาวิชา
 ธรรมศาสตร์และการเมืองนั้นเข้าไปเรียนวิชาที่มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์
 มอญแทบทุกกระทรวง ขาพเจ้าเห็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นการทว่าคนไม่พอ
 งานบางอะไรบางเดิณนั้น ขาพเจ้ารู้สึกเสียใจเหตุนี้เกินทไม่เห็นด้วย
 ทกกระทรวงนั้นพยายามที่จะอ้างว่าหน้าที่ของตนจำเป็นมีความสำคัญ มาก
 น้อย แล่นหาตั้งกรมในกรมขึ้นบ้าง เหตุเป็นภาระที่จะเพิ่มให้แก่
 ราษฎร ฉะนั้นจะต้องแบกอยู่บนบาทงต้องบ่าต้องไหล่ของราษฎร
 ยิ่งกว่านั้นท่านดูว่าชาวนาเป็นผลผลิตสำคัญ ๆ แล่นหาจะมีผลอย่างไร

ชนที่ดูถูกดูเหยียดไม่น้อยเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าเราจะพิชิตพวกคนเถรของชาวชอง
 เราได้ทำมโนกรรมแต่เพียงแต่ห่อหุ้มห่อคลุมแต่คนเถรเท่านั้น เราทำ
 ได้มากกว่านี้ด้วย ทนถนอหาความผิดของคนชองจนกระทั่งคนชองผิดผิด
 อย่างฉุนฉะ อย่างฝ่ายนเรศวรต้องชอนไชเข้าคืบในประตึกมากมาย แล้ว
 ทนถนอในถ้ำหาญของฝ่ายนเรศวรแผนกฝ่ายเรายังคงเป็นว่าเราควรตั้งกรมการ
 ฝ่ายชนมาชกบ้าง เพราะว่าเราไม่ควรตั้งฝ่ายมาจากดั่งประเทศเดียว ให้
 ปลดฝ่ายมาชก ในประเทศไทย ถ้าตั้งกรมการฝ่ายชนมาชกให้มากใช้
 ด้อยในไทยมาจากดั่งประเทศ เพราะเรามีความหยาบของชนมาชก
 เป็นกรรมของชนมาชก นอกเหนือเหตุผลของฝ่าย แต่ทว่าเมื่อตั้งกรมการ
 ฝ่ายชนมาชก ก็ยังมีกรมการไปชอนไชอีก นอกในเทศมณฑล แล้วความจริง
 ถ้าหากว่าต่อไปเมื่อตั้งกรมการฝ่ายกรมการไป เช่น ถวาย กษาจรม
 ชนมาชกบ้างละ ก็ด้อยเป็นต้นคำคำชกมาก เป็นอาหารทวงเบรมาแต่
 ชอนแต่ชอก พอเกิดมากกนถดถอยทีเดียว แล้วขอตั้งกรมการถดถอย
 มาก ในเมื่อตั้งเช่น เมื่อตั้งกรมการราช กรมการฝ่าย กรมการไป แล้ว
 ก็ยังมีเจ้าหน้าที่ตั้งกรมการชอนไชอีก เหตุของตั้งเจ้าพนักงานชอง
 จังหวัดบ้าง ชาวอำเภอบ้าง แล้วทว่าต่อไปถึงชนที่จะตั้งตั้งกรมการ
 ถดถอยชนมา เกิดมีถดถอยอำเภอชอนไชอีก ก็ด้วยจังหวัดชอนไชอีก มีนมาก
 มากเหลือเกินที่ระต้องเพิ่มการให้เกรียงไกร ให้ด้านท่านคงทราบแล้วว่า
 บ้านเมืองของเราเต็มไปด้วยการที่จะเพิ่มตำแหน่งตั้ง ให้เกรียงไกรการ
 เงินเดือนของไม่มีที่จะไป แล้วขอเพิ่มขึ้นบ้าง เพิ่มตั้งชนมาชก เป็นต้น
 ว่า เช่นตำแหน่งถึงชนเขกเดิมอัตรา ให้ได้กัฟชาอำมริชชนมาชก
 อย่างถดถอยหรือของกัฟชลาชชไรหัดกัน เมื่อถึงตั้งชนมาชกชอนไช
 แล้วไม่มีไป ก็เป็นผลจตุรชนมาชก เมื่อตามคเดิมบ้านเดิมเมืองไปหมด
 เช่น ตั้งทนายตำแหน่งมากที่ดักคช น้อยลงจนจะพอดูหา

ประจักษ์สภาพผู้แทนราษฎร : นี้ ท่านว่าเฉพาะเรื่องเฉพาะ
นายทิม ภริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : เพราะฉะนั้นข้าพ
เห็นว่าเขาไม่จำเป็นต้องตั้งกรรมการขึ้น เพียงแต่ทำให้เป็นของ
เห็นได้ แต่ว่าถ้าหากว่าพนักงานผู้ใดเห็นว่าไม่ตั้งกรรมการขึ้น
สามารถทำได้ ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะพิจารณาในการที่เห็นด้วย
จนบรรลุภาพได้แต่

จนวิเทศกรรมการ (เพชรบุรี) : ท่านถามว่ากรมเกษตร
อีกปรายไปเมื่อครั้งนั้นคงเข้าใจประวัติศาสตร์แต่คงเดิมนั้น ท่านว่า
เราไม่เคยมีการจัดการมาแต่เดิม แดงกยงตามาโดน ท่านเข้าใจ
ว่า คงแต่เดิมนั้นเขาเป็นกระทรวง คือเขาเป็นขอคำบัญชากรมประ
มาตังแต่โบราณ ท่านถามไปแดงหรือว่าเดิมนั้นกระทรวงใหญ่
ประเทศนั้นอยู่ ๔ กระทรวง คือ เอยง คง คง มา ท่านเห็นไหม
กระทรวงนั้นเป็นกระทรวงมาแต่เดิม และเรามาตามมาตามมา
คนไปขอกระทรวงมาเขาสืบ แดงกยงมาเป็นกองเป็นกองอะไรต่าง
เหล่านั้นคงจะจัดตั้งเป็นกรมขึ้นเองนั้นเอง นั้นแหละมันยังไม่
อย่างเก่าเลย เก่าเขาเป็นกระทรวงมา ท่านเข้าใจไหมละ ก็กระทรวง
เขาเอง เพราะฉะนั้นเมื่อมาตั้งเป็นกรรมการขึ้นแล้วเขาก็ควร
ตั้งขึ้น กรมการปลัดทูลยังให้เป็นกรมได้ ปลัดทูลยังไม่ถึง
กระทรวงอื่นหรือเป็นขอใหญ่ของประเทศเลย แดงกยงให้เป็นกรม
ปลัดได้ คือกรมประมง ก็ขอเดิมนั้นมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ทำไมจะไม่
เป็นกรมไม่ได้บ้างละ เพราะฉะนั้นกรมการขึ้นมานั้นเป็นกรมธรรมดา
เราจะให้ท่านเข้าใจว่าต่อไปจะมีเป็นกรมการกสิกรรม กรมการอ้อย กรม
การอะไรต่าง ๆ นั้นก็ควรจะขึ้นเป็นงานขึ้นใหญ่ขึ้นแต่ถ้าขึ้นเป็น

ได้ ในเหตุการณ์ข้างว่าการที่จะขยายการทดลองการค้นคว้างานขาดกำลัง
เงินขาดกำลังงาน ขาดกำลังเจ้าหน้าที่ ก็จะคงเป็นกรมการชาวนา ยัง
แปลกใจอยู่ว่าเมื่อเป็นกองการชาวนาอยู่ ไม่มีเงินจะให้แค่พอเป็นกรมการ
ชาวนาจะให้เงินนั้นน้อยยิ่งไหน และตอนเมื่อเป็นกองการชาวนาเจ้าหน้าที่
อยู่เท่าไร เวลาขึ้นเป็นกรมการชาวนาจะต้องเอาเจ้าหน้าที่ทนนไป เพราะ
เหตุว่าถ้าเป็นกรมการชาวนาแล้วเราจะต้องมีใครคนง่าย ๆ โดยไม่มีวิชา
การนั้นมันเขาไปยาก ตอนพูดถึงประวัติของเรื่องเกษตร กรมเกษตรแต่
เดิมเคยมีการปลัดคือและการประมงอยู่ด้วย การที่จะแยกปลัดคือคิด
หรือการจะแยกประมงก็คิด เช่นนั้นมาพอทำใน ๓ เดือนมากรมเกษตรกลายเป็น
มาเป็นกรมการปลัด กรมการเพาะปลูกอยู่แต่ เพราะฉะนั้นกรมการ
ชาวนาจะแยกไปจากกรมการปลัดนั้น มันกลายเป็นว่าจะไปตั้งหน่วยอีก
หน่วยหนึ่ง ซึ่งการดำเนินงานต่อไปอาจจะลำบากถึงเหตุนี้ ขาดเจ้า
กษัตริย์ขอให้ทางฝ่ายคณะรัฐประหารพิจารณาในเรื่องที่ว่าควรตั้งหน่วยเมื่อ
ประมาณ ๒๔๖๘ หรือ ๒๔๖๙ ในระหว่างที่ข้าพเจ้ารับราชการอยู่ รัฐประ
หารนั้นมันมีแผนนโยบายที่จะแยกฝ่ายที่ดิน คือหมายคือหมายว่าการปฏิบัติ
กรรมตามที่นักวิชาการช่วยกันต่างหากจากกัน เพราะเหตุว่าถึงเห็นแต่ที่ว่า
นักวิชาการโดยมากไปตั้งอยู่ข้างหน้าไม่มองทางที่จะไปถึงได้ที่จะแยกไว้ก็ทำ
ให้นักวิชาการต่าง ๆ นา ๆ รู้สึกพลอยจะปลื้มชอบปลื้มใจ แต่ว่าโครงการอัน
นั้นหายไป ตอนพูดกันถึงว่าถ้าหากว่าเราไม่ตั้งกรมการชาวนา เพียงแต่
ว่าให้มีกองการชาวนา เราขยายการค้นคว้าทดลองโดยทางรัฐบาลให้เงิน
เพียงพลและขยายหน่วยต่าง ๆ ทางจังหวัดหรือที่ส่วนภูมิภาคนั้น จะเป็น
หน่วยเขต หรือหน่วยภาคอะไรก็ตามเถิด หมายความว่าเรานักวิชาการ
เพิ่มขึ้น เราอาจจะเพียงงบประมาณในการทดลองและการค้นคว้าหาข้อ

มาก แต่ว่าเราจะประหยัดเงินในทางตงกรม เพราะเหตุว่าถาวรศักดิ์แยกกรม
 ออกจากกัน เราจะต้องมีอธิบดีขึ้น เราจะต้องมีเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จนเป็นการ
 เหมืองงบประมาณ แต่ว่าการที่จะเพิ่มงบประมาณในทางทวาชยายแยกนัก
 วิชาการขึ้นแล้ว ถ้าหากว่ารัฐบาลได้พิจารณาทางโรนินแล้ว คณบดีควร
 จะเห็นเป็นพิเศษจะเห็นได้ไปในทาง ในฐานะนักวิชาการหรือคนเรียว
 ชาญเรื่องนั้นเขาจะอยากจะทำให้รัฐบาลคิดตอน ร่างพระราชบัญญัติไป
 แล้วพิจารณาปรับปรุงกับเจ้าหน้าที่ ยังไม่สายเกินควร ถึงแม้ว่าจะใช้
 เวลาอีก ๒-๓ เดือน นอกเข้ามาใหม่จะดีกว่า ขอให้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่
 เกตุานมนคล้าย ๆ กันว่า ฝ่ายวิชาการเทคนิคเขยด รัดกันอยู่เนี่ยตัวใดจะไป
 ไหนไม่ได้ คือมันจะรัด เพราะเหตุว่าชนพิเศษในกรมหนึ่งมันจะมีคนต้อง
 คน เราจะต้องเห็นได้ว่านักวิชาการต่าง ๆ นา ๆ ออกจากการทำการไป
 ทำงานส่วนตงกรม ไปอยู่ตงห้างฝรั่งกัน อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นานเข้าคล้าย
 เกล็ดขึ้น ถ้าหากว่าทางรัฐบาลได้พยายาม พิจารณาระบบขยาย หรือ
 ตั้งเสริมกำลังนำใจของนักวิชาการขึ้นให้มาก ๆ แล้ว เราจะได้ประโยชน์
 ในการบริหารราชการแผ่นดินขึ้นอีกมากทีเดียว ไม่ใช่แต่กรมการชาว
 อย่างเดียว อาจจะเป็นประโยชน์แก่กรมอื่น ๆ อีกมาก เพราะฉะนั้น
 เรื่องนี้จึงประสงค์เพื่องาน ขอให้ทางรัฐบาลได้พิจารณาโดยค. โดยไม่
 ตงกรมการชาว คือขยายกิจการในของกรมการชาว รัฐบาลให้เงิน เพราะ
 เหตุว่ากระทรวงเกษตรจะเป็นกระทรวงที่ไม่ค่อยได้รับเงินงบประมาณ
 พอสมควร ยกตัวอย่างงบประมาณประจำปีนี้ กระทรวงเกษตรได้ไม่
 ถึง ๕ เปอรเซนต์ ราว ๒ เปอรเซนต์เศษ ๆ ของเงินงบประมาณทั่วไป
 เพราะฉะนั้น ถ้าหาก คิดจะ ตงกรม อย่างนี้แล้วก็ ขอให้ พิจารณาทายแยก

ของผู้ที่อุปถัมภ์การชั่วคราวก่อนการรับตำแหน่งแล้วเราจะได้อะไรตอบแทนมาก ถ้าหากว่าเราจะตั้งกรมขึ้นอีกอย่างก็ตั้งดูยกหูหัวหน้าของชนในบริษัท และขอยางรายก็อาจจะเอาคนอื่นมาเป็นบริษัท ซึ่งอาจทำให้เสียกำลังน้ำได้ของคนที่ทำงานอยู่ได้ และยกหูหัวหน้าแผนกขึ้นเป็นหัวหน้าของแผนกเพราะฉะนั้นเราจะยกอย่างนี้เป็นหน่วยปกครองขึ้นต่างหากยกขึ้นมณฑลเปิดออกมา ถ้าหากว่าเราอยู่ในกรมกสิกรรมนั้น ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงก็มองดูแล้ว... ต่อไปจะขยายงานเป็นในทางวิชาการมากขึ้นเท่าไรนั้นเพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ อาจจะขอให้รัฐบาล ได้ใครสักคนตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว... ถ้าหากจะถอนไปพิจารณาแล้วให้ถ้าหากว่าเราหาหนทางหาเงินทองได้ ถ้าหากว่า ขยายทาง ขยายวิชาการ ได้ไป... แล้วงานจะไปติดจากที่จะมาตั้งกรมอีก เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้มันเป็นเรื่องจริงของรัฐบาลที่จะพิจารณา ถ้าหากว่าถอนได้ และต่อไปแล้วถ้าหากว่าเราหาหนทางหาเงินทองไม่ได้ ถ้าจะตั้งขึ้นมาอีกก็ทักขยงไม่ด้วยจนเกินไป

๑๒.๑๖ น.

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระป๋อง) : ในการทบทวนรัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติฉบับนั้นขึ้นมา เพื่อต้องการจะยกฐานะและกิจการงานต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น คือต้องการจะขึ้นตามความเป็นจริงเพื่อนำมาใช้ทุก ๆ หน่วยงานจะกระทำการโดยสะดวกและดีได้มานั้น จากการศึกษาการตั้งกรมและมาจากการเห็นสมควร แต่อย่างไรก็ตามการตั้งรัฐบาลเดิม ๆ ในเรื่องงาน การรับของของงานนั้นมากน้อยภายใต้งบประมาณที่กำหนดทางรัฐบาลจะทำให้เป็นไปอย่างเท่าเทียมกันหรือไม่ ในเมื่อเจ้าหน้าที่ไม่พอ และกิจการงานนั้นไม่ขยายขึ้นแล้ว พัดกันอย่างไร ๆ

เราคนเดียวเราจะไปทำงานทุกสิ่งทุกอย่าง คือพูดกันง่าย ๆ กรมการ
กฏกรรมหรือกรมเกษตราธิการ ในเมืองนั้นมีกรมกันอยู่แห่งเดียว อธิบดี
คนเดียว งานหลายอย่างทำที่ในกระทรวงนี้ เมื่อทำไม่ทัน พวกเรากับคนอื่นเขา
ว่าเขา กระแทกใจเขา ค่ำเขา แต่พอที่ในกรมทางรัฐบาลต้องการปฏิบัติให้
เป็นไปตามความประสงค์ ของพวกเราหรือของชาวนา เพราะฉะนั้น
ความสำคัญอย่างไร รัฐบาลมีความสำคัญอย่างไร แต่ประเทศไทยได้สร้าง
อุดมการณ์ได้ก็เพราะใคร ก็เพราะข้าพเจ้าใหม่ ก็เพราะชาวนาใหม่
นั้นแหละเป็นสิ่งที่ทราบกันอยู่แล้ว ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องถามเรียนใน
ที่นี้โดยละเอียด เพราะฉะนั้นในเมื่อภาวะการณ์ของโลกเป็นเช่นนี้เราจะ
เห็นได้ว่าทุก ๆ ประเทศในระหว่างนี้ ในต่าง ประเทศนั้นเขาได้พยายาม
และเขาพยายามเร่งรัดในเรื่องการทำงานอย่างมากายก่ายกอง รัฐบาล
เขาก็มี ที่ดินไม่เหมาะสมเหมือนอย่างประเทศเรา เขาเอาที่ดินมา
ปัดขนาบ เขาเอาที่ดินมาทำอย่างนั้นอย่างนี้ ขอบประเทศโดยทั่วเขา
อย่างถึงต่างประเทศนั้นไม่ ไ้แกดังจะนำมาพูดในที่นี้ ขอพูดว่าข้าพเจ้าไป
เมืองนอกมา ข้าพเจ้าจะไม่พูดเช่นนั้น แต่อ้างใคร ๆ ก็ทราบอยู่แล้ว
ประเทศต่าง ๆ ทางฝรั่ง เขาเร่งในเรื่องอาหารการกินคือเคยด้วยข้าว
นึ่งเพียงใด แค่นี้ อย่างไร เพราะฉะนั้นเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว คน
ในเมื่อถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ของเรานี้ไม่พออีกแล้วที่จะขยายในการที่จะบำรุง
ชาวนาหรือการชาวนาให้มันเจริญหรือวัฒนาขึ้น ๆ ขึ้นไปนั้นก็เห็นถ่วงมาก
เพราะข้อเท็จจริงมันมีอยู่แล้วว่ามัน ๆ ได้ยังทำงานหลายอย่างไม่ได้ เขาระ
ฉะนั้นในเมื่อทางรัฐบาลจะอนุมัติให้เป็น ไปตาม สำนึกเคยรักของ ด้วย
ประการต่าง ๆ ในเรื่องนาของชาวนามาแล้ว ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกินว่า
ทำไมท่านจึงมักจะคอยชักช้า เพราะฉะนั้นความความว่ารัฐบาลจะทำได้

ไม่ทำก็ไม่ดี ที่นี้จะเอาอันอย่างไร ผลที่สุดบาปอันนี้ก็ตกอยู่กับประชา
ชนเอง ครองหนึ่งท่านบอกดำทำไมไม่ทำอย่างนั้นไม่ทำอย่างนั้น ทำไมไม่
ขยับขยาย ทำไมจึงไม่ให้งบประมาณ ทำไมไม่เพิ่มคนเข้า เมื่อท่านไม่
มีคน ต่อมาอีกครึ่งหนึ่ง พอสถาธิปัตย์เห็นด้วย กลับบอกดำเอาอย่าง
นั้นไม่เอาละ เบื้องไปบ้าง อะไรไปบ้าง เป็นชายแก่ไปอีกแล้ว แต่
เมื่ออย่างนั้น รัฐบาลจะพิจารณาของประเทศไทยจะเจริญก้าวหน้าได้อย่างไร
ประชาชนไม่ได้รับผล เพราะฉะนั้นในชนชาติเราจึงเป็นอย่างมากใน
ฐานะที่พอจะทราบเป็นผู้นำของพี่น้องชาวักติกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ
ชาวนาเรา ควรจะสนับสนุน เรืองขึ้นเพื่อรัฐบาลจะได้ขยับขยายมีเจ้าหน้าที่
มากมายออกไปทำการช่วยเหลือให้เต็มไม้เต็มมือต่อไปในอนาคต

๑๒.๑๗ น.

นายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร) : โดยเฉพาะร่างพระราช
บัญญัติเรื่องที่ว่าปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม เมื่อจะตั้งกรมชาวนา ตาม
ธรรมเนียมเจ้าไม่เห็นด้วย คือว่าตามที่ท่านผู้แทนกระษัตริย์เมื่อก่อนเคยว่า
กับรัฐบาลเราไม่ได้เอาใจใส่บำรุงนามาแต่ไหนแต่ไร เป็นเรื่องแบบนี้
แต่ว่าแท้ที่จริงรัฐบาลได้เอาใจใส่บำรุงการนามาแต่ไหนแต่ไรแล้ว อย่าง
ที่ท่านผู้แทนเพชรบูรณ์ถึงประวัติของกรมการชาวนาเช่นเดียงกัน คือว่า
เคยมี องค์ คลัง นา นานขึ้นคือมากเป็นกระทรวงเกษตร ที่เรียกว่ากระทรวง
เกษตรจักร ไม่ใช่ว่าได้ล้มเลิกไป แต่ว่างานของกระทรวงเกษตรตาม
ประวัติที่เขื่อนมานั้น ปรากฏว่าต่อมาภายหลังก็ไม่ได้ใช้ในทางวิชาการ
เท่าไร เพียงทำหน้าที่ทางทะเบียนที่ดินแหละ เพื่อให้ราษฎรได้มีที่นา
เป็นดีเป็นส่วน และก็มีโฉนดแน่นอน มีการเขียนข่า มีการจับจอง
อะไรนั้น เป็นงานของกระทรวงเกษตร ซึ่งสืบเนื่องมาจากกระทรวงนา

ที่ท่านผู้แทนพระบรมฯ แปลว่ารัฐบาลคงแต่ไหนแต่ไรมาไม่ได้ทิ้งเรื่อง
การทำงานเลย แต่ขั้นตอนการเกษตรนั้นเจริญแพร่หลายขึ้น เช่นเป็นการ
ประมงบ้าง เป็นการปศุสัตว์บ้าง เป็นการรักษาสัตว์บ้าง ท่านผู้แทนที่บอก
ว่าคงต้องการชาวชนเพื่อจะได้มาช่วยการทำงานให้มั่นคงยิ่งขึ้น ขอโทษเกิด
ข้าพเจ้าคิดว่าท่านเข้าใจผิด "กสิกรรม" ก็คือการทำนาอันหนึ่ง การไถนา
แปลตรงๆทีเดียว แต่ถ้ามองจะมาถึงกองการชาวนาก็สำหรับช่วยการทำงาน
ก็แปลว่าไปช่วยกันกับกองการกสิกรรม แยกออกจากกองการกสิกรรมแบ่งมา
เป็นนาส่วนหนึ่ง แต่กสิกรรมไปทำแต่เฉพาะส่วนในพระอาราม ท่านผู้
แทนเพราะเหตุผลในข้อที่ท่านบอกไว้แล้วว่าจะขยายทางวิชาการ ทาง
ปฏิบัติการ ก็หาว่าคงต้องการชาวนาไม่ใช่วิชาการ มันเป็นในทาง
เจ้าหน้าที่ทางราชการจะต้องเพิ่มขึ้น เช่นอย่างว่าอธิบดีกรมการชาว
นั้นคือข้าราชการทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่เป็นเพิ่มผู้ชำนาญการพิเศษเฉพาะการ
ชาวนาหรือการทอผ้า เพราะฉะนั้นถ้าหาว่าขยายทางวิชาการทางปฏิบัติ
การอย่างว่า ข้าพเจ้าเห็นว่า น่าจะเพิ่ม ผู้ชำนาญการพิเศษ ในทางทำนาก็
จะดีเสียกว่า เพราะว่าผู้ชำนาญการพิเศษทำมีเหตุผลที่เห็นชัด สืบกันจะเพิ่ม
เจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ใช่มีความชำนาญเป็น พิเศษในทางทำนา มันมันก็จะเพิ่ม
ผลเสียหลายแก่ประชาชน แก่ราษฎรเสียด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นถ้าเพิ่ม
ให้มากจนราษฎรก็ยังเดือดร้อนมากขึ้น ไม่ได้ช่วยอะไรหรอก ข้าพเจ้าจะขอ
ติอย่างให้เห็นง่าย ๆ เช่นอย่างว่าการใช้ปยุเป็นต้น กรมการกสิกรรม
สนับสนุนอย่างนี้จะให้ชาวนาได้ ใช้ปยุกันทั่วถึง ในต้นปีถึงกับบอกว่า
อย่างทางจังหวัดสมุทรสาคร บอกว่าใครไปซื้อปยุที่อำเภอก็ได้ จะคิด
ราคาเท่ากับซื้อที่กรมกสิกรรมทีเดียว ก็เป็นเหตุให้ชาวนาทางจังหวัด
สมุทรสาคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อำเภอกระทุ่มแบนซึ่งเริ่มที่จะนิยมใช้

ปุขณมากเจ้า ซึ่งแตกอนันเคยมารชอกรรมการกสิกรรม มันไปชดถน
 ทอเกอ ปราบฏวาทอเกอขายแพงกวากรรมการกสิกรรมถึงก โดละ๒๘
 สดากก็... จึงได้มีชาวนา มุงคน มาบอกข้าพเจ้ามาเจ้า ให้ฟังอุทธรณ์
 ประทศไว้ว่ากระตือรือร้นแต่ทำไมถึงแพงกว่า ในที่สุดพอเห็นตามันไม่
 ยอมชอกนารชอกรรมการกสิกรรม... เขาก็ยังยืนบอกขายแพงกว่า
 ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์อะไรขอเอาความจริงมาพูดกันดีกว่า... คือในที่สุดก็
 พอกันไปชดถนเกอแพงไปก โดละ๒๘... จึงจะตั้งหน้มนเงินน้อย
 ตัวหรับคนมั่ง... แล้วชาวนามันก็จะเดือดร้อน เพราะฉะนั้นในการที่จะ
 เพิ่มกรรมการกสิกรรม... ข้าพเจ้าคิดว่าทางกระทรวงเกษตราธิการได้พยายาม
 รัทกกรรมการกสิกรรมให้มันดีขึ้น ปรับปรุงเจ้าหน้าที่ให้ดีขึ้น ให้
 ปฏิบัติข้อควรศึกษาอย่างจะดีเดี่ยกว่าอย่าที่จะว่าผู้แทนฝ่ายบ้านไม่เห็นแก่
 ชาวนามันไม่เป็นความจริงเลย... เพราะเหตุว่ากระทรวงเกษตราธิการเอง
 ใหญ่เกี่ยวกับการทำนาของ... กรมชลประทานก็แต่สำหรับชลประทาน
 อย่างนี้เป็นต้น... กรมการกสิกรรมก็สำหรับการทำงานอย่างที่เคยปฏิบัติมา
 แล้ง... แต่ปฏิบัติอยู่จนเคยจน... ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าไปปรับปรุง
 กระทรวงมหาดกรมโดยเพิ่มขึ้นอีก... ก็จะต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในทางบูรณะ
 ให้มันมากขึ้นชดถนกับค่าเห็นลต่าง ๆ... ตลอดไปถึงทุกจังหวัดก็ควรค่า
 นาทางนั้น... ก็จะต้องมีผลลต่าง... นายอำเภอเขชน... เงินอุดหนุนเป็นเงิน
 มีหนึ่งหลาย ๆ ล้านบาท... เอาเงินเหล่านี้ข้าพเจ้าคิดว่าเอามาใช้ ในการ
 ที่จะส่งเสริมกรรมการกสิกรรมให้การทำนาดีขึ้น... เขามาส่งเสริมการ
 ชลประทานให้มีการชลประทานชดถน... การใช้เงินช่วยชาวนาให้มากขึ้น
 เงินที่จะเสียไปอย่างที่เรามาใช้ ในการชดถนจะดีเดี่ยกว่า... หรืออย่าง
 ที่ว่าเห็นเพื่อจะเห็นแก่ชาวนาจริง ๆ... แล้วข้าพเจ้าก็ยังจะคิดว่าความที่พูด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่าน บอกว่าการ เชื้อสโตนดา ซึ่งฉันมีมา
นานแต่เดิรมีจริง ๆ หากฉันจะให้เงินที่ได้จากข้าวที่เชื้สโตนดาไป
ฉันเอาข้าว กับเอามา ให้เป็น ประโยชน์ แก่ชาวนา คือกระทรวงเกษตรฯ ให้
นำค่างวน ข้าพเจ้าก็จะเห็นดีเห็นงามไปอีก เพราะฉะนั้นหากฉัน
จะนำ ทำค่างวน ก็ดีฉันจะดูผ่าน ๆ ไม่ถกหรือขอ ขอยก จะให้เพิ่มเงิน โดยวิธี
ในวิธีการขายเนื้อ ไม่ ใช่เพิ่มเงินให้มากนักสำหรับจะโยกยอนหาเงินให้
เดี๋ยวนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรที่กระทรวงเกษตรฯ จะขอเงินจาก
ไปเพิ่มเงินขายค่างวนแทนเขียงใหม่ทำค่างวน แลขอเงินจากธนาคารอย่างอื่นใหม่
ค่างวน ขอยกค่างวนจริง ๆ ขอยกให้เงินรวมให้ต่อไปในครั้งต่อไปโดยคง
ผูกค่างวนเป็นการสมควรกว่า

๒๒.๒๕ น.

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ (ฉะเชิงเทรา) : ความจริง
เท่าที่ประมอดฟังดูเสียงฝ่ายค้านแล้วก็ไม่ค่อยถนัดนักที่จะ คำนวณให้คง
กรมการข้าว แต่ก็โดยวิธีแห่งการ คำนวณพยายามคิดคงอย่างนี้
อย่างหนึ่งขอประมอดประมอดอีกจะบอกกล่าวบ้านเมืองน้อยขอต้องการ
ความเจริญ ฟังเสียงฝ่ายค้านแล้วหลายท่านก็เป็นห่วงว่าจะเปลืองเงิน
งบประมาณ เป็ดองเจ้าหน้าที่ ถ้าเมื่อเราต้องการขายงานในเมื่อความ
จำเป็นความเจริญของบ้านเมืองแล้ว ทำไมเราจะใช้จ่ายบ้าง ทำไมเรา
จะเพิ่มบ้าง เราจะไม่ทำหรือหรือ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ขอ
จึงก่อนให้ฝ่ายค้านได้ระดมความคิด เรื่องกรมการข้าวคงจะเป็นเรื่องทั่ว
ของการข้าวในกรมการกสิกรรมนั้นไม่สามารถที่จะช่วยช่วยได้ช่วย
หรือดำเนินการกิจการให้สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ว่า ข้าง นั้น เป็นสิ่งสำคัญ
ประเทศไทย และชาวนานั่นเป็นกระดูกสันหลังของประเทศไทย กรม
รู้ถึงว่าขึ้นค้ำอย่างยังที่รัฐบาลได้เห็นพระราชบัญญัติ ปรับปรุง กระทรวง

ท่านคงทราบอยู่แล้วว่าการทำนาของเราใน อดีต มา เป็น อย่างไร ก็ เป็น
 อย่างนั้นตั้งแต่ปู่ย่าตายายเรา มา ถึง การ กัด การ คัด เน้น กัด กรัด การใช้
 ปุ๋ย กัด ตลอดจนวิธีการอื่น ๆ เป็นอย่างไร ก็ เป็น อย่างนั้นแหละ เพราะฉะนั้น
 ใน ฐานะ ที่ นานา ประเทศ ได้มีการเคลื่อนไหวก่อนหน้านี้แล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่า
 ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยก็ย่อมจะต้องค้นคว้า และนำที่จริงของตนซึ่งเป็น
 พิเศษกว่านาของประเทศ ใน ฐานะ ที่ เรา มี การ ราว น ดัง ออก นอก มาก กว่า
 เพื่อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอแนะให้ท่านทั้งหลายช่วยกันคิด
 ค้นคว้าหาวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ให้ชาวของเรา
 นั้นคนกาพัฒนา และทำอย่างไรให้ชาวของเราได้ผลิตได้มากขึ้น
 เพราะว่าชาวของเรายังผลิตได้ไม่มากนักเท่าไรก็ย่อมหมายความว่า เรา ย่อม มี
 โอกาสส่งออกนอกได้มากกว่านั้น และหากเราสามารถส่งออกให้ได้ออกมาก
 เท่าไรก็ย่อมเป็นธรรมดาและเป็นไปตามศัพทที่จะเป็น รายได้ เพิ่มพูนให้แก่
 ประเทศชาติมากขึ้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอแนะให้ท่านทั้งหลาย
 ช่วยกันคิดค้นและขออวดชวนให้ ผู้ เกษตร กิจ ทาง นานา ได้ ไป รีด สืบ สืบ นานา
 น พืช เป็น สืบ นานา และ เป็น เครื่องหล่อเลี้ยงน้ำใจให้ชาวเราได้มีแก่จิตแก่
 ใจทำรายได้ ให้แก่ประเทศชาติ

๑๒.๓๑ น.

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) : ปัญหาเรื่องที่เราจะต้อง
 เสริมการกลั่นกรอง โดยเฉพาะเรื่องข้าวของประเทศนี้นั้น อย่างว่าแต่
 สมาชิกสภาผู้แทนเราในรัฐสภา แม้แต่เด็ก ๆ นักเรียนหรือผู้ซึ่งมีความ
 วิชาภาษาไทยดีแล้ว ก็คงจะรับของกัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่าภาษาไทยอยู่ได้ทุกอัน
 นานกเนืองมาจากชาว เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราจะบำรุงข้าวของเราให้
 ชาติของตั้งปัญหาขึ้นมาไม่ต้องพูดถึงได้ ทุกคนต้องบำรุงด้วยกันทั้งนั้น

แต่ด้วยบ้านผมเราจะทำด้วยวิธีใด ได้มีสมาชิกฝ่ายค้านหลายคนที่เห็นว่า
คือเราเห็นพ้องต้องกันมาแต่ทุกใจ ฝ่ายที่เราควรจะทำบ้าง แต่ว่าสำหรับ
ด้วยวิธีแยกกรมแยกกระทรวงนั้นไม่มั่นใจ ปัญหาที่มีทั้งคุณและโทษ
โทษหนักคือว่าเราจะคงเสียค่าใช้จ่ายมาก ปัญหาที่เราจะสร้างโดย
ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก มาขึ้นกับสมมติวิธีโดยให้ได้รับประโยชน์ (ค่าเทียม
กับเหมือนหนึ่งทั้งกรมขึ้นมานี้ จะทำได้ไหม ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถ้าหากว่า
เราจะสร้างนั้นมันจริง ๆ แล้ว เราคงสามารถจะทำได้ เพราะถ้าเป็น
อย่างหลังมีเจ้าหน้าที่ของข้าพเจ้า ๒-๓ คน พวกเขายกขึ้นซึ่งอธิบาย
ว่าการตั้งกรมขึ้นขึ้นการเสียค่าใช้จ่ายในทางราชการมากกว่าในทางวิชา
การ ตามเหตุผลของรัฐบาลที่เสนอมาเพื่อที่จะให้มีบรรดาศักดิ์ข้าพเจ้าใคร
ที่จะยกชื่อเค้าจริงให้ท่านรัฐมนตรีว่าการเกษียณตัวบัสกิดน้อย หรือ
สถานทราบไว้ด้วยว่าเคยอน บัจจุบัน เราเกษียณตัวบาสกิดน้อย
แต่เกษียณเรียกว่าเกษียณตัวบาสกิดน้อย เกษียณตัวบาสกิดน้อย
อันเกษียณ บัดนี้กรมจังหวัด ท่านอ้างว่าท่านได้บางการบดีกรมนี้ตลอดมา
แต่ขอให้ท่านทงหลายได้โปรดพิจารณาเถิดว่าเกษียณตัวบาสกิดน้อยของเรา
นั้นเพียงจะมีครบมาเมื่อไม่กี่ปีมานี้เท่านั้น นีปรการหนึ่ง แต่เนื่องจาก
นั้นเกษียณตัวบาสกิดน้อยเป็นเพียงชนชาติ ศาสนาการอำเภอนั้นมีตำแหน่ง
เป็นชนชาติมาหลายปีแล้ว นีปรการหนึ่ง นอกจากนั้นก็มีกรมจังหวัดนั้น
ท่านจะเห็นได้ว่าเพียงมีฐานะเป็นชนชาติมาเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง เกือบทั้งทุก
จังหวัดเกือบจะหากรมจังหวัดนั้นเป็นชนชาติไม่ได้เลย นี่แสดงให้
เห็นว่ารัฐบาลนั้นหาได้บางทางเกษียณตัวบาสกิดน้อยอย่างเพียงพอสมกับขนาด
นั้นเป็นกระดุกกระดังของประเทศไม่ ข้าพเจ้านายถึงว่าถ้าหากเราจะ
มีการเกษียณตัวบาสกิดน้อยอย่างแท้จริงแล้ว เราทุกคนไปให้เขาอยู่ในเกษียณ
จังหวัดแห่งหนึ่งนั้นมีคนงานกันก็จะไปช่วยแนะนำประชาชนและชาวนา

ทั้งหาให้เขาได้รับรู้ ในเรื่องความรู้ ทาง การ กติกรรม นกาว ทำ นาน
 เปลา... ทั่วทั้งหลายที่น้อยคนซึ่งได้ผ่านจังหวัดอำเภอมาทุก ๆ คนแล้ว
 ก็จะได้เห็นได้ว่าจำนวนพนักงานเรือนน้อยเหลือเกิน จะเทียบ
 วัฒนธรรมจังหวัดซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ ๒... ๐๐๐... พวกเราเป็นชนไทย
 แม้จะตั้งขึ้น ๑๕ จังหวัดหรือ ๒๕ จังหวัดก็ตามที... จะเทียบกันแล้ว
 ว่ากระดกขึ้นหลังอาหารซึ่งได้ของทั้งเรากลับตั้งเป็นศูนย์หรือความหมาย
 เป็นศูนย์หาร... แต่ว่าวัฒนธรรมจังหวัดนั้นเราตั้งขึ้นไทยคนเดียว...
 แสดงให้เห็นอันหนึ่ง ว่ากระทรวงเกษตราธิการ... คนที่จะมาบริหารงานเรื่อง
 พืชอย่างเพียงพอ... ฉะนั้นเมื่อแยกเป็นกรมขึ้นมาเช่นแต่อย่างความ
 หนักใจให้แก่กระทรวงเกษตราธิการ... ไม่สามารถจะหาคนมาช่วยกันให้เพียง
 พอหรือช่วยทำงาน... ได้... เมื่อท่านทำอย่างนั้นแล้วก็ดูกรมอำเภอ
 หรือก็ดูกรมจังหวัดที่เขาทำเป็นศูนย์ทุกคน... ท่านควรจะยกฐานะเขาให้
 สูงขึ้นไปเพื่อของกำลังน้ำใจเขา... ข้าพเจ้าเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์... เพื่อ
 ของการทำการ กติกรรมภายใน ประเทศใน เรื่อง ข้าพเจ้า... ให้สูงขึ้นแบบ
 อย่างนั้น... ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตให้รัฐบาลพึงระมัดระวังด้วย... ที่เรากำลัง
 กันมาทุกคนทุกแต่ดมานั้น... เราไม่ได้มาลงทุนกับพวกคนเขื่องอย่างมก
 มายแต่กลับมากองกรมเพนชนอกกรมหนึ่ง... จะเอาคนที่ไหนมาทำ... จะมี
 คนที่ไหนมาทำ... เป็นตัวข้าพเจ้าเอง... ข้าพเจ้าจัด... แม้แต่กติกกรมอำเภอ
 กติกรมจังหวัด... เวลานี้ตัวคนก็แทบจะไม่เห็นกันอยู่จึงกรมการจังหวัด
 มีสรรพสามิต... สรรพการ... อะไรเรื่อยไปตพินปรกรมมากมา... แต่
 เกษตรนั้นน้อยน้อยหน้าตาใจเหลือเกิน... และข้าพเจ้าขอทั้งเพียง
 แต่ในเรื่องที่ว่าท่านจะตั้งข้าพเจ้าจังหวัดข้าพเจ้าขอขึ้นไว้ท่านจะเอาคนที่ไหน
 มา... กติกรมจังหวัด... กติกรมอำเภอ... ทำพี่ยังไม่ได้สมบูรณ์

ท่านยังไม่ได้ยั้งหรือเราขอมกเลย... นี่จะแสดงให้เห็นได้ว่าท่านทำเช่นนั้นอาจจะ
 เปลี่ยนแปลงไปในขณะเดียวกัน... ถ้าท่านทำให้ถึงขนาดนั้นก็จะเกิดขึ้นมา
 น้อยให้ท่านจนจนสุดเกิด ท่านประจักษ์...

๑๒.๓๖.14.

นายพันตำรวจเอก พุดน นิลวัฒนานนท์ (สุวรรณภูมิจาน)
 ท่านได้มาบอกหนังสือบอกความเจตนาตรงกัน... คือหมายความว่า
 ท่านรับรองเท็จจริง เขาใจตรงกัน คือหมายความว่า เด็กๆ ความ เด็ก
 นักเรียนก็ตาม ในสมัยที่เราเป็นนักเรียนนั้น พจนานุกรมของอาจารย์ประเทศ
 ไทยของเราถูกมองว่าเป็นหนังสือที่ไม่ดีนัก... แรกทีเดียวเป็นหนังสือ
 พริกไทยเป็นหนังสือที่เราถูกมองแล้ว... ท่านประธานทศพร โปรดลอง
 คิดดูว่า ที่ ๒-๓ มีการมองแล้ว อย่างกรมใดหรือกรมแล้ว กรมบำไม่
 กรมแล้ว ยังมีกรมการประมง... ยังไม่กล้าแต่ความซึ่งเป็นสิ่งใหญ่ที่สุดของ
 เราตามไม่... ที่ว่าไปอยู่กับกรมการกสิกรรมนั้น... สำหรับกรมนี้เท่าที่ทราบ
 กรมนี้หายอย่างแม้แต่พริกไทยซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญของประเทศ
 อยู่ในกรมนี้... ทนนาซึ่งเป็นหนังสือของเมืองไทยอยู่ในกรมนี้... ถ้าเราแบ่ง
 เอาปริมาณมาพดกันแล้ว... จะแปลกใหม่ว่ากรมนี้มีการอื่นยิ่งใหญ่ว่า
 ว่าทำไมจึงไม่ได้ตั้งกรมเกี่ยวกับเรื่องนาโดยเฉพาะชน... ซึ่งกรมนี้ยาก
 ขอเรียนไม่ใช่ไม่พดเพื่อจะประจักษ์ใคร... มุ่งตามความเป็นจริง เรื่องนา
 ควรจะมีมานานแล้วด้วยซ้ำไป... แต่แล้วก็ได้เพ่งมาด้วยกันชนเดี๋ยวนี้... จึง
 อยู่อย่างที่ท่านสมาชิกเชียงใหม่... ดกชนมากถ้าว่า... แต่ที่ปรึกษา... มี
 เชิญชวนอันคณะกรรมการเห็นว่าเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง... แต่ว่าที่ปรึกษา
 เห็นที่ปรึกษาของใคร... เป็นที่ปรึกษาของหัวหน้ากองการขาดจะแปลก
 ดกชน... เพราะที่ปรึกษานี้เป็นชนพิเศษ... แล้วก็คงไม่มีใครยอมเป็นเด็ก
 หดก... เพราะเป็นผู้มีความอย่างสูง... เพราะฉะนั้นหากว่ามาปรึกษากับ...

รัฐมนตรีว่าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จะไปจับได้อย่างไร เพราะไม่ใช่เด็กหน้า
ประจำ เป็นเจ้าหน้าที่ชั่วคราว ปลัดกระทรวงก็มีงานเรียบร้อยแล้ว เพราะ
ฉะนั้นควรจะเป็นที่ปรึกษา ผมเห็นด้วย ว่าควรจะมี แต่ว่าฐานะของ
ผู้ทรงการปรึกษานั้น ควรเป็นชั้นผู้ใหญ่ คือหมายความว่าชั้นอธิบดี
อย่างน้อย ถ้าทำได้อย่างงั้นแล้ว การขาดของเราคงจะดีขึ้น คือหมายความว่า
ว่าผู้ทรงการปรึกษานั้นเป็นคนที่ทรงคุณวุฒิ และมีอำนาจที่จะชี้แจง ไขข้อ
ของตนเองได้บ้าง แล้วยังได้ที่ปรึกษาต่าง ๆ เพราะฉะนั้นผมสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ผมเห็นว่าน่าจะควรจะต้องมีการดำเนินการ โดยเฉพาะ
แต่ขอให้มีที่ปรึกษาอย่างที่ท่านสมาชิกถกกันมาอีกประการหนึ่งก็
ก็ว่าน่าจะของเราเป็นชั้นผู้ใหญ่ที่สุด ทั้งเป็นต้นทางทั้งภายในและภายนอก
ประเทศ คือตัวเราจะต้องให้มีการดำเนินการขึ้น

นายพัฒนา นิ่วาสนานนท์ (ชัยภูมิ) : ผมขอให้อภิปราย
มีสมาชิกทรง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปราย เพราะ
ฉะนั้นขอให้ประชุมอันเจ็ด ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเรียกจัดการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเรียกจัดการไปปร
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือนับ

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควร
เรียกจัดการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

พลเรือโท หลวงสุนทรวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เกษตร : มีข้อห้ามชนิดเดียว คือต้องงดการฆ่า สัตว์อย่างระชอนะ
รอดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลได้ขอให้พิจารณา
รอดเดียว ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่มีความเห็นเห็นอย่างอื่น ขอฟ้าถอด
ที่ประชุมอื่นใด ให้พิจารณารอดเดียวได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖ ได้ขึ้นเป็นการสมควร
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม มาตรา ๑
พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖” มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ
ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้
ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง
กรม พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๕ แห่ง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ยกเลิกเป็น (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง (๓) กรมการปกครอง (๔) กรมการ
ข้าว (๕) กรมการประมง (๖) กรมการป่าไม้ (๗) กรมชลประทาน
(๘) กรมป่าไม้ (๙) กรมมหาดไทยด้วยเกษตรศาสตร์”

นายหิม ภูมิพัฒน์ (อุปราชธานี) : ขอฟ้าขอแปรญัตติว่า
กรมการข้าวเพื่อให้ถูกต้องตามประวัติศาสตร์ อย่างที่ผู้แทนพุทธม
ที่ได้อภิปรายมาคราวก่อนหน้า มาเป็นของสำคัญ เราเคยมีกระทรวง

นานแล้ว ที่ นมกรรมกรชาว ขอให้ตรงกับประวัติศาสตร์ที่เคย รขอให้
แก่เป็นกรรมกรนา ชาวเจ้าขอเสนออย่างนี้

นายแก้ว สิงห์เกษตร (พิชิต) : ผมเกรงไม่ว่าจะผิดถูก
ประสงค์ คือว่าในที่เรามีหลายประเภท นาข้าวก็มี นาเกลือก็มี และ
ต่อไปอาจจะมีนาอื่น ๆ อีก ผมเกรงไม่ว่าจะเคยไป เอาแต่เพียงข้าว
เพราะว่านามีหลายนามไม่เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่ายังใจคุณทีม ๆ เรายังยืนยัน
อีกหรือ

นายทีม ภูมิพัฒน์ (อุปราชธานี) : ยืนยัน

นายสำเนียง สายสว่าง (นครปฐม) : ขอประทานโทษ ผม
ไม่ปรารถนาอะไร ขอเรียนถามรัฐมนตรีเกษตรด้วย คือเกี่ยวกับ
เจ้าหน้าที่ไปประจำ คือว่าเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกรรมการที่ดินจะตั้งถูก
โอนมาขึ้นกรมการข้าวไหม ถ้าไม่ถูกโอนมาขึ้นกรมการข้าวในส่วนภูมิ
ภาค จะให้เขา จะฝากเขาไว้โดยกินเงินเดือนกรมการที่ดิน แต่ว่า
ทำงานที่กรมการข้าวด้วยหรือประการใด กรรมการอำเภอ กรรมการจังหวัด
ก็มีอยู่ ขอให้ท่านแข็งแรงด้วย เพื่อขอข้อสงสัยเกี่ยวกับมาตรฐาน

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เกษตร : เมื่อตั้งกรมการข้าวขึ้นแล้ว เราคงจะต้องโอนพนักงาน
ที่ดินอำเภอ และพนักงานที่ดินจังหวัดมา คือโอนเฉพาะผู้ที่
มีหน้าที่เกี่ยวกับข้าวโดยตรง ส่วนพนักงานที่ดินจังหวัดและอำเภอ
ในหลายแห่ง ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับข้าว เกี่ยวกับเพาะปลูกอย่างอื่น พวก

หนักคงเขาไว้กับกรรมการกติกรรม เพราะว่าการกติกรรมยังมีง่วนในการ
อย่างอื่นอีกมากมาย ก็แบ่งแยกเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับการข่าวโดยตรงมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ที่ประชุมพิจารณาดู

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนนนท์ (สุราษฎร์ธานี) :
ที่ทางสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ถูกขอแปรญัตตินั้น ผมขอเรียนชี้แจงว่า
ถ้าแปรอย่างนั้นมันแคบไป เพราะตัวข่าวของเราทั้งหมดทั้งนี้ เพราะ
ฉะนั้นถ้าเป็นกรรมการอยู่แล้ว เห็นจะไม่ถูก กรรมการข่าวแต่ผู้ เพราะมี
ทั้งข่าวไร่ชาวนา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทิม ย้ายใหม่

นายทิม ภูวิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องการพิจารณาอาระกัตของแต่
ต่อไปเป็นการพิจารณาอาระกัตตาม ผู้ใดเห็นควรจะประกาศให้เป็น
กฎหมายหรือไม่ ผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือ
ขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าสมควรให้ประกาศใช้ได้
เห็นสมควรแก่สภาแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๔๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ประธาน	ผู้ตรวจรายงาน
ท. ไชยวงศ์	เด็ก จารุณี
สุ่ม	โถมเตตา ถังตาก
พ.ท. อวาม เมฆะคงคา	ฉันทนา ขานบ้อม
นายเหตอม พันธุ์เกษ	ร. คุปต์วาทิน
มานิต ชุทธิเสน	อุดม พุดยอสังวาลย์
ทองพูน ทิมนิม	ส่งศักดิ์ ศิริพนธ์เกียรติ
ศาสตราจารย์วิภาค	เผื่อน รัชชประภา
อธิบดีผู้ตรวจการ	ธนุ วัฒนวิเศษ
	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม

เด็ก จารุณี

หัวหน้าแผนกเขียนการการประชุม

ประสิทธิ์ ศิริสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑิตคน

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัญชาโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(ลงนาม) ประธานบันทึก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร